

09147688263

فهرست مطالب

۳	عربی یازدهم
۴	درس ۱
۱۶	درس ۲
۲۷	درس ۳
۳۸	درس ۴
۴۶	درس ۵
۵۸	درس ۶
۷۹	درس ۷
۸۲	پاسخنامه

حهادی پولادی

جزوه عربی

مکتبه
الحادی
پولادی

تحریه و تنظیم: هادی پولادی

09147688263 @Arabi_Pouladi

۲

09147688263

جزوه
الحادی
پولادی

وبسایت آموزشی نمره یار - www.Nomreyar.com

لغات مهم درس اول:

عُجب : خودپسندی	تواصُل : ارتباط	إِتْقَى : پروا کردن (مضارع : يَتَّقِى) « اتّقوا الله : از خدا پروا کنید »
عَسَى : شاید = رُبَّا	(ماضی : تواصل / مضارع : يَتَوَاصِل)	
عَذْبَ : عذاب داد (مضارع: يُعَذِّبُ / امر: عَذْبٌ مصدر: تعذيب)	تَمَّ : کامل کرد مضارع : يُتَمَّ / امر: تَمٌّ / مصدر: مجادلة	إِسْتَهْزَاء : ریشخند کردن (ماضی: إِسْتَهْزَأً / مضارع: يَسْتَهْزِئُ)
غَلَبَتْ : چیره شده	جَادَلَ : گفت و گو کرد، ستیز کرد	إِثْمٌ : گناه = ذَنْب
فُسُوقٌ : آلوده شدن به گناه	مضارع: يُجَادِلُ / امر: جَادِلٌ مصدر: مُجَادَلَة	أُدْعُ : فرا بخوان
فَضْحٌ : رسوا کردن	حَرَمَ : حرام کرد	إِغْتَابٌ : غیبت کرد (مضارع : يَغْتَبُ)
فَلَقَ : سپیده دم	(مضارع: يُحَرِّمُ / امر: حَرَمٌ / مصدر: تحریم)	لَا يَعْتَبُ : نباید غیبت کند
تَسْمِيَةٌ : نام دادن، نامیدن (سَمَّيَ / يُسَمِّي)	حَسَنَ: نیکو گردانید (مضارع : يَحْسَنُ / امر : حَسَنٌ / مصدر : تَحْسِين)	أَنْ يَكُنَّ : که باشدند (کان، یکون) أَنْ يَكُونُوا : که باشند (کان، یکون)
گَرَهٌ : ناپسند داشت (مضارع: يَكْرُهُ / امر: إِكْرَهُ / مصدر: گراحته)	حَقَّ : بشتاب	أَهْدَى : هدیه کرد
لَحْمٌ : گوشت (جمع: لُحُوم)	حَفَّظَ: تخفیف داد (مضارع : يَحْفَظُ / امر: حَفَظٌ / مصدر: تَحْفِظٌ)	بَعْضٌ ... بَعْضٌ : یکدیگر يُنْسَى : بد است
لَقْبٌ : لقب داد (مضارع: يُلْقَبُ / امر: لَقِبْ)	حَفْيٌ : پنهان ≠ ظاهر	تَابٌ : توبه کرد (مضارع: يَتَوَبُ) (لَمْ يَتَبَّعْ : توبه نکرد)
گَبَائِرٌ : گناهان بزرگ (مفرد : گَبَيْرَةٌ)	رَمِيلٌ : همکار	
لَمَرَ : عیب گرفت	سَاءَ : بد شد (مضارع: يَسُوءُ)	
مَيْتٌ: مرده (جمع : أَمْوَاتٌ، مَوْتَىٰ) ≠ حَىٰ	سَخَرَ مِنْ: مسخره کرد (مضارع: يَسْخَرُ / مصدر: سُخْرِيَّة)	تَجَسَّسَ : جاسوسی کرد (مضارع: يَتَجَسَّسُ / امر: تَجَسَّسٌ / مصدر: تَجَسُّس)
مُهْتَدِيٌ : هدایت شده	صَلَّ : گمراه شد (مضارع: يَضْلُّ)	مَتْجَرٌ : مغازه
تَسْمِيَةٌ : نام دادن ، نامیدن (ماضی: سَمَّيَ / مضارع: يُسَمِّي)	عَابٌ : عیب جویی کرد، عیب دار کرد (مضارع: يَعْبُ / مصدر: عَيْبٌ)	تَخْفِيْضٌ : تخفیف دادن (در داد و ستد)

میزان : ترازو (جمع : مَوازِين)	تَوَاب : بسیارتوبه پذیر ، بسیارتوبه کننده	تَوَعِيَّة : نوع ، جنس
مَحْمِل : کجاوه	بَنَفْسَجَى : بنفس	أثقل : سنگین تر
مَطْبَخ : آشپزخانه	مَصْنَع : کارخانه	مَحْزَن : انبار
مَلْعَب : ورزشگاه	مَطْعَم : رستوران	مَطْبَعَة : چاپخانه
قَد : گاهی ، شاید (بر سر مضارع) قَد يكُون : گاهی می باشد	نَهَى : بازداشت ، نهی کرد (مضارع : يَنْهَى)	مَنْزِل : خانه

١. عین الخطأ للفrage: «عدم الالتزام بالمسؤوليات الاجتماعية من أهم أسباب ..... في المجتمع!»

١. الاختلاف   ٢. قطع التواصل   ٣. التفرقة   ٤. التقدم

٢. «دوشنبه - يكم - طلا - پرچم - اميد» عین الصحيح :

١. الاثنان - الواحد - ذهباء - علم - الرجاء

٢. الاثنان - الأول - ذهباء - علم - رجاء

٣. عین غير المناسب في ترجمة المفردات ذات المعنى:

١. لها عيون جميلة جداً: چشمها / چشمها ها

٢. هل هذا هو دليلكم؟: راهنما / دليل

٤. ما هي الخطأ حسب الإيضاحات:

١. العلاقة بين صديقين بشكل مستمر ← تواصل

٣. الخروج عن طاعة الله إلى معصيته ← الفسق

٥. عین الخطأ في تعريف المفردات حسب الإيضاحات:

١. عدم الحضور في الصّف مرات كثيرة ← إغتاب!

٣. رجع عن المعصية وندم على ما فعل ← تاب!

٦. عین غير المناسب: «يا أيها الناس! اجتنبوا عن ..... الآخرين، واعلموا أن من يقوم بهذا العمل، فيرتكب إثماً كبيراً»

١. إستهزاء   ٢. تسمية   ٣. اغتياب   ٤. فضح

٧. ما هو الصحيح: «..... من أسباب قطع التواصل بين الناس و الذي ... كأنه يأكل لحم أخيه ميتا»

١. التجسس - يغيب   ٢. الإستهزاء - يرتكب   ٣. سوء الظن - يفعل   ٤. الغيبة - يغتاب

٨. ميز الصحيح لتمكيل الأماكن الفارغة: «..... وسيلة ..... بين أبناء البشر و كثيراً من الناس بها ..... بعضهم بعضاً»

١. اللسان - للعلاقات - يتعارفون

٢. اللغة - التواصل - يتكلمون

٣. اللسان - الاتصال - يتحددون

٩. ميز غير المناسب: «قلت لبائع الألبسة في المتجر: هذه .... أسعارها .... و .... ها ..... أنا أريد ..... منها، هل عندكم موجود؟»

١٠. عين الصحيح للفراغ حتى تصبح الجملة كاملة: «قد يكون بين زملائي من هو أنشط مثا، فعلينا أن نبتعد عن.....»

١. الاستهزاء   ٢. الفسق   ٣. العجب   ٤. التجسس

١. السّراويل - قليلة - نوعيات - غير مُناسبة - فـ - أجمل
٢. الفساتين - غالية - أشكال - غير مُناسبة - فـ - أفضل
٣. الملابس - رخيصة - نوعيات - مُناسبة - و - أغلى
٤. العباءات - غالية - أشكال - مُناسبة - لكن - أرخص

١١. عين الكلمة الغريبة في المعنى:

- ١٢. عين الصحيح عن الكلمة التي أشير إليها بخطٍّ: «يا أيها الناس لا يسْتَهِزُءُ قومٌ من قومٍ»**

١٣. عين الصحيح في معنى اللغات التالية على الترتيب «السراويـل - التـواصـل - بـئـس - العـجـب - الإـثـم - لـا يـغـتـب»:

٤. مسخره نكـنـيد	٢. به قـسـخـرـه نـكـنـيد	٣. نـبـاـيـدـ مـسـخـرـه كـنـد	٤. مـسـخـرـه نـمـىـ كـنـد	٥. الـذـنـوب	٦. الـإـسـتـغـفـار	٧. الـفـسـوـق	٨. التـواصـل
------------------	--------------------------	-------------------------------	---------------------------	--------------	--------------------	---------------	--------------

١٣. عين الصحيح في معنى اللغات التالية على الترتيب «السراويل - التواصل - بئس - العجب - الإثم - لا يغتب»:

۱. شلوار - رسیدن - بد است - خود پسندی - گناه - غبیت نمی کند
  ۲. شلوارها - ارتباط - بد بود - غرور - خطأ - نباید غیب کند
  ۳. شلوار - رسیدن - بد است - غرور - خطأ - غبیت نکند
  ۴. شلوارها - ارتباط - بد است - خود پسندی - گناه - نباید غبیت کند

١٤. عين الصحيح في معنى اللغات على التوالى « ساء - متاجر - ضلّ - أهدي - حيّ - ذو - مطاعم »:

۱. بد شد - مغازه - گمراه شد - هدیه داد - بشتاپ - صاحب - رستورانها
  ۲. بد شد - پاساژ - خوار شد - هدیه کرد - عجله کن - دارایی - غذاخوری ها
  ۳. بد کرد - مغازه - گمراه شد - هدیه داد - بشتاپ - دارایی - رستورانها
  ۴. بد کرد - پاساژ - خوار شد - هدیه داد - عجله کن - صاحب - غذاخوری ها

١٥. عِيْنَ الْعِبَارَةِ الَّتِيْ قَدْ جَاءَتْ فِيهَا الْمُتَضادُّاتُ:

٤. أكبر العيب أن تعيب ما فيك مثلك!
 ٥. ليس شيء أنجل في الميزان من الخلق الحسن!
 ٦. من غابت شهوته عقله فهو شرٌّ من البهائم!

١٦. عِّين ما جاءت فيه كلمتان متضادتان:

١٧. « كَم ..... هَذِهِ الْفَسَاتِينِ ؟ يَخْتَلِفُ السُّعْدُ حَسَبَ ..... وَلَكِنِّي أُعْطِيَكُنَّ ..... !»

١. إن تَرَعَ شَرًّا تَحْصُدُ نَدَامَةً فِي النَّهَايَةِ !

٢. « وَجَادِلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ »

٣. « قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ »

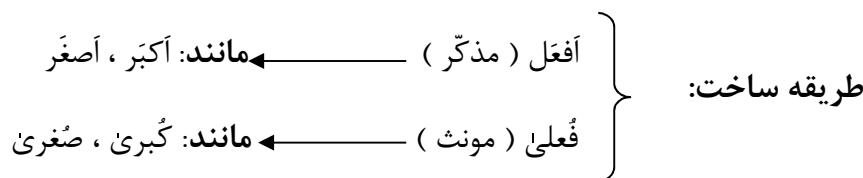
٤. اللهُ يَنْهِي النَّاسَ عَنِ السُّخْرِيَّةِ مِنَ الْآخْرِيْنَ !

三

اسم تفضیل: برتری کسی یا چیزی را بر کسی یا چیزی دیگر می‌رساند.

مانند: عَلَىٰ أَعْلَمُ مِنْ حَسَنٍ (علی از حسن داناتر است)

هشدار: اگر کلمه‌ای بر وزن آفغل باشد اما به رنگ و عیب دلالت کند در آن صورت اسم تفضیل نیست (صفت مشبّه خواهد بود). مانند: **آخَضْرَ** (سبز) / **أَبْكَمْ** (لال)

۴- مهم ترین رنگ ها عبارتند از : (اسود - سوداء) سیاه / (اخضر - خضراء) سبز / (ابيض - بیضاء) سفید / (احمر - حمراء) قرمز / (ازرق - زرقاء) آبی / (اصفر - صفراء) زرد

مهم ترین عیب ها عبارتند از : (آبکم - بکماء) لال / (أعمى - عمياء) کور / (آخرس - خرساء) گنگ / (اعوج - عوجاء) کج / (احمق - حمقاء) ابله / (اصم - صماء) کر / (احول - حولاء) لوج

نکات تكميلى

۱. گاهی اسم تفضیل بر وزن (آفل) و (آفعی) می‌آید.

آفل : آصح - آشد - آقل - آهم - آحب و ....

آفعی : آغنى - آخفى - آتقى - آقوى و ....

۲. هر گاه بعد از اسم تفضیل حرف جر (من) بباید آن اسم تفضیل معادل صفت تفضیلی (تر) در فارسی ترجمه می‌گردد.

مثال: آنتَ أَعْلَمُ مِنْ عَلِيٌّ : تو داناتر از علی هستی

۳. اگر اسم تفضیل مضاف واقع گردد (یعنی دارای مضاف الیه باشد) معادل صفت عالی (ترین) در فارسی ترجمه می‌گردد.

مثال: آنتَ أَفْضَلُ التَّلَامِيذِ : تو برترین دانش آموز هستی

۴. اسم تفضیل الـ دار با (ترین) ترجمه می‌شود : هُوَ الْأَفْضَلُ : او برترین است.

۵. اسم های تفضیلی که بر وزن (آفعل) هستند معمولاً بر وزن (آفاعِل) جمع بسته می‌شوند:

مثال: أَكْبَرَ ⇔ أَكْبَر / أَعْظَمَ ⇔ أَعْظَم / أَفْضَلَ ⇔ أَفْضَل

۶. البته اگر جمع مکسر بر وزن آفعال بر برتری دلالت نکند ، اسم تفضیل نیست ، پس باید به مفردش دقت کنیم : آصیع (مفردش آصیع : انگشت) / آماکن (مفردش مکان)

۷. اسم تفضیل مؤنث بر وزن **فعلیات** جمع بسته می شود . **فعلی** ⇔ **فعلیات**

۸. کلماتی که بر وزن آفعی هستند ، اگر به یک ضمیر متصل شوند الف کوتاه به صورت کشیده نوشته می شود یعنی به صورت (**أفعـا**) . مثال : آتقى + **كـم** ⇔ آتقاكم

۹. برای مقایسه میان مؤنث ها هم از وزن **أفعـل** استفاده می کنیم . مثال: مَرِيمُ أَعْلَمُ مِنْ فَاطِمَةٍ

البته اگر بخواهیم اسم تفضیل را به عنوان صفت برای یک اسم مؤنث به کار ببریم ، غالباً از همان وزن **فعلی** کمک می گیریم : **الآلية العظمى / الكلمة الحسنة**

۱۰. دقت کنید که وزن أفعل می تواند چند جور باشد :

الف) اسم :

✓ اسم تفضیل ✓ زنگ و عیب ✓ اسمهای همچون : أربع (چهار) ، أربَب (خوش)

ب) فعل :

✓ مضارع باب افعال صیغه متکلم و مدده بر وزن أفعـل ✓ مضارع ثلثی مجرد بر وزن أفعـل	✓ ماضی باب افعال بر وزن أفعـل ✓ امر بباب افعال بر وزن أفعـل
- ✓ صیغه تعجب (ما **أفعـل** + مفعول)

مثال :

احسنَ الناسُ ... : مردم نیکی کردن (احسنَ : فعل ماضی)

احسنَ الناسَ ... : به مردم نیکی کرد (احسنَ : فعل ماضی - فاعلش ضمیر مستتر هو)

احسنُ الناسِ مَن ... : بهترین مردم کسی است که ... (احسن اسم تفضیل و مبتدا)

احسنَ الناسَ : به مردم نیکی کن (احسنَ : فعل امر)

احسنُ الناسَ : به مردم نیکی می کنم (احسنَ : فعل مضارع متکلم وحده)

ما احسنَ علياً : چه نیکوست علی ... (ما احسنَ : صیغه تعجب)

۱۱. دقت:

آخر ⇔ آفلَ ⇔ دیگر (اسم تفضیل) / جمعش: الآخرين / مؤنث اش: أخْرِي (بروزن فعلی) ⇔ جمعش: آخریات

آخر ⇔ فاعل ⇔ پایان - آخر (اسم فاعل) / مؤنث اش: آخرة

أول ⇔ آفلَ ⇔ اسم تفضیل / مؤنث اش: أولى (بر وزن فعلی)

دنيا ⇔ فعلی ⇔ اسم تفضیل / مذکرش: أدَنَی (بر وزن أفعی)

۱۰) دو کلمه خیر و شرّ :

اسم تفضیل هستند ☺ :

- اگر به معنی بهتر و بدتر باشند مثلا بعدشان حرف جرّ مِن بیاید

مانند: العِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ: علم بهتر از مال است .

- اگر به معنی بهترین و بدترین باشند مثلا بعدشان مضاف اليه بیاید و سپس اسم موصول

مَنْ بِيَادِيْ مَانِدْ : خير الناسِ مَنْ يَنْفَعُ النَّاسَ: بهترین مردم کسی است که به مردم نفع برساند .

۷ اسم تفضیل نیستند :

- اگر به معنای (خوب / خوبی) و (بد / بدی) بیایند مثلا خودشان صفت شوند

مانند : **العَمَلُ الْخَيْرُ يَفْعَلُ** : کار خوب به تو نفع می رساند .

☞ اگر هرف (ال) در اولشان باید غالباً اسم تفضیل نمی شوند .

☺ هشدار :

اینطور نیست که هر گاه خیر و شر مضاف واقع شده و بعدشان اسم ال دار باید ، همیشه اسم تفضیل شوند

بلکه میتوانند به معنای خوبی و بدی بوده و اسم تفضیل نشوند :

خَيْرُ النَّاسِ يَعُودُ إِلَيْهِمْ بِلَا شَكَّ وَ شَرُّهُمْ هُكْذا : خوبی مردم بدون تردید به خودشان باز میگردد و بدی شان همچنین

☞ یادآوری : جمع خیر ⇔ آخیار / جمع شر ⇔ شُرُور (نه شَرُور) ، اشاره

اسم مکان :

بر مکان وقوع فعل دلالت می کند. مانند: مَقْتَل (مکان قتل)

✿ طریقه ساخت:

بر وزن **مَفْعِل** ، **مَفْعَل** ، **مَفْعَلَة** می آید. مانند: مَنِزل ، مَكْتَب ، مَدْرَسَة

✿ نکات تکمیلی :

۱. وزن **مَفْعِل** و **مَفْعَل** برای اسم مکان و اسم زمان مشترکند و فقط از روی معنی و مفهوم آنها در جمله مشخص می شود که اسم مکان است یا اسم زمان .

مَقْتَلُ الحُسَيْن فِي كَرْبَلَاء : مکان قتل حسین (ع) در کربلاست.

مانند:

مَقْتَلُ الحُسَيْن فِي يَوْمِ عَاشُورَاء : زمان قتل حسین (ع) روز عاشوراست

۲. اسم مکان گاهی اوقات بر وزن (**مَقْلٌ، مَفَالٌ، مَفْعِيٌّ**) می‌آید.

✓ **مَقْلٌ : مَقَرٌّ، مَفَرٌّ، مَضَلٌّ، مَحَلٌّ، مَمَرٌّ**

✓ **مَفَالٌ : مَزارٌ، مَطَارٌ، مَدَارٌ، مَكَانٌ، مَقَامٌ**

✓ **مَفْعِيٌّ : مَنْفِيٌّ، مَجْرِيٌّ، مَأْوَىٰ، مَقْهَىٰ**

۳. کلماتی را که بر وزن (**مَفْعَلٌ، مَفْعَلَةٌ، مَفْعِلٌ**) هستند با وزن **مَفَاعِلٌ** جمع می‌بندیم :

مانند: **مَازَارُ (جِ مَزَرَّعَةٍ) / مَعَابِدُ (جِ مَعْبَدٍ)**

☞ البته وزن **مَفَاعِلٌ** اگر بر مکان دلالت نکند اسم مکان نیست: **مَطَالِبُ (جِ مَطَلَبٍ)**

۴. اسم‌هایی که معنای مکان دارند ولی با وزن‌های ذکر شده مطابقت ندارند، اسم مکان نمی‌گیریم پس اسم هایی مانند (**بَيْتٌ : خَانَةٌ**) / (**زَقَاقٌ : كَوْچَهٌ**) و ... اسم مکان نیستند.

بیشتر بدانید

صفت مشبهه: اسمی است که بر صفتی ثابت و پایدار دلالت می‌کند.

أنواع صفت مشبهه :

الف) قیاسی : رنگ و عیب : **أَفْعَلُ (مذكر)** مانند: اخضر (سبز) / **فَعَلَاءُ (مونة)** مانند: حضراء (سبز)

حالات : **فَعْلَانُ (مذكر)** مانند: عَطْشَانٌ / **فَعْلَىُ (مونة)** مانند: عَطْشَىٰ

ب) سماعي :

وزن‌های سماعي صفت مشبهه زیاد است: **فَعِيلُ (كَرِيمٌ)** ، **فَعَلُ (خَسَنٌ)** ، **فَعِيلُ (فَرِحٌ)** و ...

☞ يادآوری: وزن **أَفْعَلُ**

بر رنگ یا عیب دلالت کند : صفت مشبهه که مونة اش بر وزن **فَعَلَاءُ** است. (أحمر - حمراء)

بر رنگ یا عیب دلالت نکند : اسم تفضیل که مونة اش بر وزن **فَعْلَىُ** است. (أكبر - كُبرىٰ)

۱۸. عین ما کله اسم التفضیل:

۱. أحمر / أقل / أعلى / أصغر ۲. أقوى / أراذل / أبعد / أشهر ۳. أسود / أبيض / خير / أحضر ۴. أكبر / أضل / أقدم / أصبح

۱۹. عین ما کله اسم التفضیل:

۱. أبيض - أصغر - أجود ۲. أتفق - أحب - أعلم ۳. أرحم - أزرق - أعلى ۴. أشد - أصفر - أكبر

۲۰. عین ما فيه اسم التفضیل:

۱. سَيَهِلُكُ الْأَفَاضِلُ مِنَ النَّاسِ إِنَّمَا يَحْكُمُهُمْ مَلِكٌ ظَالِمٌ! ۲. قَافِلَةُ الرَّوَارِ سَتَنْدَعُ إِلَى مَشَهُدِ الْمُقْدَسَةِ فِي السَّاعَةِ السَّابِعَةِ غَدَاءً!
۴. مَنْ بَذَرَ بُذُورَ الْخَيْرِ فَحَصَادُهُ يَنْفَعُهُ بِلَا شَكَ!

۲۱. عین ما ليس فيه اسم المکان:

۱. « وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ »
۲. فِي طَرِيقَنَا نَحْوَ أَصْفَهَانَ تَوَقَّفَنَا سَاعَةً لِأَكُلِ الطَّعَامِ فِي مَطَعَمٍ نَظِيفٍ!
۳. الْغَرِيبُ فِي الْأَمْرِ هُوَ أَنْ جَمِيعَ الْأَسْمَاكِ الْمُنْتَشِرَةِ عَلَى الْأَرْضِ فِي ظَاهِرَةِ مَطْرِ السَّمَكِ مِنْ نَوْعٍ وَاحِدٍ!
۴. يَبْعُدُ مَرْقَدُ ثَامِنِ أَمْتَنِنَا مَسَافَةً ثَمَانِيَّةً كِيلُومُترٍ تَقْرِيبًا عَنْ طَهْرَانَ!

۲۲. عین ما ليس فيه اسم التفضیل:

۱. إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ »
۲. فَقِيهٌ وَاحِدٌ أَشَدُ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنَ الْفِعَادِ!
۳. أَعْلَمُ النَّاسِ مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ!
۴. مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ!
۲. « وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ »
۴. « بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ »

۲۳. عین « خیر » ليس اسم التفضیل:

۱. خَيْرٌ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عُيُوبَكُمْ!
۳. « فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ »

۲۴. عین ما فيه « اسم التفضیل » أكثر:

۱. وَمَنْ أَحْسَنْ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ »
۳. إِنَّهُ كَانَ مِنْ أَعْظَمِ عُلَمَاءِ عَصْرِهِ وَأَشَدُهُمْ إِهْتَمَامًا بِتَشْرِيعِ الْعِلْمِ!
۲. أَمِرُوا بِالْإِعْدَالِ فِي أَعْمَالِنَا فَإِنَّ خَيْرَ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا!
۴. أَقْرَبُ الْعِبَادِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثُرُهُمْ رَحْمَةً وَأَقْلُهُمْ غَضَبًا!

۲۵. عین الخطأ في استخدام اسم التفضیل:

۱. جبل دماوند أعلى جبل في إيران!
۳. فاطمة كبرى من صديقتها ستًا!
۲. قال: أنا أعلم بما لا تعلمون!
۴. أكمل الناس إيماناً أحسنهم خلقاً!
۲. أريد لكم الخير في كل الأوقات!
۱. خيرك أكثر من أصدقائك!

۲۶. عین کلمة « خیر » اسم التفضیل :

٤. « و الله خير حافظاً و هو أرحم الرحيمين » ٣. ما رأيت إلا خيراً في كلام أبي!

٢٧. عَيْنَ الصَّحِيحَ عَنْ كَلْمَاتٍ : « مُحَرَّمٌ - مَطَاعِمٌ - حَلَاقٌ - حُسْنِي ».»

١. اسم الفاعل - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل ٢. اسم المفعول - اسم الفاعل - اسم المفعول - اسم المبالغة

٣. اسم المفعول - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل ٤. اسم الفاعل - اسم المفعول - اسم التفضيل - اسم المكان

٢٨. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ : « قَالَ مُضِيقُ أَمْوَالِي لِي فِي الْمَحْكَمَةِ عِنْ الدَّافِعِ : أَرْسَلْ لَكَ أَكْثَرَ أَمْوَالِكَ ! » :

١. اسم الفاعل للمزيد - اسم المكان ٢. اسم الفاعل للمجرد - اسم التفضيل

٣. اسم المفعول للمزيد - اسم الفاعل ٤. اسم التفضيل - اسم المكان

٢٩. عَيْنَ الْخَطَأِ عَنْ اسْمِ التَّفْضِيلِ :

١. فاطمة أكبر مني فاحترمها!

٣. السيد الحسيني من أفضل المعلمين!

٣٠. عَيْنَ عِبَارَةً مَاجِعَةً فِيهَا اسْمَ الْمَكَانِ :

١. الكذب مفتاح لكل شر!

٣. السائح ذهب إلى أكبر المكتبة في خوزستان!

٣١. عَيْنَ اسْمِ التَّفْضِيلِ لَيْسَ خَبْرًا :

١. هذه القصة التي سمعتها منك أنفع القصص!

٣. شهداؤنا في الحرب المفروضة خير الناس إيماناً و عملاً!

٣٢. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ اسْمَ التَّفْضِيلِ :

١. « كلمة الله هي العليا »

٣. للبلبل خير الأصوات من بين سائر الطيور!

٣٣. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِي الْعِبَارَةِ : « مَا وَصَلْتُ إِلَى مَمَرَّ بَيْتَنَا رَأَيْتُ وَالدِّينَ مَحْزُونِينَ عَنْ تَصَادِمِ السَّيَارَةِ ! » :

١. اسم الفاعل / اسم المفعول ٢. اسم المكان / الاسم المثنى ٣. اسم الفاعل / اسم المبالغة ٤. اسم المفعول / اسم المكان

٣٤. عَيْنَ اسْمِ التَّفْضِيلِ :

١. أحب هذا الفلم الرائع لأنّه جميل جداً!

٣. أعلمت أجل من معلم يبني و يُنسِّي أنفساً!

٣٥. عَيْنَ « الْآخِرِينَ » لَيْسَ اسْمَ التَّفْضِيلِ :

١. « وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ »

٣. أحياناً نعيّب ما في الآخرين و فينا نفس الصّفاتِ أيضًا! ٤. التَّجْسُسُ فِي أَمْوَالِ الْآخْرِينَ مُحاوَلَةٌ قَبِيحةٌ لِكَشْفِ أَسْرَارِهِمْ!

٣٦. عَيْنُ الْخَطْأِ:

١. بي شک خداوند نسبت به بندگانش بسیار توبه پذیر است: إِنَّ اللَّهَ تَوَّبُ عَلَى عِبَادِهِ!
  ٢. گناهان کبیره از جمله شرک، آمرزیده نمی شوند: لَا تُغَفِّرُ كَبَائِرُ الدُّنُوبِ مِنْهَا الشَّرُكُ!
  ٣. دوست داشتنی ترین بندگان خدا، با تقواترینشان هستند: أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ أَنْقَاهُمْ!
  ٤. مُنْتَ گذاشتند بعد از انجام کاری، بد است: الْمُنْتَ بَعْدَ الْقِيَامِ بِأَمْرٍ مِنَ الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ!
٣٧. «قَدْ يَجْعَلُ اللَّهُ خَيْرًا فِي شَيْءٍ كُنَّا نَكَرَهُهُ فِي بِدَايَةِ الْأَمْرِ...!»:

١. گاهی خداوند در چیزی که در آغاز کار، آن را ناپسند می شمردیم، خیری قرار می دهد!
٢. بي شک الله در خیری که آن را در ابتدای کار ناپسند می شماریم، خیری قرار داده است!
٣. شاید خداوند در چیزی که در آغاز کار آن را ناپسند شمرده بودیم. خیری قرار داده است!
٤. در ابتدای کار، چیزی را ناپسند می شماریم که شاید خداوند در آن خیری قرار دهد!

٣٨. «مِنْ أَهْمَّ الْمُشَكَّلَاتِ الَّتِي يَوْجِهُهَا الْإِنْسَانُ هِيَ مُشَكَّلَةُ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ فِي الْمُجَمَّعِ»:

١. از مهم ترین مشکلات که انسان با آن رویه رو می شود همان مشکل عدم ارتباط میان مردم است!
  ٢. بزرگترین مشکل که انسان در جامعه با آن مواجه می شود همان مشکل بی احترامی در میان مردم جامعه است!
  ٣. از مهم ترین مشکلات که آدمی با آن رویه رو می شود مشکل قطع ارتباط بین مردم جامعه است!
  ٤. از مهم ترین مشکلاتی که آدمی با آن مواجه می شود همان مشکل قطع ارتباط میان مردم در جامعه است!
٣٩. «قَدْ يَكُونُ بَيْنَ رِجَالِ الْمَصْنَعِ مِنْهُ خَيْرٌ مِنْهُ وَ الْآخْرِينَ فِي عَمَلِهِ»:

١. گاهی بین مردان کارخانه شخصی هست که در کارش از من و بقیه بهتر است!
٢. میان مردان کارگاه کسی باشد که او کارش از من و دیگران بهتر است!
٣. در بین اهالی کارخانه کسی وجود دارد که در کار کردن از من و دیگران بهتر بوده است!
٤. در بین کارگران کارگاه شخصی است که او از ما و دیگران بهتر کار کرده است!

٤٠. أَحَبُّ أَصْدِقَائِي مِنْهُ هُوَ يَعْمَلُ بِوَعْدِهِ وَ لَا يَلْمِزُ الْآخْرِينَ أَبَدًا»:

١. از بین دوستانم کسی را دوست دارم که به وعده اش عمل می کند و از دیگران عیب چوبی نمی کند!
٢. دوست داشتنی ترین رفقاًیم کسانی هستند که به وعده هایشان عمل کرده و هرگز از دیگران عیب نمی گیرند!
٣. محبوب ترین دوستانم کسی است که به وعده اش عمل می کند و هیچ گاه از دیگران عیب جویی نمی کند!
٤. از میان دوستانم کسی را دوست می دارم که به حرفش عمل کرده و هرگز به دیگران لقب های زشت نمی دهنند!

٤١. «مِنْ أَهْمَّ أَسْبَابِ تُسْبِبِ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ، أَعْمَالٌ قَبِيحةٌ وَ ذُنُوبٌ نُرْتَكِبُها»:

١. از مهم ترین دلایل قطع ارتباط بین مردم، کارهای زشت و گناهانی است که مردم مرتکب آنها می شوند!
٢. یکی از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، امور زشت و ناپسندی است که مرتکب می شویم!
٣. از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، کارهای زشت و گناهانی است که مرتکب آن می شویم!

۴. مهم ترین علت قطع رابطه میان مردم، کارهای زشت و گناهانی است که ما مرتكب آن می شویم!

۴۲. «إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ مِنْ أَحْسَنَ إِلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْهِ»:

۱. اگر به مردم احسان کنم چون کسی هستم که به آن که به او بدی کرده، نیکی کرده ام!

۲. بی شک، نیکوترین مردم، بهترین آنها نسبت به کسی است که به او بدی کرده است!

۳. اگر به مردم نیکی کنم، چون کسی هستی که در حق کسی که به تو بدی کرده، خوبی کرده ای!

۴. همانا، نیکوترین مردم کسی است که به کسی که به او بدی کرده است، نیکی کند!

۴۳. میز ما لیس فيه اسم التفضیل:

۲. یزداد قلبي حباً بك يوماً بعد يوم أكثر فأكثر يا أستاذی !

۱. أكثر الناس إيمانا بالله بعدما ألقى الخطيب عليهم كلاما !

۴. خيرك لا يخفى علينا و على جميع الناس خير البرية !

۳. أشقي الناس من يساوي يوماه ولا يسعى في التغيير !

۴۴. میز "أکثر" مختلفاً عن الباقي:

۲. ملأ رأيتها بعد فراق طويل شعرت بأني أحبهما أكثر مما كنت

۱. لم يدع أخي فؤاد إلى حفلة تخريجه من الجامعة أكثر أقرباءنا

۴. إن يعلم الإنسان قدر لحظاته أكثر في الاستفادة عنها

۳. تبدو العروس في هذا الزّي أكثر جمالاً و يُعجبُ الضيوف جمالها

۴۵. میز ما فيه اسم التفضیل:

۲. شر الناس يرجع إلى أنفسهم فلاتكن مثلهم !

۱. أحبّ عباد الله و أنفعهم في كل حالٍ !

۴. أغلب الناس على حاكمهم الجائر في بلادكم !

۳. لا أندَّر طول حياتي أظلم من هذا الطريق !

۴۶. میز المجموعة التي كلها من اسماء التفضیل:

۲. الأكابر - الأراذل - الأغالي - الآخر

۱. الأوائل - الأفضل - الأصغر - الأماكن

۴. الأولى - الأغاني - الأحمر - الأحمق

۳. الأساور - الأكثـر - الأجدد - الأبقى

۴۷. عین ما لیس فيه إسم التفضیل:

۱. ألزم شيء أهتم به في الحياة هو الهدوء والإطمئنان دون أي قلق ! ۲. هذا هو التلميذ الأول في الصّفِ و لم ينس وظائفه حتى الآن !

۳. أبي الحنون أميل إلى من أخي الكبير و أخي أوجه الأولاد ! ۴. ما أحب هذا الطفل الذي الألعاب التي لا تسره و لا تحلو له!

۴۸. میز ما فيه اسم المكان:

۲. مفاتيح الغيب عند الله و لا يعلمها إلا هو !

۱. إنَّ اللَّهَ بَعَثَ النَّبِيَّاَ لِتَمَامِ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ !

۴. إنَّ فِي هَذَا الْعَمَلِ مَنَافِعَ كَثِيرَةً لِجَمِيعِ النَّاسِ !

۳. لَا تُوجَدُ مَا خَدُّ مَهْمَةٌ لِكِتَابَةِ الْمَقَالَةِ عَنِّي !

لغات مهم درس دوم یازدهم:

علم الأحياء: زیست شناسی	فلق: سپیده دم	أجل: گران قدر
فَكَرْ: اندیشید (مضارع : يُفَكِّرُ)	تعنت: مج گیری	ارتباط: ارتباط داشت (مضارع : يَرْتَبِطُ / امر : إِرْتَبِطُ / مصدر : إِرْتَبَاط)
فُرقان: جدا کننده ی حق از باطل	تنبه: آگاه شد (مضارع : يَتَنَبَّهُ) = إنْتَبَهَ	
گُن: باش (کان، یکون)	جهل: ندانست (مضارع : يَجْهَلُ / مصدر: جهل)	
فُم: برخیز (قام، یقُومُ)	ذبَّت: استوار ساخت (مضارع : يُذَبِّثُ / امر : ذبَّثُ / مصدر: تثبیت)	استماع: گوش فرا خواند (مضارع : يَسْتَمِعُ / امر : إِسْتَمِعُ / مصدر : إِسْتِمَاع)
قدَّم: تقديم کرد، پیش فرستاد	حصة: زنگ درسی، قسمت کاد: نزدیک بود که (مضارع : يَكَادُ)	حسب: بس، کافی
ما تقدَّموا: هر چه را از پیش بفرستید		التفات: روی برگرداندن
مشاغب: شلوغ کننده و اخلاصگر	خجل: شرمnde شد (مضارع : يَخْجُلُ)	التفت: روی برگرداند (مضارع : يَلْتَفِثُ / امر : إِلْتَفِثُ)
میت: مرده	خطاب: خطاب کرد	
وافق: موافقت کرد (مضارع : يُوْافِقُ)	سبق: پیشی گرفت (مضارع : يَسِيقُ)	الف: نگاشت، همدلی کرد، گرد آورد (مضارع: يُؤْلَفُ / امر: أَلْفُ / مصدر: تأليف)
وَإِنْ: اگرچه	سبوره: تخته سیاه	
وقَى: کامل کرد (مضارع : يُوْقِيُ)	سلام: سخن آرام	الأجر: پاداش
وَفَهِ التَّبَجِيلَ: احتزامش را کامل به جا بیاور	سلوک: رفتار	امیر: فرمانده
	عصی: سرپیچی کرد (مضارع: يَعْصِي)	أنشأ: ساخت (مضارع: يُنْشِئُ)
همَسَ: آهسته سخن گفت، پچ پچ کرد (مضارع: يَهْمِسُ)	ضر: زیان رساند (مضارع: يَضُرُ / مصدر: ضر)	تارة: یک بار = مرّة هرَبَ: فرار کرد (مضارع: يَهْرُبُ)
أهَدَى: هدیه کرد (مضارع: يُهْدِى / مصدر: إِهْدَاء)	إنسحَبَ: عقب نشینی کرد (مضارع: يَنْسَحِبُ / امر: إِنْسَحِبُ / مصدر: إِنْسِحَاب)	الترَّمَ: پاییند شد (مضارع: يَلْتَرِمُ / امر: إِلْتَرِمُ / مصدر: إِلْتَرَام)
قصیر: کوتاه	حَىٰ: بشتاب	
توَكَّلَ: توکل کرد (مضارع: يَتَوَكَّلُ / امر: تَوَكَّلُ / مصدر: تَوَكِّل)	تقرب: نزدیکی جست (مضارع: يَتَقْرَبُ / امر: تَقْرَبُ / مصدر: تَقْرِبُ)	تبجیل: بزرگداشت بَجَلَ: ماضی (مضارع: تَبْجِلُ / امر: بَجَلُ)

٤٩. عین الخطأ في المفردات:

١. إِثْمٌ = ذَنْبٌ / قَلْ = كُلْ ≠ كَلْ   ٢. فَرَّ = هَرَبَ / تَبَّاهَ ≠ فَكَرَ   ٣. تَارَةً = مَرَّةً / عَلِمَ ≠ جَهَلَ

٤٥. «إِنَّ اللَّهَ قَدْ ..... النَّاسَ بِاسْالِيَّبِ مُخْتَلِفٌ فِي الْقُرْآنِ لِأَنَّ ..... هُمْ يُخْتَلِفُ بَعْضُهُمْ عَنْ بَعْضٍ!»:

٤. قَالَ - أَلوانٌ   ٣. نَادَى - سُلُوكٌ   ٢. خَاطَبَ - ثَقَافَةٌ   ١. تَبَّاهَ - حَيَاةٌ

٥٠. عین الخطأ في التزادف :

١. مَعَ الْأَسْفِ قَدْ سَافَرْتُ إِلَى إِصْفَهَانَ حَتَّى الْآنَ هَرَرَّهُ : تَارَةً

٤. كُنْتُ قَدْ دَهَبْتُ لِرِيَارَةً أَسْتَاذِي إِحْتَرَاماً لَهُ : تَبَجِيلًا

٥٢. «قَدْ ..... أَحَدُ أَسَاتِذَتِنَا فِي الْجَامِعَةِ أَكْثَرَ مِنْ عَشَرَةَ كُتُبٍ وَهِيَ كُلُّهَا ..... بِالتَّرْجِمَةِ وَ أَسَالِيبِهَا!»:

٤. أَلَّفَ - تَرَبِّطٌ   ٣. كَتَبَ - تَتَنَبَّأُ   ٢. أَنْشَأَ - تَسْعَقُ   ١. قَدَمَ - تَلَنَّزِمُ

٥٣. «إِقْرَأْ وَرِبَّكَ الْأَكْرَمِ الَّذِي عَلِمَ بِالْقَلْمَنْ، عَلِمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ» عین الصحيح:

١. گرامیتر - آموخت - نمیدانست

٤. گرامی ترین - تعلیم داد - ندانسته بود

٥٤. عین الصحيح:

١. إِنْ خَفْتَ لَا تَقُولَ وَ إِنْ قَلْتَ لَا تَخَافُ: نَمِيْ گویی - كَه - بگویی

٢. هَنَّ يَعْمَلُ سُوءًا أَوْ يَظْلِمُ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ يَجِدُ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا: هر کس - ظلم کند - آمرزش بخواهد

٣. مَا تَقْدِمُ مِنْ وِقَاءٍ يَوْفِرُ لَكَ الْعَلاجَ: آنچه را - پیشگیری - معالجه

٤. كَادَ الْمَعْلُمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولًا: نزدیک بود - که باشد - فرستاده

٥٥. «علم يشمل مجموع ما يشاهد في الإنسان والحيوانات والنباتات، كالغذية والنماء والتناول و نحو ذلك» علم ..... الجواب هو:

١. الفيزياء   ٢. الكيمياء   ٣. الأحياء   ٤. العلوم التجريبية

٥٦. عین المفردة المناسبة حسب التعريف: «مدة معينة للدراسة في اليوم لدرس خاص في المدرسة.»

١. حصد   ٢. قصّة   ٣. صحة   ٤. حصة

٥٧. انتخب الفعل المناسب لتكميل الفراغ: «وراء أقوال العلماء و العظماء أثرٌ كبيرٌ في انسنة: ترجو أن ..... حقهم بذكر اقوالهم.»

١. نلتقت   ٢. نلتزم   ٣. نسيق   ٤. نوافي

٥٨. عین مضاد الكلمات التي أشرت إليها بخط على الترتيب: «كان أحد زملائي مشاغباً جداً في الصفة و يضر الآخرين بسلوكيه.»

١. الهايدي - يعصي   ٢. الهايدي - يسلم   ٣. الهايدي - ينتفع   ٤. الهايدي - ينفع

٥٩. عین الخطأ لتكميل الفراغين: «..... الناس هم الدين ..... الآخرين عند حاجتهم.»

١. أشرف - يساعد   ٢. أكرم - ينفع   ٣. أحسن - ينتفع   ٤. خير - ينصر

٦٠. عین الخطأ في ترجمة ما تحته خط:

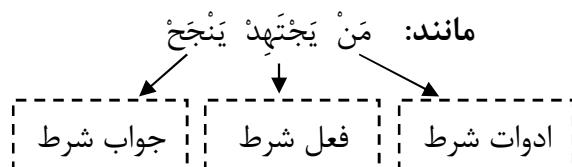
١. من تطالع هذا الكتاب تنجح!: مطالعه کنی
٢. كَادَ الْمَعْلُمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولًا!: نزدیک بود
٤. إِنْ جَالَسْتَ الْكَاذِبَ أَصْبَحَتْ مَثَلَهُ!: همنشینی کنی
٣. كَانَ مُعَلِّمَ الْكِيَمِيَّهَ يَتَكَلَّمُ حَوْلَ خَوَاضِ الْعَنَاظِرِ!: صحبت می کرد

● اسلوب شرط :

ادوات شرط بر سر دو فعل یا بیشتر وارد می شوند و هر دو را مجزوم می کنند . به اولین فعلی که بعد از ادوات شرط قرار بگیرد فعل شرط گفته می شود و به فعل بعدی، جواب شرط گفته می شود.

ادات شرط :

✓ اِنْ تَدْرُسْ تَنْجَحْ : اگر درس بخوانی موفق می شوی.

✓ مَنْ : هرکس مَنْ يَجْتَهِدُ يَنْجَحُ : هر کس تلاش بکند موفق می شود.

✓ ما : آنچه، هرچیز مَا تَزَرْعُ تَحْصُدْ : هر چه بکاری درو می کنی.

● نکات :

۱) در ترجمه، فعل شرط غالباً به مضارع التزامی و جواب شرط به مضارع اخباری (یا مستقبل) معنی می شود.

إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ : اگر خداوند را یاری کنید شما را یاری می کند.

۲) اگر بعد از ادات شرط ، فعل شرط یا جواب شرط به صورت مضارع همراه «**لَمْ**» باید ، فعل شرط به صورت مضارع التزامی منفی و جواب شرط به صورت مضارع اخباری منفی ترجمه می شود :

مَنْ لَمْ يَتَحَمَّلْ الْمَشَاكِلَ لَمْ يَصِلْ إِلَى آهَادِفَهِ: هرکس مشکلات را تحمل نکند به اهدافش نمی رسد.

۳) هرگاه فعل شرط یا جواب شرط **ماضی** باشد اولاً غالباً معنی مضارع می دهد و ثانیاً اعرابش محل مجاز می باشد . اگرچه **میتوانیم** ماضی هم ترجمه کنیم .

مثال : مَنْ صَبَرَ ظَفَرَ : (هرکس صبر کند پیروز می شود) یا (هرکس صبر کرد پیروز شد)

پس : طراح می تواند چند فعل ماضی را بدهد و بپرسد کدام یک معنی مضارع می دهد که اگر فعل ماضی همراه ادات شرط بباید معنی مضارع خواهد داد.

۴) در بین ادات شرط فقط (إن) حرف است و بقیه اسم می باشند و نقش می پذیرند. مَنْ غالباً مبتدا ، و محلأً مرفوع، ما غالباً مفعول به و محلأً منصوب، می باشد.

▪ بیشتر بدانید

الف) هرگاه پس از اسمای شرط فعل لازم واقع شود ، خود اسمای شرط نقش مبتدا و فعل شرط و جواب شرط روی هم خبر آن می باشد .

مانند : مَنْ يَذَهِبُ أَذَهَبْ مَعَهْ (هرکس برود با او می روم .)

ب) هرگاه پس از اسماء شرط یک فعل متعدد بباید که مفعول آن ذکر نشده باشد در اینصورت فعل متعددی بر خود اسم شرط واقع می شود و در چنین حالتی آن اسم شرط ، مفعول به مقدم برای فعل متعدد خواهد بود .

مانند : مَنْ تَضَرَّبْ أَضَرِبْهُ : (هرکس را بزنی می زنم .)

ج) هرگاه پس از اسماء شرط یک فعل متعدد دارای ضمیر بباید (باب اشتغال است) ، در مورد نقش (مَنْ) دو وجه جایز است :

✓ یکی اینکه بنا بر مبتدا بودن ، محلأً مرفوع باشد .

✓ دیگر اینکه جایز است بنا بر مفعول به بودن منصوب شود .

مانند : مَنْ يُكِرِمُهُ زِيدُ أَكْرِمُهُ : هرکس را که زید اکرام کند ، اکرام می کنم .

۵) (إذا) به معنی (هرگاه - اگر) اسم شرط غیر جازم و (لَوْ) به معنی اگر حرف شرط غیر جازم است.

منظور از غیرجازم بودن این است که معنای جمله را شرطی میکنند ولی ظاهر فعل را تغییر نمی دهند .

إِذَا مَلِكَ الْأَرَادِلُ ، هَلَكَ الْأَفَاضِلُ
(مَلِكَ فعل شرط و هَلَكَ جواب شرط)

۶) اگر جواب شرط به صورت «جمله اسمیه» یا (قد + ماضی)، فعل امر و نهی، فعل مستقبل (لن + فعل مضارع) باشد قبل از آنها باید (ف: پس) بیاوریم:

مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ (هو حسبه: جمله اسمیه)

إِذَا قَالَ أَحَدٌ كَلَامًا يُفَرِّقُ الْمُسْلِمِينَ، فَاعْلَمُوا أَنَّهُ جَاهِلٌ (اعلموا: فعل امر)

۷) در بیشتر اوقات بعد از مَنْ شرطیه که به معنی (هر کس) است فعل غایب می‌آید.

۸) در مورد جواب شرط وقتی به آن ضمیری بچسبد دقت بیشتری داشته باشید.

مَنْ يَرَحِمِ الْمَظْلومِينَ يَرَحِمُهُ اللَّهُ (يرحم جواب شرط)

۹) فعل شرط یا جواب شرط می‌توانند با خودشان وابسته هایی داشته باشند که با حروفی مانند «و - ف - ثم - آو - و ....» به آنها مرتبط می‌شوند این موارد را نباید با خود فعل شرط یا جواب شرط اشتباه گرفت:

مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ يَعْتَمِدْ عَلَيْهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

(واو حرف عطف بوده و يعتمد جواب شرط نیست بلکه فهو حسبه جواب شرط می‌باشد)

۱۰) اگر بعد از فعل شرط اسمی نکره بباید و بعد از اسم نکره، فعلی در توصیف آن بباید «یعنی جمله وصفیه»، جواب شرط بعد از آن فعل، می‌آید.

إِذَا قَالَ أَحَدٌ كَلَامًا يُفَرِّقُ الْمُسْلِمِينَ، فَاعْلَمُوا أَنَّهُ جَاهِلٌ

(کلاماً نکره بوده و يفرق جواب شرط نیست بلکه جمله وصفیه می‌باشد و فاعلموا جواب شرط می‌باشد .)

۱۱) هرگاه بعد از فعل شرط یا جواب شرط، «ال» بباید به جای ساکن، آخر فعل کسره می‌گذاریم که به آن کسره عارضی گوییم:

مَنْ يَرَحِمِ الْمَظْلومِينَ يَرَحِمُهُ اللَّهُ

۱۲) هرگاه «و إن»: اگرچه «در وسط جمله بر سر فعل بباید و بدون جواب شرط باشد، شرطیه محسوب نمی‌شود و اصطلاحاً «وصلیه» است ولی فعل بعد از آن به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود.

الْعَالَمُ حَيٌّ وَ إِنْ كَانَ مَيِّتًا : دانشمند زنده است اگرچه مرده باشد.

۲۰ اصطلاح کاربردی (به معنی اینکه)

ما + ان + فعل ماضی ساده + حتی + فعل ماضی ساده

مثال :

ما إن دَخَلْتُ الصَّفَّ حتَّى رَأَيْتَ صَدِيقَيْ : به محض اینکه وارد کلاس شدم دوستم را دیدم .
ما إن واجَهْتُ الأُسْتَادَ حتَّى سَلَّمْتُ عَلَيْهِ : به محض اینکه با استاد روبرو شدم به او سلام کردم .

أنواع «ما» در عربی :

▼ ما نفي ماضی : كُنْتُ سَاكِنًا وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً : ساكت بودم و کلمه ای نگفتم .

▼ ما نفي مضارع : وَ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ : تاویل آن را کسی جز خدا نمی داند .

▼ ما موصول : إِفْعَلْ مَا تُحِبُّ مِنَ الْخَيْرَاتِ! : آنچه را که از کارهای خیر دوست داری انجام بدھ .

▼ ما تعجبیه : ما أَجْمَلُ مازندران و طبیعتها : مازندران و طبیعتش چه زیباست .

▼ ما شرط : مَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ! : هرچه را از (کار) خیر انجام دهید خداوند آن را می داند .

▼ ما استفهام : ما اسمك الکریم؟ : اسم شما چیست؟

أنواع «من» در عربی :

▼ من شرطی : مَنْ يَجْتَهِدْ يَنْجَحْ : هر کس تلاش کند موفق می شود .

▼ من موصولی : أُحِبُّ مَنْ يَنْجَحُ فِي حَيَاتِهِ : کسی را که در زندگی اش موفق می شود ، دوست دارم .

▼ من استفهامی (پرسشی) : مَنْ مَالِكُ هذِهِ السِّيَارَةِ؟ چه کسی صاحب این ماشین است؟

■ نکاتی مهم در مورد طرز تشخیص مَن و مَا :

- اگر (مَن و مَا) در وسط جمله باشد $\Leftrightarrow$ غالباً اسم موصول

احفظ ما قرأت : حفظ کن آنچه را که خواندی

- اگر (مَن و مَا) در اول جمله بباید : غالباً ادات شرط / ادات استفهام

مَن هُو ؟ : او کیست؟ (مَن استفهام)

مَن يَدْرُسْ يَنْجِحُ : هرکس درس بخواند موفق می شود. (مَن شرطی)

﴿ معمولاً در شرط، دو فعل یا دو جمله خواهیم داشت

﴿ اگر در آخر جمله علامت (؟) سوال باشد اسم استفهام است.

﴿ مَن شرطی را بهتر است به صورت «هرکس» ترجمه کنیم اما «کسی که» را هم نمی توانیم غلط به حساب ببایوریم . در مورد "ما" نیز ترجمه دقیق آن «هرچه» است ولی «چیزی که» نیز غلط محسوب نمی شود .

﴿ اگر قبل از (ما) و (مَن) حرف جرّ بباید ، آن (مَن و مَا) موصول می باشند (مگر اینکه استفهامی باشد) . مخصوصاً زمانی که به حالت ادغام شده بکار بروند مانند :

مِمَا = مِن + مَا / مِمَن = مِن + مَن / عَمَّن = عَن + مَن / عَمَّا = عَن + مَا / لِمَا = لِ+ مَا / بِمَا = بِ+ مَا

﴿ اگر بعد از کلمه (کلّ) کلمات (مَن - مَا) بباید ، حتماً از نوع **موصول است .**

كُلُّمَا رأيْتُ أبِي ، سلَّمْتُ عَلَيْهِ / كُلُّمَا عَلَيْهَا فَانِ

﴿ کلمه (ما) موصول ، اصولاً در وسط جمله می آید ولی گاهی در اول جمله هم به کار می رود و آن در صورتی است که یا فعل بعد از آن به صورت متعدد بباید و یا در وسط جمله ، ضمیر منفصل (هُوَ) بدون حرف (فَ) واقع شود :

ما نَطَلْبُ مِنْكُمْ هُوَ تَسْلِيمُهُمْ عَلَيْنَا / ما نُعْطِي الْآخِرِينَ مِنْ أَمْوَالِنَا ، يُضَاعِفَهُ اللَّهُ لَنَا

* در سوالات منظور از (ما الحرفیه) و یا (ما غیرعامله) همان مای نفی می باشد .

◀ برای تعیین نوع " ما " بهترین کار **ترجمه** است ولی هنگام ترجمه دقت کنید :

⇒ حتماً تا انتها جمله را ترجمه کنید .

⇒ ترجمه ای را ملاک قرار دهید که کامل باشد .

٦١. عین «من» أو «ما» تُغيّر علامة آخر الفعل في اللفظ:

٢. أَجْهَلُ النَّاسِ مَنْ يَفْعُلُ الشَّرَّ وَيَتَوَقَّعُ الْخَيْر! ٤. مَنْ يَدْخُلُ مَدَارِ السُّوءِ يُتَهَمُ فَلَا تَدْخُلُ!	١. مَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوُ وَلَعْبٌ « ٣. مَنْ أَصْلَحَ بَاطِنَهُ أَصْلَحَ اللَّهُ ظَاهِرَهُ!

٦٢. عین الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغِينِ : «مَنْ ..... عَلَى اللَّهِ ..... إِلَى الْأَهْدَافِ!»:

٤. تَوَكَّلْتُ - وَصَلَّتُ	٢. تَوَكَّلْنَا - وَصَلَّوْنَا

٦٣. «إِنْ ..... فِي الدُّرُوسِيِّ أَكْثَرُ مِنْ قَبْلِ ..... فِي امْتِحَانَاتِ آخِرِ السَّنَةِ!» عِينُ الْخَطَا:

٤. تَجْتَهِدُوا - تَنْجُحُوا	٢. تَجْتَهِدُنَّ - تَنْجَحُنَّ

٦٤. «..... يَصُدُّقُ فِي جَمِيعِ الْحَالَاتِ ..... هُوَ الْآخِرُونَ دَائِمًا!» عِينُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغِينِ:

٤. مَا - يَحْتَرِمُونَ	٢. مَنْ - يَحْتَرِمُ

٦٥. عِينُ الْخَطَا:

١. مَنْ يُساعِدُ مَظْلومِيِّ الْعَالَمِ، يُشَاهِدُ نَتْيَاهَةَ عَمَلِهِ دُونَ شَكٍّ: هُرَّ كُسْ بِهِ مَظْلومَانِ جَهَانَ كَمْ كَنْدَ، نَتْيَاهَهُ كَارِشَ رَابِي تَرْدِيدَ
مَشَاهِدَهُ مَيْ كَنْدَ!

٢. إِنْ عَجَزَتْ عَنْ مُسَاعَدَةِ النَّاسِ حُرْمَتْ مِنْ نَعْمَةِ رَبِّكَ: چنانچه از کمک کردن به مردم عاجز شوی، از نعمت پروردگارت
محروم می مانی !

٣. مَنْ يُحاوِلُ فِي نَصْرِ الْمُسْلِمِيِّينَ يُنْصَرُهُ اللَّهُ: هُرَّ كُسْ كَهْ در یاری کردن مسلمانان تلاش کند، خدا او را یاری می کند!

٤. مَا تَتَحَمَّلِي مِنَ الصَّعْوَدَاتِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَشَاهِدِي نَتْيَاهَتِها: هُرَّ آنچه از سختیها در راه خدا تحمل کنی، نتیجه آن را مشاهده
می کنی !

٦٦. عِينُ الْخَطَا:

١. النَّاسُ نِيَامٌ فَإِذَا مَاتُوا انتَهَوْا: مردم در خوابنده، هرگاه بیگرنده، بیدار شوند!

٢. إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَسُوفَ نَتَخَرَّجُ كُلُّنَا بَعْدَ سَيَّئَتِنَا: اگر خدا بخواهد، دو سال بعد همه ما دانش آموخته خواهیم شد!

٣. وَمَنْ فَإِيمَما يُشَكِّرُ لِنَفْسِهِ: و هر کس شکر کرد، پس برای خودش شکر کرده است!

٤. مَنْ قَالَ أَنَا عَالَمٌ فَهُوَ جَاهِلٌ: هُرَّ کس بگوید من دانا هستم، پس او نادان است!

٦٧. «مَا تَعَمَّلُوا بِالْخَيْرِ تُجْزَوْا بِهِ فِي عَالَمِ الْآخِرَةِ»:

١. هُرَّ آنچه از خیر میدانید در جهان آخرت جزا می بینید!

٢. هُرَّ آنچه را از کار خوب انجام میدهید، در عالم آخرت جزایش به شما داده می شود!

٣. آنچه را به خوبی عمل کنید، در عالم آخرت به خاطر آن پاداش داده می شوید؟

٤. هر چه از خوبی انجام دهید، در جهان آخرت با آن پاداش داده می شوید!

٦٨. عِينُ الصَّحِيحِ:

١. إِعْلَمَ أَنَّ الْعَالَمَ حُىٰ وَ إِنْ كَانَ مَيَّنَا: بدان که عالم زنده است، اگرچه مرده بود!

٢. إِذَا تَمَّ الْعُقْلُ نَقَصَ الْكَلَامُ: اگر عقل کامل شود، سخن گفتن را کم کند!

٣. إِنْ صَرَّتْ حَصْلَتَ عَلَى التَّجَاحِ: اگر صبور باشی، به موفقیت دست می یابی!

۴. مَنْ فَكَرْ قَبْلَ الْكَلَامِ قَلْ خَطَايَاهُ: هر کسی که پیش از حرف زدن اندیشه کند، خطاهایش کم میشود!

۶۹. «إِنْ تَقَرَّأْ إِنْشَاءَكَ أَمَامُ الطَّلَابِ فَسَوْفَ يَتَبَيَّنَهُ رَمِيلُكَ الْمُشَاغِبُ»:

۱. در صورتی که در مقابل دانشجویان انشایت را بخوانی، پس دوست اخلاقگرت را آگاه می کنی!

۲. اگر جلوی دانش آموزان انشایت را بخوانی، پس هم شاگردی ات که شلوغ کننده است درخواهد یافت!

۳. چنانچه، انشای خود را روبه روی دانش آموزان بخوانی، هم کلاسی شلوغ کننده تو آگاه خواهد گشت!

۴. اگر مقابل دانشجویان انشایت را قرائت کنی، پس هم کلاسی آشوبگرت را به آگاهی می رسانی!

۷۰. عین جواب الشرط ليس فعلاً:

۱. ما تزرع في الدّنيا، تحصد في الآخرة!

۲. من يسمع آيات القرآن فله أجرٌ عظيم!

۴. ما تعملوا من خير فيشاهده الله!

۷۱. عين «مَنْ» يُتَرَجِّمُ الفعل الماضي بعده مضارعاً:

۱. شاهدت في حلقة من ساعد المتسكين و الفقراء!

۴. من كان الذي دعاك إلى الأعمال الحسنة!

۷۲. عين ما ليس فيه من أدوات الشرط:

۱. من ينظر إلى حياة العُظماء يشاهد عجائب و شدائد كثيرة!

۲. ما نُرِيدُهُ منكُم هو الاجتِهاد في سبيل كسب مكارم الأخلاق!

۳. ما تحاولوا له اليوم تجدوا نتِيجة سعيكم غداً!

۴. ما نتصوّرُ من الخيالات الذهنية، تتبدّل إلى الواقعية في المستقبل!

۷۳. في أي عبارة تختلف «ما» عن العبارات الأخرى؟

۲. فَعَبَرَ الشَّارِعَ فَجَاءَهُ وَمَا نَظَرَ إِلَى الْيَسَارِ وَالْيَمِينِ!

۴. وَاصْبِرْ يَا أخِي الْكَرِيمِ عَلَى مَا يَقُولُونَ!

۷۴. عين «مَنْ» ليس شرطية:

۱. مثل أهل بيتي كسفينة نوح؛ مَنْ رَكِبَهَا نَجَّا!

۲. مَنْ عَلِمَ عِلْمًا، فَلَهُ أَجْرٌ مِنْ عَمَلِهِ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الْعَالِمِ!

۳. مَنْ يُفَكِّرْ قَبْلَ الْكَلَامِ، هُوَ فِي الْحَقِيقَةِ سَامِّ عَنِ الْخَطَايَا!

۴. مَنْ يَسْهَرَ اللَّيْلَى قَدْ وَصَلَ إِلَى أَهْدَافِهِ بَعْدَ مَدْدِهِ!

۷۵. عين «ما» الشرطية:

۱. ما إعْتَدْتُمْ مِنْ تَارِيخِ حِيَاةِ الْقَدِمَاءِ حَصَلْتُمْ فَوَائِدَ كَثِيرَةً!

۲. ما كَانَ عِنْدَنَا لَدْفَعٌ ثُمَّ الْكِتَابُ الَّتِي أَخْذَنَا مِنَ الْمَكْتَبَةِ!

۳. ما يُعْجِبُكَ فِي الْخَلْقِ الْمُوْجَدَاتِ الْبَحْرِيَّةِ هِيَ الْعَجَائِبُ النَّادِرَةُ!

۴. ما قَسَّمَ اللَّهُ الْعِبَادَ شَيْئاً أَفْضَلَ مِنَ الْعُقْلِ وَالْعَافِيَّةِ!

۷۶. «مَا أَنْزَلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ إِلَّا لِسَانٍ عَرَبِيًّا مُبِينٍ فَاقْرَأُوهُ مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ» عين الصحيح عن نوع «ما» في العبارة على الترتيب:

۱. شرطية - موصولة ۲. نافية - استفهامية ۳. نافية - موصولة ۴. شرطية - استفهامية

٧٧. عین الصحيح في بيان نوع «ما»:

١. ما عملتم بواجبكماليوم لهذا لم تنجحوا في الامتحان! ← شرطية
٢. ما تذوق مز الحياة و حلوها إلا من جمع تجارب قيمة! ← استفهام
٣. ما تشاهدوا من الظلم فعليكم بمساعدة المظلوم! ← شرطية
٤. ما تفعلي من أعمال الخير تنظر ثمرتها في حياتك! ← نافية

٧٨. عين «من» يجب أن تكون بعدها فعلين:

١. هو من كان قاضي هذه المدينة و حكم بين الناس بالعدل والحق!
٢. من أعطى علمه الآخرين انتفع نفسه به كثيراً بسبب نشره!
٣. لا تعتمدن على من لا يستطيع أن يُنجي نفسه من المهمة!
٤. ما كان عندي قلم فما استطعت أن أكتب شيئاً!

٧٩. عين «من» يختلف عنباقي:

٢. من صبر أمام صعوبات الدّهر ينجح بلاشك!
٤. من لم يجعل حياة العظاماء مشعلاً لهدايته يهلك!
١. من يتبع غير الحق في حياته يكن نادماً من عمله غداً!
٣. من عمل بواجباته أمام الناس اليوم!

٨٠. عين «ما» يمكن أن تكون شرطية:

١. ما يخرج العالم من الظلمات إلى النور هو مصابيح الصباح!
٢. ما تفعلن من خير في سبيل الله يذكره الناس لكن، أيتها السيدات!
٣. ما نجح الذي لم يَنْتَظِرْ في عواقب الأمور!
٤. يا على اكتب تكاليف حتى تصل إلى ما يُريده المعلم الحنون!

٨١. عين المثبت (غير المنفي) في الأفعال:

٢. أما قدرت أن تنتظرني قليلاً!
٤. الأمهات لا يصرخن على الأبناء الصغار!
١. ما نصبت وجهي إلى غيرك!
٣. يا رب، ما نطلب منك هو غفراننا!

٨٢. عين «ما» جازمة:

٢. ما يفگر الكاتب حوله يسطره قلمه!
٤. ما الخير في العظمة بل العظمة في الخير!
١. ما نريد منك هو يساعدنا في كل المشكلة!
٣. ما وصل القطار إلى المدينة باكرأ!

الفات مهم درس سوم

مُبارَأة : مسابقه (جمع : مُبارَيَات)	حَتَّى يَغْرِس : تا بکارد	أَتَدَّكَر : به یاد می آورم
مُنَتَّرِج : تماشاجی	خَنَق : خفه کرد (مضارع : يَخْنُقُ)	أَحَل : حلال تر ، حلال ترین
مَحَاصِيل : محصولات	خَانِق : خفه کننده	إِشْتِعَال : برافروخته شدن ، سوختن (إِشْتَاعَل ، يَشْتَاعِلُ)
مَرْمَى : دروازه	دُرْيٰ : درخشان	
الْمُحِيطُ الْهَادِئ : اقیانوس آرام	سَبَبَ : سبب شد (مضارع : يُسَبِّبُ)	أَطْيَب : خوب ، خوب ترین = أَحْسَن ، أَفْضَل
مُزَارِع : کشاورز = زارع ، فلاح	السَّاعَة : قیامت	أَعْصَان ، عُصُون : شاخه ها (مفرد : غُصْن)
مِشَكَاة : چراغدان	سَيِّسَجْلُ : ثبت خواهد کرد	إِنْتِفَاف : درهم پیچیدن (إِنْتَفَ ، يَلْتَفُ)
مُعَمَّر : کهن سال	سِيَاج : پرچین	أَنْ يَمْتَلِئ : که پر شد
مُلْوَثٌ : آلوده کننده	عَصَى : نافرمانی کرد	بُذور : دانه ها (مفرد : بَذْر)
مُواصَفَات : ویژگی ها	غَرْسٌ : نهال	تَسَلْلُ : آفساید ، نفوذ کردن
ما مِنْ : هیچ ... نیست	غَازٌ : گاز	تَعَادَل : برابر شد
نَبَتٌ : رویید (مضارع : يَبْتُ)	كِلا : هردو	جِذَع : تنہ (جمع : جُذُوع)
نَصِفٌ : توصیف می کنیم	فَالِقٌ : شکافنده	جُزْرٌ : جزیره ها (مفرد: جَزِيرَة)
نَوَى : هسته		جَوْزَةٌ : دانه ی گردو ، بلوط و مانند آن
هَدَفٌ : گل	لِتَغْرِسٌ : باید بکارد	حَيْثُ : طوری که ، جایی که
الدَّرِّي : درخشان	المِشَكَاة : چراغدان	كُرْهَةُ الْقَدَم : فوتیال
يُعْجِبُنِي : مرا در شگفت آورد ، خوشم می آید (أَعْجَبَ ، يُعْجِبُ)	أَكْرَمٌ : گرامی داشت (مضارع : يُكْرِمُ / امر : أَكْرِمُ / مصدر : إِكْرَام)	حَكْمٌ : داور حَارِسُ الْمَرْمَى : دروازه بان
سُيَاحٌ : گردشگران (مفرد : سائح)	أَمْارٌ : میوه ها (مفرد : ثَمَر)	لُبٌ : مغز میوه
مَلْعَبٌ : زمین بازی ، ورزشگاه (جمع : مَلَاعِبٌ)	فَسِيلَةٌ : نهال (خرما) (جمع : فَسَائِلٌ)	قَائِمَةُ التِّرَاثِ الْعَالَمِيٌّ : لیست میراث جهانی
		مُنَظَّمة : سازمان

٨٣. عین الصحيح: «هذه الشجرة تختلف عن الأشجار الأخرى في العام وتنبت في البرازيل»

٤. مى رويد   ٣. دیده میشود   ٢. بزرگ می شود   ١. به وجود می آید

٨٤. عین الصحيح: «نرى كثيراً من الأشجار المعمّرة في هذه الغابة»

٤. پرمیوه   ٣. کهن سال   ٢. سرسبر   ١. آباد

٨٥. عین الصحيح: «هذه الغازات الملوثة من المصانع التي جنب مدينتنا»

٤. رنگارنگ   ٣. آلوده کنندہ   ٢. آلوده   ١. نشت شد

٨٦. عین الصحيح: «خاف الركاب من اشتعال النار في الطائرة ونزلوا منها»

٤. سرایت   ٣. گرفتن   ٢. برافروخته شدن   ١. شعله ور کردن

٨٧. عین الصحيح: «شاهد إلى جذع النخلة تساقط عليك رطباً جنيناً:»

٤. شاخه   ٣. تنه   ٢. ساقه   ١. ریشه

٨٨. عین الصحيح: «السياج الذي نراه حول الحدائق يمنحك مزيداً من الأمان والجمال»:

٤. نردد   ٣. سنگها   ٢. دیوار   ١. پرچین

٨٩. عین العبارة التي توجَّد فيها كلمتان متضادتان:

١. تقع الأهرام الثلاثة في بلاد مصر وتجذب سياحًا من كُلّ البلاد!   ٢. الطّلاب يذهبون إلى مدرستهم بالحافلة العامة بعض الأيام!

٤. «إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبْ وَ النَّوَى يُخْرِجُ الْحَىٰ مِنَ الْمَيِّتِ»

٩٠. عین الخطأ في المتزادف أو المتضاد:

١. رائحة هذه الشجرة كريهة! (كريهة = قبيحة)

٣. تعال نَذَهَبَ إِلَى المَلَعَبِ ! (تعال = إذهب)

٩١. عین الخطأ في متضاد الكلمات المشار إليها:

١. في العام القادم تنمو تلك الجوزة! (المستقبل)

٣. يَمْتَلِئُ الْمَلَعَبُ مِنَ الْمُتَفَرِّجِينَ ! (يُفرُغُ)

٩٢. «..... هذه الأشجار..... في البرازيل فتبلغُ من العُمرِ مِئةَ سَنَةٍ على الأقل!». عین الصحيح للفراعين:

٤. تَعَرُّسُ - المُعَمَّرَةُ   ٣. تَنَمُّ - المُلُوَّثَةُ   ٢. تَخْفُّقُ - المُعَمَّرَةُ   ١. تَنْبُتُ - المُعَمَّرَةُ

٩٣. عین الخطأ حسب التوضيحات:

١. المُنْقَرِّجُ هُوَ الَّذِي يَذَهَّبُ إِلَى الْمَلَعَبِ لِمُشَاهَدَةِ الْمُبَارَأَةِ الرِّيَاضِيَّةِ!

٢. حارس المرمى هُوَ الشَّخْصُ الْوَحِيدُ الَّذِي يَجُوزُ لَهَا استِخدامُ الْيَدَيْنِ فِي كُرْةِ الْقَدَمِ!

٣. الحَكْمُ هُوَ مُرَبِّي الْفَرِيقِ فَيَأْمُرُ الْلَّاعِبِينَ أَنْ يَلْعَبُوا دَوْرَهُمُ الْخَاصَّ فِي سَاحَةِ الْمُسَابَقَةِ!

٤. التَّسْلُلُ نَوْعٌ مِنَ الْأَخْطَاءِ فِي رِيَاضَةِ كُرْةِ الْقَدَمِ يُسَبِّبُ عَدَمَ قَبُولِ الْهَدَافِ أَحياناً!

نکره و معرفه

رأيت تلميذا : دانش آموزی را دیدم .

اشترىت كتاباً : کتابی را خریدم .

جاء علي : علی آمد .

اشترىت الكتاب : کتاب را خریدم .

نکته : اسم نکره غالباً به یکی از سه صورت ترجمه می شود :

✓ يك $\leftrightarrow$ كتاباً : يک کتاب   ✓ يك وسى $\leftrightarrow$ يک کتابی

دقت ۱ : بحث معرفه و نکره ، مربوط به اسم هاست و نباید کلمات دیگر را در این زمینه وارد کنیم . البته

مراقب **مصدرها** باشید چون همه مصدرها اسم محسوب می شوند .

دقت ۲ : اسم هایی که تنوین دارند ، اگر اسم علم نباشد ، حتماً نکره اند .

دقت ۳ : اسمی استفهام مانند (مَن : چه کسی ؟ ، مَا : چیست ؟ ، مَتَى : کی ؟ و ....) و اسمی شرط مانند (مَن ، مَا ، إِذَا و ...) همگی **نکره** محسوب می شوند .

دقت ۴ : اگر بعد از يك اسم الـ دار ، موصول خاص بیاید و معنی " که " بدهد ، آن اسم الـ دار را همانند نکره ها ترجمه می کنیم . مانند :

رأيُ المعلّم الذي يدرّس اللغة العربيّة : معلّمی را که زبان عربی تدریس می کرد ، دیدم .

دقت ۵ : اگر در جمله ، اسم نکره بیاید و در جمله بعدی ، همان اسم با الـ بیاید در ترجمه می توان ، کلمات آن یا این " را برای اسم الـ دار به کار برد :

رأيُ افراساً . كانت الأفراصُ جنْبَ صَاحِبِها : اسب هایی را دیدم . آن اسب ها کنار صاحبشان بودند .

﴿دقت ۶﴾ ترجمه خبر وقتی اسم نکره نباشد :

الف) اگر خبر نکره ، صفت نداشته باشد ، خبر به شکل **معرفه** ترجمه می شود :
هو تلميذ : او دانش آموز است / **العلم گنر** : دانش ، گنج است .

ب) اگر خبر نکره ، صفت داشته باشد ، در ترجمه ، یا خبر به صورت **نکره** ترجمه می شود و یا صفت آن :
هذا كتاب مفيد : این ، کتاب مفیدی است / این ، کتابی مفید است .

ج) اگر بعد از خبر نکره ، فعل باید ، خبر به شکل **نکره** ترجمه می شود :
شجرة التفط شجرة يستخدمها المزارعون : درخت نفت ، درختی است که کشاورزان آن را به کار می گیرند .

د) اگر خبر نکره ، همراه حرف جر « مِن » باشد و اسم تفضیل هم نباشد ، خبر به شکل **نکره** ترجمه می شود :
هو طالب من طلاب هذه المدرسة : او دانش آموزی از دانش آموزان این مدرسه است .

﴿دقت ۷﴾ گاهی در ترجمه اسم های نکره ای که جمع هستند ، از لفظ **« چند »** استفاده می کنیم :
بعد لحظات : پس از لحظاتی / پس از چند لحظه

﴿دقت ۸﴾ برخی اسم ها هیچ وقت تنوین نمی گیرند بنابراین اگر نکره شوند نباید در این کلمات به دنبال تنوین باشیم :

✓ **اسم تفضیل** : **علیٰ اکبرُ مِن حَسَنٍ** : در اینجا اکبر نکره می باشد .

✓ **جمع مذكر سالم و مثنی** : **رأيُتْ تلميذَيْنِ فِي شَارِعِنَا** : در اینجا تلمیذین مثنی بوده و نکره است .

✓ **جمع های مکسر بر وزن (مفاعِل و مفاعِيل)** : **زَيْنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا مِصَابِحَ** : مصابیح بر وزن مفاعیل بوده و نکره می باشد .

✓ **كلماتی که در آخرشان (اء) زائد دارند**: **رأيُتْ عَلَمَاءَ فِي مدِينَةِ بَغْدَادَ** : علماء نکره می باشد .

✓ **اسم لای نفی جنس** (در سال دوازدهم این بحث را می خوانید) : **لَارْجُلَ فِي الْبَيْتِ** : رجل نکره می باشد .

دقت ۹: در ترجمه کلمات نکره ای که به طور طبیعی در آخرشان (ی) دارند و یا با خودشان (یّ) نسبت دارند بیشتر مراقب باشید :

ضیاءٰ: روشنایی ای ایرانی: ای علمی: علمی ای فکری: فکری ای

۱۰ روش تشخیص معرفه و نکره :

ما اسمی معرفه را به خاطر می سپاریم اگر اسمی جزء آنها بود معرفه است و گرنه نکره می باشد.

▪ تذکر :

در کتاب های درسی فقط به دو تا از معرفه ها یعنی (اسم علم و معرفه به ال) اشاره شده است و بقیه معرفه ها فقط بخاطر مهم بودن قواعدشان ، در این مبحث ذکر می گردد .

(۱) **اسم علم (خاص):** اسمی است که بر نام یک شخص یا یک چیز یا یک مکان شخص دلالت می کند.

مانند: کریم ، مگه ، عراق

دقت ۱ : به صورت قراردادی نام همه اشخاص را اسم علم به حساب می آوریم هرچند آن شخص را نشناسیم

دقت ۲ : اگر یک اسم علم به همراه یا نسبت (یّ) به کار رود ، دیگر اسم علم محسوب نمی شود . پس اسم هایی مانند « ایرانی » ، اصفهانی » و .... « اسم علم نیستند .

دقت ۳ : گاهی اسم هایی هستند که اسم علم به نظر می رسد ولی اگر به معنای جمله دقت کنیم ، می فهمیم که یک اسم عادی هستند . مخصوصاً در مورد اسمی که در فارسی اسم اشخاص هستند ، باید بیشتر دقت کنیم چرا که می توانند صفت واقع شوند و علم نشوند .

« علینا آن نحاول لایجاد مجتمع سعید : ما باید برای ایجاد جامعه ای خوشبخت تلاش کنیم . در عبارت بالا کلمه (سعید) به معنی خوشبخت بوده و علم نیست .

﴿الْأَسْبُوعُ الْقَادِمُ نَذَهَبُ إِلَى مَدِينَةِ الْمَدِينَةِ﴾ : هفته آینده به شهر مدینه می رویم .

در عبارت بالا ، مدینه اول به معنی (شهر) آمده و مدینه دوم ، نام یکی از شهرهای عربستان می باشد بنابراین اولی ، عَلَم نیست ولی دومی عَلَم می باشد .

﴿دقت ۴﴾ : در مورد خداوند تنها لفظ اللہ (که گاهی هم به صورت اللہم می آید) ، اسم عَلَم است و بقیه صفات خداوند را اسم عَلَم به حساب نمی آوریم . پس کلماتی مانند « رحمن ، رحیم ، إِلَه ، رَبْ و .. » در مورد خداوند اسم علم نیستند . همچنین کلماتی مانند (الرَّسُول ، النَّبِي ، امیر المؤمنین ...) علم نیستند .

﴿دقت ۵﴾ : تنوین در اسم های عَلَم نشانه نکره بودن نیست و اگر اسم عَلَم تنوین داشته باشد ، بازهم معرفه است . مانند : جاءَ عَلَىٰ (علی ، معرفه به عَلَم)

■ شتر بدآندید

برخی اسم های عَلَم هیچگاه تنوین نمی گیرند :

۱) اسم های عَلَم مونث (حقیقی معنوی لفظی) : مریم - فاطمه - حمزه - زهراء و ...

۲) اسمهای عَلَم غیر عربی : اشویروان - بهزاد - ابراهیم - یوسف و ...

۳) اسمی شهرها و کشورها و قبائل : ایران - مَكَّة - اصفهان - قریش و ...

۴) اسم عَلَم و صفتیایی که (ان) زائد داشته باشد : سلمان - سلیمان - عطشان و ...

۵) اسمی کلیه پیامبران تنوین نمی گیرند به جز لا مورد زیر که منصرف هستند :

« مُحَمَّد (ص) - شُعَيْب (ع) - شَيْث (ع) - هُود (ع) - لوط (ع) - نوح (ع) - صالح (ع) »

﴿مخفف : هِلِّن ششم (ص) ☺﴾

۲) معرفه به (ال) : اگر بر سر اسمی نکره ، حرف تعريف (ال) آورده شود این اسمی نکره ، تبدیل به معرفه

می شوند . مثال : ال + بیت (نکره)   ⇔   ال بیت (معرفه به ال)

دقت ۱ : اگر یک اسم عَلَم ، ال داشته باشد ، معرفه به ال نمی شود و باز هم معرفه به عَلَم است .

مانند : جاء العَلَى (معرفه به عَلَم)

دقت ۲ : داشتن یا نداشتن ال در اسمی شهرها و کشورها **سماعی** است و به استعمال و کاربرد عرب بستگی دارد و امری سلیقه ای نیست :

ال دار: القاهرة - الرياض - العراق - الكويت .... بدون ال: إيران - طهران - باکستان - ...

البته اسمی شهرها و کشورهایی که عربی نباشند بدون ال می آیند:

فرنسا - تركيا - سوريا - بغداد - أصفهان ..

ولی اگر کلمه کاملاً چکش کاری شده و ساختار عربی پیدا کرده باشد ال می گیرد:

اليابان (ژاپن) - الصين (چین) - ...

﴿ با تمام اینها، بهترین روش و راه مطمئن، دیدن در کتب و معاجم عربی یا شنیدن از اعراب می باشد .

دقت ۳ : اگر حرف جرّ (لِ) به یک اسم ال دار بچسبد ، به صورت « لِلْ » (بدون ال) نوشته می شود
مانند : لِ + الناس ⇔ للناس

دقت ۴ : در مورد برخی کلمات که با خودشان (إل) یا (أـل) دارند مراقب باشید تا آنها را با ال معرفه اشتباه نگیرید مثلاً : التفات ، التقطاط ، التماس ، ألبسه ، ألمانيا و ....

دقت ۵ : یک اسم نمی تواند هم ال بگیرد و هم تنوین داشته باشد .

(۳) معرفه به اضافه :

﴿ در ترکیب اضافی که متشكل از مضاف و مضاف الیه است اگر مضاف الیه معرفه باشد مضاف نیز معرفه خواهد شد که به آن **معرفه به اضافه** می گویند و اگر مضاف الیه نکره باشد مضاف نیز نکره خواهد شد . مثال :
كتابُ علىٌ : از آنجاییکه (على) معرفه به علم می باشد بنابراین (كتاب) نیز معرفه (به اضافه) می شود .
كتابُ تلميذٍ : از آنجاییکه (تلمیذ) نکره می باشد بنابراین (كتاب) نیز نکره می باشد .

دقت ۱ : اگر بعد از اسمی دائم الاضافه ، اسم معرفه بباید ، اسمی دائم الاضافه معرفه می شوند و اگر نکره بباید ، این اسمی نکره می شوند .

كُلُّ تلميذٍ : كلّ و تلميذ هردو نکره می باشند . فوق المِنْصَدَة : فوق معرفه به اضافه - المِنْصَدَة معرفه به ال -

دقت ۲: برخی اوقات چندین کلمه به همدیگر مضاف می شوند و زنجیره ای از ترکیب اضافی ایجاد می کنند در این شرایط اگر آخرين کلمه (مضاف اليه آخر) ، معرفه باشد تمامی اسمها معرفه می شوند و اگر نکره باشد تمامی آنها نکره می شوند :

مثال : سیدا شباب اهل الجنة : از آنجایی که الجنة معرفه می باشد بنابراین (سیدا - شباب - اهل) نیز معرفه به اضافه می شوند .

یادآوری :

اسامی دائم الاضافه عبارتند از :

کل - بعض - جمیع - آی (کدام) - حول (اطراف) - مع (همراه با - با) - فوق (بالا) - تحت (زیر) - جنب (کنار) - آمام (روپروری) - وراء (پشت) - عند (نزد - هنگام) - خلف (پشت) - ذو ، ذا ، ذی (صاحب) - قبل - بعد - لذن (نزد) - غیر - سوی (به جز) - کلا (هر دو) - بین - نحو (سمت) و ...

نکته ترجمه

- ✓ کل + اسم مفرد تنوین دار : هر ⇔ کل مهنه لها فوائدha فی المجتمع : هر شغلی فوائده در جامعه دارد .
- ✓ کل + اسم جمع دارای الـ : همه ⇔ کل الشعوب لها ثقافتها المميزة : همه ملتها فرهنگ مخصوص به خود را دارند .
- ✓ کل + اسم مفرد دارای الـ : تمام ⇔ کل الاسبوع كُنْتُ مَشغُولًا : قام هفته را مشغول بودم .
- ✓ کل + مِن + اسم جمع : هریک از ⇔ کل مِن التلاميذ سَيَنْجَحُ : هریک از دانش آموزان موفق خواهند شد .
- ✓ کل در جملات منفي (غالباً) : هیچ ⇔ قرنا آن لانفعَلَ كُل شَيْءٍ : قرار گذاشتم که هیچ کاری نکنیم .
- ✓ کل + اسم موصول (مَن) : هرکس ⇔ کل مَن عليها فَانِ : هرکس در مسیر نابودی است .
- ✓ کل + اسم موصول (ما) : هربار ، هرچه ⇔ كَلَما رَأَيْتُهُ ، سَلَّمْتُ عَلَيْهِ : هربار که او را دیدم سلام دادم .

۴) ضمایر : همه ضمایر (چه متصل و چه منفصل) جزو معرفه ها می باشند .

مانند : هُوَ ، هُمَا ، كَ ، نَا ....

۵) موصولات : همه موصولات (عام و خاص) جزو معارف می باشند .

مانند : الَّذِي ، الَّذِينَ ، مَن ....

۶) اسامی اشاره : تمامی اسامی اشاره جزو معرفه ها می باشند .

مانند : هَذَا ، هَؤُلَاءِ ، ذَلِكَ ، اولئکَ ، هُنَاكَ ...

٩٤. «قَدْ نُشَاهِدُ فِي عَالَمِ الْأَشْجَارِ أَشْيَاءً غَرِيبَةً تُثْبِتُ قُوَّةَ الْخَالِقِ!»:

١. در دنیا درختانی چیزهایی شگفت را دیده ام که قدرت خالقمان را اثبات می نماید!
٢. گاهی در دنیای درختان چیزهای عجیبی می بینیم که قدرت آفریننده را اثبات می کند!
٣. چیزهای عجیبی را در دنیای درختان می بینیم که بیانگر قدرت خالق است!
٤. چه بسا در دنیای درختان چیزهای شگفتی ببینیم که قدرت خالق را برایمان اثبات کند!

٩٥. «أَتَذَكَّرُ رَجُلًا فِي مَدِينَتِنَا كَانَ يُحِبُّ أَنْ يَعْرِسَ أَغْرِاسًا كَثِيرَةً حَتَّى يُسَاعِدَ عَلَى تَنْظِيفِ الْجَوَّ»:

١. مردی را در شهرمان به یاد می آورم که دوست داشت نهال های بسیاری را بکارد تا به پاکیزه شدن هوا کمک کند!
٢. آن مردی را که دوست داشت برای کمک به پاکیزه شدن هوا در شهرمان، بسیاری نهال بکارد، به خاطر می آورم!
٣. مردی را در شهرمان می شناسم که دوست دارد نهال های زیادی بکارد تا به پاکیزه کردن هوا کمک نماید!
٤. مردی را به خاطر می آورم که دوست داشت تا با کاشتن نهال های بسیار، به پاکیزه شدن هوای شهرمان کمک کند!

٩٦. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

١. هؤلَاءِ رِجَالٌ صَالِحُونَ يُسَاعِدُونَ الْجَمِيعَ : این مردان نیکوکار به همه کمک می کنند!
٢. تَعَجَّبَتْ كَثِيرًا عِنْدَمَا شَاهَدَتْهُ فَوَّقَ جَبَلٍ : بسیار تعجب کردم هنگامی که او را بالای آن کوه دیدم!
٣. هَلْ تَعْرِفُ أَحَدًا أَقْدَرُ مِنْهُ فِي الْعَمَلِ؟ : آیا کسی را تواناتر از او در کار می شناسی؟
٤. هُنَاكَ طَيْرٌ عَلَى الشَّجَرَةِ يُغْنِي بِصَوْتٍ جَمِيلٍ : آیا پرنده ای که بالای درخت هست ، با صدای زیبا آواز می خواند!

٩٧. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

١. أَطْيَبُ عَمَلٍ يَقُومُ النَّاسُ بِهِ هُوَ الرِّزْعَاعُ: از کارهای خوبی که مردم به آن می پردازند، کشاورزی است!
٢. كِلَا الطَّرِيقَيْنِ يُوصِلَاكَ إِلَى مُحَافَظَةِ جَمِيلَةٍ: هر دو راه تو را به استان زیبا، می رساند!
٣. الْهَدْفُ الَّذِي سَجَّلَهَا الْمُهَاجِمُ كَانَ رَائِعًا: گلی که مهاجم به ٹھر رساند، جالب بود!
٤. هَذَا أَهْمُ مُبَارَةٍ تَنَعَّقِدُ فِي الشَّهْرِ الْجَارِي: این مسابقه مهم، در ماه جاری برگزار می شود!

٩٨. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

١. شَجَرَةُ الْخُبْزِ تَنْمُو فِي الْجَزَرِ الْأَسْتَوَانِيَّةِ: درخت نان در جزایر استوایی رشد کرده است!
٢. لِشَجَرَةِ النَّفْطِ رائِحَةُ تَهْرُبُ مِنْهَا الْحَيَوانَاتُ: درخت نفت بوی ناپسندی دارد که حیوانات را فراری می دهد!
٣. تَبَلُّغُ مِنَ الْعُمَرِ شَجَرَةُ الْبَلْوَطِ أَلْفَيْ سَنَةٍ: عمر درخت بلوط به هزار سال می رسد!
٤. مِنْ أَطْوَلِ أَشْجَارِ الْعَالَمِ شَجَرَةُ السَّكُوِيَا: درخت سکویا از بلندترین درختان جهان است!

٩٩. عَيْنُ الْخَطَأِ:

۱. قرأت كتاباً جميلاً؛ قد كتب الكتاب معلماً: كتاب زبياني خواندم؛ اين كتاب را معلم نوشته است!

۲. هذا الكتاب كنزٌ يُنْتَقَعُ بِهِ فِي الصَّفِّ: اين كتاب گنجي است که از آن در کلاس سود می بردیم!

۳. إن طالعتُ هذا الكتاب فهمتُ تاريخاً ذهبياً: اگر این كتاب را مطالعه کنم، تاريخی زرین را می فهمم!

۴. و تعلمتُ من التاريخ أسرار إفشال الأعداء: و از تاريخ رازهای شکست دادن دشمنان را ياد گرفتم!

۱۰۰. عین الخطأ:

۱. قَدْ يَلْعُبُ عُمُرُ الْأَشْجَارِ الْمُعْمَرَةِ أَلْفِيْ سَنَةٍ : عمر درختان کهنسال گاهی به دو هزار سال می رسد!

۲. يَأْكُلُ النَّاسُ فِي جُرْمِ الْمُحِيطِ الْهَادِئِ لُبْ شَجَرَةِ الْخُبْزِ: مردم در جزیره های اقیانوس آرام، مغز میوه درخت نان را می خورند!

۳. يَنْقَعُكَ الْعَدُوُ الْعَاقِلُ أَكْثَرُ مِنَ الصَّدِيقِ الْجَاهِلِ: يك دشمن دانا، بيشتر از يك دوست نادان به تو سود می رساند!

۴. إِنَّ الْمُزَارِعِينَ يَحْصُلُونَ عَلَى أَحَلِ الرِّزْقِ: کشاورزان ، حلال ترين روزی را به دست می آورند!

۱۰۱. عین الصَّحِيحِ:

۲. هَذَا جَهْدٌ بِلَا فَائِدَةٍ: اين تلاش بی فایده است!

۱. هُوَلَاءُ طَلَابُ أَقْوِيَاءِ: اینان دانش آموزان توانایی هستند!

۴. هَذَا الْجَهْدُ بِلَا فَائِدَةٍ : اين تلاشی بی فایده است!

۳. هُوَلَاءُ الطَّلَابُ أَقْوِيَاءِ: اینان دانش آموزانی توانا هستند!

۱۰۲. « دَسْتِبَنْدُ كَهْنَهُ اِيْ خَرِيدَمْ وَ آنَ رَبَهْ دَوْسَتَمْ دَادَمْ!»:

۲. إِشْتَرِيْتُ سِواراً عَتِيقاً وَ أَعْطَيْتُهُ صَدِيقِيْ!

۱. إِشْتَرِيْتُ السُّوَارَ الْعَتِيقَ وَ أَعْطَيْتُهُ صَدِيقِيْ!

۴. أَشْتَرِيَ السُّوَارَ الْعَتِيقَ وَ أَعْطَيْهَا صَدِيقِيْ!

۳. بِعْثُ سِواراً عَتِيقاً أَعْطَيْتُهُ صَدِيقِيْ!

۱۰۳. « پَدِيدَهُ هَارِ طَبِيعَتْ قَدْرَتْ خَداونَدْ رَا بَرَاي بَنَدَگَانْ دَرَسْتَكَارْ ثَابَتْ مَيْ كَنَدْ!»:

۲. تُثِبُّ الظَّواهِرُ الطَّبِيعِيَّةَ لِلْعِبَادِ الصَّالِحِينَ قَدْرَةَ اللَّهِ!

۱. ظَواهِرُ الطَّبِيعَةِ أَبْتَتْ قَدْرَةَ اللَّهِ لِلْعِبَادِ الصَّالِحِينَ!

۴. ظَواهِرُ الطَّبِيعَةِ تُثِبُّ لِلْعِبَادِ الصَّالِحِينَ قَدْرَةَ اللَّهِ!

۳. يُثِبُّ ظَواهِرُ الطَّبِيعَةِ لِعِبَادِ الصَّالِحِينَ قَدْرَةَ اللَّهِ!

۱۰۴. « اَزْ پَدِرْ وَ مَادِرْمَانْ اَدَبْ آمَوْخِتِيمْ وَ بَهْ فَرَزِنْدَاهَمَانْ آنَ رَا يَادْ دَادِيمْ!»:

۲. عَلَمَنَا الْأَدَبَ مِنَ الْدِينَا وَ تَعَلَّمَنَا أَبْنَائَنَا!

۱. تَعَلَّمَنَا الْأَدَبَ مِنَ الْدِينَا وَ عَلَمَنَا أَوْلَادَنَا!

۴. نَتَعَلَّمُ الْأَدَبَ مِنَ الْأَبِ وَ الْأُمِّ وَ نُعَلِّمُ الْأَوْلَادَ!

۳. تَعَلَّمَنَا الْأَدَبَ مِنَ أَيْنَا وَ أَمْنَا وَ عَلَمَنَا أَوْلَادَنَا!

۱۰۵. « اَيْنَ كَشاورَزَانَ اَزْ پَرَچِينَ بَرَاي نَگَهْ دَارِي مَحْصُولَاتَشَانَ اَزْ خَطَرِ حَيَوانَاتَ اَسْتَفَادَهَ مَيْ كَنَدْ!»:

۱. هُوَلَاءُ مُزَارِعُونَ وَ يَسْتَخِدُمُونَ السِّيَاجَ لِحِفْظِ الْمَحَاصِيلِ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوانَاتِ!

۲. يَسْتَخِدُمُ هُوَلَاءُ الْفَلَاحُونَ مِنْ سِيَاجٍ حَتَّى يَحْفَظُوا مَحَاصِيلَهُمْ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوانَاتِ!

۳. هُوَلَاءُ الْمُزَارِعُونَ يَسْتَخِدُمُونَ السِّيَاجَ لِحِفْظِ مَحَاصِيلِهِمْ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوانَاتِ!

۴. هُوَلَاءُ مُزَارِعُونَ يَسْتَخِدُمُونَ سِيَاجًا لِحِفْظِ الْمَحَاصِيلِ مِنْ خَطَرِ الْحَيَوانَاتِ!

١٠٦. عین العبارة الّتى ما جاء فيها اسم نكرة:

٢. أئُ الفريقين أقوى؟ ما هو رأيك؟

٤. لقد تعادلا مرتّة ثانية بلا هدف!

١. أرسلنا إلى فرعون رسولاً فعَصَى فرعون

٣. الفريقيان تعادلا اليوم و ما ذهبنا إلى النهايّ!

١٠٧. في أئّي عبارة اسمان نكرتان:

١. سلمت الطالبات على من ساعدتهنّ في الدّروس!

٢. البشاشة في الوجه خيرٌ من السخاء في الكف!

٣. الإنسان موجود اجتماعيًّا فلا يستطيع أن يعيش بعيدًا عن الناس!

٤. لى زميلتان مجذّتان تحاولان للنجاح في دروسهما!

١٠٨. عین ما ليس فيه النكرة:

٢. يأخذ الفائز الأول جائزة ذهبية في المسابقات!

٤. عندي امتحان صعب فعلى أن أدرس ساعات كثيرةً!

١. الحسنُ و الحسينُ (ع) سيدا شبابِ أهلِ الجنة!

٣. في لسانِ القبط عددٌ تساعدُه على إلقاءِ جُرْجِه!

١٠٩. عین المضاف ليس معرفة:

٢. فمن يعمل مثقالَ درَّةَ حَيَّرَهُ

٤. مخلوقاتُ اللهِ كُلُّها تُسَبِّحُ لَهُ لَيَلًا وَ نَهَارًا!

١. إنّي رسولٌ مِنْ رَبِّ العالمينَ

٣. مُشاورُ المَدَرَسَةِ شَرَحَ لَنَا الفُرُوعَ في هذه الجامعة!

١١٠. «سار الحاكم من جيوشه حتى وصل إلى قوم يسكنون قرب مضيق بين جبلين مرتفعين!». كم نكرة جاءت في العبارة؟

٤. ست

٣. خمس

٢. أربع

١. ثلات

١١١. عین الصَّحيح عن المُحلّ الإعرابي للنَّكْرَتِينِ في عبارة «في بعض الأوقات قدرة الكلام أقوى من السلاح، ربّ كلام كالحسام!» على الترتيب:

١. مضاف إليه - مضاف إليه   ٢. خبر، مجرور بحرف الجرّ   ٣. خبر - خبر مقدم   ٤. مضاف إليه - مجرور بحرف الجرّ

١١٢. عین ما ليس فيه اسم العلم:

٢. معبد گردکلا في محافظة مازندران أحد الآثار القديمة!

١. حديقة شاهزاده قرب كرمان جنة في الصحراء!

٤. فريقا الصداقة و السعادة لقد تعادلا مرتّة ثانية بلا هدف!

٣. هذه شجرة برازيلية و تنمو أثمارها على جذعها!

● لغات مهم درس چهارم

يُعرَض : در معرض می گذارد (ماضی : عَرَض / امر : عَرَض / مصدر : تَعْرِيف)	حُمْس : یک پنجم (ماضی : وَدَع / مضارع : يَدْعُ / امر : دَعْ)	أَدْعُ : فرا بخوان (دَعَا ، يَدْعُو) أَكْرَم : گرامی تر ، گرامی ترین إِكْرَاه : اجبار
لا تَشْبَع : سیر نمی شود	ذَا : این = هذا	بِالسَّوْيَةِ : یکسان
لا تُرْفَعْ : بالا برده نمی شود	زَلَلْ : جای لغزنده	بَرَنَامَج : برنامه (جمع : بَرَامِج)
لا تُحَدِّثْ : سخن نگو (حَدَّثَ ، يُحَدِّثُ)	سَدِيدْ : درست و استوار	أَنْ لا يَتَدَحَّلْ : که دخالت نکنند (تَدَحَّلَ ، يَتَدَحَّلُ)
لا تَقْفُ : پیروی نکن (قَفَا ، يَقْفُو)	طَوَبَى لِ : خوشابه حال	
لِكَيْ يُقْبَعْ : تا قانع کند (أَقْبَعَ ، يُقْبَعُ)	فُحْشٌ : گفتار و کردار نشت	
لِيْنْ : نرم ≠ خُشنونَة	لَيْنْ : نرم ≠ خَسِينٌ	
مَخْبُوءْ : پنهان = خفی	قِلَّةْ : کمی ≠ كَثْرَة	تُهَمْ : تهمت ها (مفرد : تُهَمَة)
مُسْتَهَزِئْ : ریشخند کننده	كَلْمَ : سخن گفت = حَدَّثَ ، تَكَلَّمَ (مضارع : يُكَلِّمُ / امر : كَلْمُ / مصدر : تکلیم)	خَشَعَ : فروتنی کرد مضارع : يَخْشَعُ / امر : إِخْشَعُ / مصدر : خُشوع
مُرْ : ناخ		
يَجْرُ : میکشد	نَفَدَ : پایان پذیرفت (مضارع : يَنْفَدُ)	خَطِيبْ : سخنران (جمع : خُطَبَاء)
قَفَا : پیروی کرد (مضارع : يَقْفُو / امر : إِقْفِيْ : پیروی کن)	عَوَدَ : عادت داد (مضارع : يُعَوِّدُ / امر : عَوَدْ / مصدر : تَعْوِيد)	آدَرَكَ الشَّيْءَ : به آن چیز رسید و بدان پیوست (مضارع : يُدْرِكُ / مصدر : إِدْرَاك)
قِلَّةْ : کمی	حُسَامْ : شمشیر	وَدَعَ : رها کرد (مضارع : يَدْعُ / امر : دَعْ)
مُسَاوَةْ : برابری	يَمْشِيْ : راه می رود (مااضی : مشی)	مادِحْ : ستایش کننده

- ١١٣.** «أَرِيدُ مِنْكُمْ أَنْ لَا تَتَدَخَّلَ فِي شُؤُونِ الْآخِرِينَ» عِنْ الصَّحِيفَ:
٤. دَخَالْتُ نَكْنِي	٣. دَخَالْتُ نَمِيْ كَنْيِ	٢. وَارَدْ نَمِيْ شَوِيْ	١. دَاخَلْتُ نَشِوْ
- ١١٤.** «إِنِّي أَبْحَثُ عَنْ أَحَدٍ يُسَاعِدُنِي فِي حَمْلِ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ» عِنْ الصَّحِيفَ:
٤. بَهْ كَمْكَمْ مِنْ آيَدِ	٣. مِنْ بَهْ اوْ يَارِي رَسَانِم	٢. بَهْ مِنْ كَمْكَمْ كَنْد	١. بَهْ مِنْ كَمْكَمْ مِنْ كَرْد
- ١١٥.** «شَاهَدْتُ فَلَاحَةً فِي الْمَزْرِعَه جَمَعَتْ جَمِيعَ الْمَحَاصِيلِ بِنَفْسِهَا» عِنْ الصَّحِيفَ:
٤. جَمْعْ مِنْ كَرْد	٣. كَهْ جَمْعْ كَنْد	٢. جَمْعْ شَدَهْ بَود	١. جَمْعْ كَرَدَهْ بَود
- ١١٦.** «أُدْعُوهُ إِلَى حَتَّى أَتَكَلَّمُ مَعَهُ حَوْلَ بَعْضِ الْمَسَائِلِ» عِنْ الْمَنَاسِبِ:
٤. اوْ رَا دَعَا كَرْدَنْد	٣. اوْ رَا دَعَا مِنْ كَنْم	٢. اوْ رَا دَعَا مِنْ كَنْم	١. اوْ رَا دَعَا كَنِيد
- ١١٧.** «كَيْفَ اُوصِلُ إِلَيْهِ خَبْرًا يُحِينُهُ كَثِيرًا» عِنْ الْمَنَاسِبِ:
٤. كَهْ اوْ رَا نَارَاحْتْ كَنْد	٣. اوْ غَمْكِيْنْ شَوِد	٢. اوْ غَمْكِيْنْ مِنْ شَوِد	١. اوْ رَا نَارَاحْتْ كَنْد
- ١١٨.** «يُكَلِّمُ النَّاسُ فِيمَا بَيْنَهُمْ كَلَامًا جَمِيلًا وَ لَيْتَنَا وَ هَذَا التَّوْعُ مِنَ الْكَلَامِ يَزِيدُ..... بَيْنَهُمْ»: الْمَفْرَدَةُ الْحَاسِمةُ أَكْمَلَ الْفَرَاغَ هِي.....
٤. الْحَلْوَةُ	٣. الْمَلَوَّدَةُ	٢. الْقَلْلَةُ	١. الْقَنَاعَةُ
- ١١٩.** «..... إِنْسَانٌ يُفْقِدُ قَدْرًا مِنْ مَالِهِ لِلْفَقَرَاءِ وَ يَعْمَلُ لِلْحَسَابِ وَ يَقْنَعُهُمْ بِمَا عَنْهُ» عِنْ الْمَنَاسِبِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغِ:
٤. أَدْعُ	٣. طَوْبَيْ لِـ	٢. إِسْتَمَعَ	١. أَتَقَنِي
- ١٢٠.** «..... إِنْسَانُ الصَّالِحُ..... كَلَامِهِ، فَيَجِبُ أَلَا يَقُولَ إِلَّا كَلَامًا جَمِيلًا وَ لَيْتَنَا» عِنْ الصَّحِيفَ:
٤. يَعْرَفُ - عَلَيْ	٣. يَعْرَفُ - عَلَى	٢. يَتَعَارَفُ - بِـ	١. يَعْرَفُ - مِنْ
- ١٢١.** «كَانَ بَعْضُ الطَّلَابِ ..... الْمُعْلَمُ ..... مَوْضِعٌ دُونَ أَنْ يَصْلُوَا إِلَى نَتْيَاهُ مَفِيدَةً». الْفَعْلُ الْمَنَاسِبُ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغِ هُو.....
٤. يَجَادِلُونَ - فِي	٣. يَتَدَخَّلُونَ - فِي	٢. يَعْرُضُونَ - لِـ	١. يَبْحَثُونَ - عَنْ
- ١٢٢.** «يُعَجِّبُنِي هَذَا الْوَلَدُ، كَثِيرًا فَهُوَ..... وَالَّدُهُ فِي قَوْلِ الصَّدْقِ وَ الدَّافَعِ عَنِ الْحَقِّ» عِنْ الْخَطَأِ:
٤. يُعُودُ	٣. يَقْفَوْا	٢. يُقْلَدُ	١. يَشِيهِ
- ١٢٣.** عِنْ الْخَطَأِ عَنِ التَّضَادِ:
٢. لَا تَذَكُّرُوا عَيْوَبَ النَّاسِ بِكَلَامٍ خَفِيٍّ : مَخْبُوءٌ	١. عَوْدٌ لِسَانَكَ لِيَنَ الْكَلَامِ: خُشُونَةٌ
- ١٢٤.** عِنْ الْخَطَأِ لِلْفَرَاغِ:
٤. الْعِلْمُ فِي الصَّغَرِ كَالْتَقْشِ فِي الْحَجَرِ: الْكِبَرُ	٣. لَا تَنْظُرُوا إِلَى كَثْرَةِ صَلَاتِهِمْ بَلْ انْظُرُوا إِلَى صِدْقِ الْحَدِيثِ : قِلَّةٌ	١. مَنْ يَتَأَمَّلُ قَبْلَ الْكَلَامِ يَسْلَمُ مِنْ .....: الْزَّلَلِ
- ١٢٥.** عِنْ عَبَارَةٍ فِيهَا مُتَرَادِفٌ لِـ «خَفِيٍّ»:
٤. الْكَلَامُ الَّذِيْنَ أَكْتَرُ تَأثِيرًا مِنَ الْخُشُونَةِ فِي الْكَلَامِ أَحْيَانًا!	٢. زَيْنَةُ الْبَاطِنِ خَيْرٌ مِنْ زَيْنَةِ الظَّاهِرِ!
- ١٢٦.** عِنْ أَنْفُسَكُمْ أَنْ يَكُونَ قَوْلُكُمْ سَدِيدًا!
٤. تَأثِيرُ الْأَلْوَانِ عَلَى إِنْسَانٍ لَيْسَ مَخْبُوءًا عَلَى آحَدٍ فِي الْقَرْنِ الْحَالِيِّ!	٣. عَوْدُوا أَنْفُسَكُمْ أَنْ يَكُونَ قَوْلُكُمْ سَدِيدًا!

جمله بعدِ نکره (صفت به صورت جمله وصفیه) :

هرگاه پس از اسم نکره ای « چه با فاصله و چه بدون فاصله » ، فعل و یا جمله اسمیه ای قرار بگیرد که آن اسم نکره را توضیح دهد آن فعل و یا جمله اسمیه دارای نقش صفت بصورت جمله اسمیه برای آن اسم نکره محسوب می گردد.

بنابراین در بحث جمله وصفیه ابتدا به دنبال اسم نکره باشید .

در ترجمه جمله وصفی، حرف (که) را بر آن می افزاییم (اسم نکره ..... (که) + جمله وصفیه) و خود فعل مطابق نیاز جمله معمولاً به صورت زیر ترجمه می شود.

ماضی بعید (یا ماضی ساده) ⇔ ماضی + ماضی

ماضی استمراری ⇔ ماضی + مضارع

مضارع التزامی (یا مضارع اخباری) ⇔ مضارع + مضارع

إِنَّ الْجَهَادَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَتَحَهُ لِخَاصَّةٍ اُولَائِهِ : (باب نکره و موصوف - فتح جمله وصفیه به صورت جمله فعلیه) همانا جهاد دری از درهای بهشت است که خداوند آن را برای دوستان خاکش باز کرده است .

إِشْتَرَيْتُ كِتَابًا صَفَحَاتُهُ كَثِيرٌ : (کتاب نکره و موصوف - « صفحاته کثیره » جمله وصفیه به صورت جمله اسمیه) کتابی را که صفحاتش زیاد بود، خریدم.

لَا خَيْرَ فِي دِينٍ لَا تَفْقَهُ فِيهِ : (دین نکره و موصوف - « لاتفاقه فیه » جمله وصفیه به صورت جمله اسمیه) در دینی که هیچ تفکری در آن نباشد هیچ خیری نیست.

قَرَأَتْ آيَةً آتَرْتُ فِي قَلْبِي : (آیه نکره و موصوف - آثر جمله وصفیه از نوع جمله فعلیه)

آیه ای را که در قلبم اثر گذاشت (گذاشته بود) ، خواندم .

نکته : گاهی یک اسم نکره دو صفت دارد که دومی به شکل فعل (جمله وصفیه) است .

مثال : شَجَرَةُ الْخُبْزِ شَجَرَةُ اسْتَوائِيَّةٍ تَنْمُو فِي جُرْزٍ : (استوانیه صفت مفرد - تنمو جمله وصفیه برای شجره)

↳ درخت نان درختی است که در جزیره هایی رشد می کند .

هشدار : ممکن است در تست ، تنوین اسم نکره را نگذارند و داوطلب باید تشخیص بدهد که اسم تنوین دارد . بنابراین اگر اسمی الـ نداشته باشد و مضاف هم نباشد حتماً باید تنوین بگیرد ؛ یعنی نکره است .

نکته : جمله ای که با یکی از حروف ربط مانند « فـ، وـ، ثـ، بـلـ، لـکـنـ، حـیـثـ، حـتـّـیـ، آـنـ، إـنـ، آـنـ و ... » شروع شده باشد **نمی تواند جمله وصفیه** باشد . مثال : **إذا عَلِمْتَ فَاعْمَلْ** : (فـ + اعـملـ ، بنابراین جمله وصفیه نیست) (زمانی که یاد گرفتی پس عمل کن)

نکته : دقت کنید هر جمله ای که بعد از یک اسم نکره بیاید ، **لزوماً** جمله وصفیه نیست ، بلکه باید حتماً ببینید که با آن اسم نکره ارتباط معنایی دارد یا خیر :

مثال ۱ : **رَأَيْتُ الطَّائِرَ عَلَى شَجَرَةٍ يَحْمُلُ حَبَّةً** : پرنده ای را بر روی درختی دیدم در حالیکه دانه ای حمل می کرد .

یحمل جمله وصفیه نیست زیرا به شجره ربطی ندارد بلکه با اسم معرفه « الطائر » ارتباط دارد و آنرا توضیح می دهد بنابراین (جمله حالیه) می باشد .

مثال ۲ : **مَنْ يَرْحَمْ مُظْلومًا يَرْحَمْهُ اللَّهُ** : هرکس به مظلومی رحم کند ، خداوند به او رحم می کند .

یرحمه جمله وصفیه نیست بلکه جواب شرط برای « مَنْ » می باشد .

نتیجه : اگر قبل از هواب شرط ، اسم نکره ای بیاید ، مراقب باشید تا در تله طراحان سوال نیفتیر .

١٢٦. «عَوْدَتْ لِسَانِي كَلَامًا يُغَيِّرْ سُلُوكَ النَّاسِ وَ هُمْ لَا يَخَافُونَ مِنْهُ!»:

١. زبان را به سخنی عادت دادم که رفتار مردم را تغییر می داد و آن ها از آن نمی ترسیدند!
٢. زبان من به سخنی عادت کرده است که رفتار مردم را تغییر می دهد و آن ها از آن نمی ترسند!
٣. زبان را به سخنی عادت دادم که با آن رفتار مردم تغییر داده می شود و آن ها از آن نمی ترسند!
٤. زبان خود را به سخنی عادت داده ام که رفتار مردم را تغییر می دهد و آن ها از آن نمی ترسند!

١٢٧. عَيْنُ الْخَطَا:

١. سافرتُ إِلَى قَرِيَّةٍ وُلِدْتُ فِيهَا: به روستایی سفر کردم که در آن متولد شده بودم!
٢. أَفَتَشُ عَنْ مَقَالَةٍ تُبَيِّنُ آدَابَ الْكَلَامِ: دنبال مقاله ای می گردم که آداب سخن گفتن را آشکار کند!
٣. جَاءَتْ تَحْتَ شَجَرَةٍ تُغَرِّدُ طَيْرُهَا: در زیر درختی نشستم که پرنده‌گانش آواز می خوانند!
٤. الْقَنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَنْفَدُ : قناعت گنجی است که قمام نمی شود!

١٢٨. عَيْنُ الْخَطَا:

١. شَاهَدْتُ فِي الشَّارِعِ سِيَارَةً تَتَحَرَّكُ بِسُرْعَةٍ: در خیابان ماشینی را دیدم که با سرعت حرکت می کرد!
٢. يَجِيءُ يَوْمٌ لِلْعَالَمِينَ مَتَّلِئًا بِالْأَرْضِ فِيهِ بِالْعَدْلِ: روزی برای جهانیان می آید که زمین در آن از عدالت پر شود!
٣. عَلِمْنَا الْمَعْلُومَ دَرْسًا مَا سَمِعَهُ زُمْلَائِي حَتَّى الْآنَ: معلم به ما درسی را یاد داد که هم کلاسی هایم تاکنون آن را نشنیده بودند!
٤. هُنَاكَ فِي مَدْرَسَتِنَا أَشْجَارٌ غُرَسَتْ فِي السَّنَوَاتِ الْمَاضِيَّةِ: درختانی در مدرسه ما وجود دارند که در سال های گذشته کاشته اند!

١٢٩. «عَلَى الْمُنْتَكَلِّمِ أَنْ يَكُونَ كَلَامُهُ لَيْنَا عَلَى قَدْرِ عِقْلِ الْمُخَاطِبِ لَكِ يُقْنِعَهُ وَ يَكِسِّبَ مَوْدَتَهُ!»:

١. بر گوینده است که سخنش به اندازه عقل مخاطب خود نرم باشد تا او را قانع نماید و دوستی اش کسب شود!
٢. گوینده باید که سخنش به اندازه عقل مخاطب باشد، تا او را قانع کند و دوستی او را به دست آورد!
٣. گوینده باید سخن خود را به اندازه عقل مخاطب با نرمی قرار دهد تا او قانع شود و دوستی او را به دست بیاورد!
٤. باید گوینده سخنش براساس عقل مخاطب نرم باشد تا او قانع شود و دوستی اش حاصل شود!

١٣٠. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

١. مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ التَّارِ: هرکه مردم از زبانش ترسیده باشند، او از اهل آتش است!
٢. أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبِعُ: پناه می برم به خداوند از نفسم که سیر نشود!
٣. أَعُوذُ بِرَبِّي مِنْ دُعَاءٍ لَا يُسَمِّعُ: به پروردگار خود پناه می برم از دعاایی که نمی شنود!
٤. أَتَقَى النَّاسُ مَنْ قَالَ الْحَقَّ فِي مَا لَهُ وَ عَلَيْهِ: پرهیزکارترین مردم کسی است که حق بگوید در آن چه که به سود یا زیان او است!

١٣١. «كَلْمَةُ خَيْرٍ تَفِيدُ، أَفْضَلُ مِنْ كِتَابٍ لَا فَائِدَةَ لَهُ!»:

١. کلمه خوب پرفایده، بهتر از آن کتابی است که فایده ای به کسی نرساند!
  ٢. سخن نیکی که تو از آن بھرہ ببری، برتر است از کتابی که هیچ فایده ای نرساند!
  ٣. یک کلمه خوب که مفید باشد، بهتر از کتابی است که هیچ فایده ای نداشته باشد!
  ٤. یک سخن نیک که فایده ای برساند، بهتر از آن کتابی است که فایده ای در آن نباشد!
- ١٣٢. «وجدت طریق علاجی فی مقالات المجلات الطبیة الّتی قد کُنْتَ عن عوامل نُسْکَنَ آلام المفاصل!»: راه درمانم را در..**

١. مقاله های پزشکی پیدا کردم که در مجله ها نوشته شده است راجع به عواملی که دردهای مفصل را کم می کند!
٢. مقالات مجلات پزشکی پیدا کردم که درباره عواملی که دردهای مفاصل را آرام می کند، نوشته شده است!
٣. مقاله هایی که درباره عوامل کاهش دهنده دردهای مفاصل، در مجلات پزشکی نوشته می شود، پیدا کردم!
٤. مقالات پزشکی مجله ها پیدا کردم آن جا که درباره عوامل آرام کننده دردهای مفاصل نوشته شده بود!

١٣٣. «كنت أعرف كتاباً قد كتب أكثر مقالاته في صحف مدینتنا!»:

١. من نویسنده ای را شناختم که اکثر مقاله های او در روزنامه شهر ما به چاپ رسیده بود!
  ٢. نویسنده ای را می شناختم که بیشتر مقالات خود را در روزنامه های شهرمان نوشته بود!
  ٣. به نویسنده ای معرفی شدم که اکثر مقاله هایش در روزنامه شهرمان به چاپ رسیده است!
  ٤. با نویسنده ای آشنا شدم که بیشتر مقالات خویش را در روزنامه های شهرمان نوشت!
- ١٣٤. «ديروز فيلمي را می دیدم که دو سال پیش جایزه اسکار را به دست آورده بود!»:**

١. أمس شاهدُ ذِلِكَ الفِيلِمِ الَّذِي حَصَلَ عَلَى جَائِزَةِ أُوسِكَارِ قَبْلَ سَنَتَيْنِ!
٢. كُنْتُ قَدْ شاهدْتُ أمسِ الفِيلِمَ حَصَلَ عَلَى جَائِزَةِ أُوسِكَارِ قَبْلَ سَنَتَهِ!
٣. أمسِ كُنْتُ أشاهِدُ الفِيلِمَ يَحْصُلُ عَلَى جَائِزَةِ أُوسِكَارِ قَبْلَ سَنَتَيْنِ!
٤. كُنْتُ أشاهِدُ أمسِ فِيلِمًا حَصَلَ عَلَى جَائِزَةِ أُوسِكَارِ قَبْلَ سَنَتَيْنِ!

١٣٥. عَيْنُ الخطأ:

١. انسان با شیوه سخن گفتنش شناخته می شود: يُعرِّفُ الإِنْسَانَ نَفْسَهُ بِاسْلُوبٍ كَلَامِهِ!
٢. سخن درست و استوار در دل های مردم اثر می گذارد: يُؤثِّرُ الْقَوْلُ السَّدِيدُ فِي قُلُوبِ النَّاسِ!
٣. عاقل کسی است که از جایگاه های تهمت ها دوری می کند: العاقِلُ مَنْ يَجْتَبِ مَوَاضِعَ النُّهَمِ!
٤. باید حق را بگویی هرچند به ضررت باشد: يَحِبُّ أَنْ تَقُولَ الْحَقَّ وَ إِنْ كَانَ عَلَيْكَ!

١٣٦. عَيْنُ الجملة الوصفية:

٢. ظواهرُ الطبيعةِ ثُبِّتُ حقيقةً واحدةً وَ هِيَ قُدرةُ اللهِ!

١. من أَهْمُّ مُوصَفَاتِ هَذِهِ الشَّجَرَةِ أَنَّهَا تُعْطِي أَمْارًا طَوْلَ السَّنَةِ!

٣. تُوجَدُ غاباتٌ جميلةٌ من أشجارِ البلوطِ في محافظةِ إيلام و لرستان! ٤. رأيُتُ أَفراساً في الصحراءِ تَجُولُ في فصلِ الربيع!

١٣٧. عَيْنَ مَا جَاءَتْ فِيهِ جَمْلَةُ وَصْفِيَّةً:

٢. الَّذِي يَتَكَلَّمُ فِي مَا لَا يَعْلَمُ بَعْدُ فِي خَطَا!
  ٤. قَبْرُ كُورُشَ يَجِذِبُ سُيَاحًا مِنْ دُولِ الْعَالَمِ!
  ١. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشَبَّعُ!
  ٣. أَبْحَثُ عَنْ نَصٍّ حَوْلَ أَهْمَيَّةِ زِرَاعَةِ الْأَشْجَارِ!
- ١٣٨. عَيْنَ الْجَمْلَةِ الْوَصْفِيَّةِ:**

٢. يُعْجِبُنِي جَدًا حَارِسُ مَرْمَى فَرِيقِ السَّعَادَةِ!
  ٤. « أَرْسَلَنَا إِلَى فَرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَى فَرْعَوْنُ الرَّسُولَ »
  ١. إِنْ تَغْرِسْ غَرْسًا يَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ!
  ٣. « اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثْلُ نُورِهِ كَمْشَكَاهُ فِيهَا مَصْبَاحٌ »
- ١٣٩. عَيْنَ الْعَبَارَةِ الَّتِي لَيْسَتْ فِيهَا جَمْلَةُ وَصْفِيَّةً:**

٢. إِنْ تُطَالِعَ كِتَابًا مَفِيدًا يُسَاعِدُكَ عَلَى كِتَابَةِ إِنْشَائِكَ!
  ٤. تَلَوْتُ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ أَثْرَتْ فِي قَلْبِي!
  ١. الشَّجَرَةُ الْخَانِقَةُ شَجَرَةٌ تَنَمُّ فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْاِسْتَوَائِيَّةِ!
  ٣. فِي الْحِصَّةِ الْثَالِثَةِ تَكَلَّمُ مَعْ زَمِيلِيْ يَجْلِسُ جَنَبَهُ!
- ١٤٠. عَيْنَ نَكْرَةً وَصِفَتْ:**

٢. « مَا تَقْدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ »
  ٤. شَاهَدْتُ بِرْنَامِجاً يُسَاعِدُنِي فِي الدُّرُوسِ الْصَّعِبَةِ!
  ١. مَنْ يُحَاوِلُ كَثِيرًا يَصِلُ إِلَى أَهْدَافِهِ!
  ٣. الْعَالَمُ حُىٰ وَ إِنْ كَانَ مِيَّتًا!
- ١٤١. أَكْمَلِ الْفَرَاغَ بِالْكَلِمَةِ الْمُنَاسِبَةِ لِإِيْجَادِ الْجَمْلَةِ الْوَصْفِيَّةِ: « هَؤُلَاءَ ..... يَدْرُسُونَ فِي جَامِعَةِ طَهْرَانَ فِي فَرَعِ الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ! »**

٤. طَالِبَاتُ
٣. الطَّالِبَاتُ
٢. طَلَابُ
١. الطُّلَابُ

١٤٢. عَيْنَ « جَلَسَ » وَصَفَ نَكْرَةً:

٢. عَنْدَمَا سَمِعَ هَذَا الْخَبَرَ حَزِنَ شَدِيدًا فَجَلَسَ لِحَظَّةٍ!
  ٤. رَأَيْتُ فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ طَالِبًا جَلَسَ ذَلِكَ الْيَوْمَ فِي مَكَبِّةِ الْمَسْجِدِ!
  ١. وَصَلَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ وَجَلَسَ عَلَى الْكُرْسِيِّ!
  ٣. مَنْ يَطْلُبُ أَنْ يَتَعَدَّ عَنْ كُلِّ خَطَا جَلَسَ لِلْتَّفَكُّرِ فِي أَعْمَالِهِ!
- ١٤٣. عَيْنَ الْوَصْفِ جَمْلَةً:**

٢. فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ شَيْخٌ حَكِيمٌ يُشَاءِرُهُ النَّاسُ فِي أُمُورِهِمْ!
٤. إِنَّ الصَّوْرَ الْمُتَحَرِّكَةَ وَاحِدَةً مِنَ اخْتِرَاعَاتِ إِدِيسُونَ!
١. عُلَمَاءُنَا الْمُجَاهِدُونَ قَدْ تَقَدَّمُوا فِي الْمَجَالَاتِ الْمُخْتَلِفَةِ!
٣. قَدْ طَبَعَتْ فِي هَذِهِ الْمَجَلَّةِ مَقَالَاتٌ قِيمَةٌ عَنِ الْاِقْتَصَادِ!

١٤٤. عَيْنَ الْوَصْفِ لَيْسَ جَمْلَةً:

٢. إِحْتِرَامُ الصَّعَارِ مِنْ أُمُورِ كَانَ يَهْتَمُ التَّبَّعُ(ص) بِهَا دَائِمًا!
٤. أَرِيدُ أَنْ أَشَاهِدَ فِلَمَا إِقْرَرَهُ أَحَدُ زُمَلَائِي!
١. الْاِكْتِشَافُ الْحَدِيثَةُ أَبْتَتَ أَنَّ لِلْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ تَأْثِيرَاتٍ عَلَيْنَا!
٣. فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ أَنَا بِحَاجَةٍ إِلَى صَدِيقٍ يُسَاعِدُنِي فِي الْمَشَاكِلِ!

١٤٥. عَيْنَ الْوَصْفِ جَمْلَةً:

٢. إِنَّ الْلَّحْمَ غَذَاءَ مَفِيدًا تُكَنَّزُ فِيهِ مَقَادِيرٌ كَثِيرَةٌ مِنَ الْبَرْوَتِينِ!
١. مَنْ آمِنَ وَأَنْفَقَ مِنْ أَمْوَالِهِ الْطَّيِّبَةِ فِي سَبِيلِ الْحَقِّ نَجَّا!

٣. لا تُشغل نفسك بأمور غير مهمة فتغفل عما ينفعك و يُهمك!   ٤. على المرأة أن يتواضع ملن علمه و يحاول أن يصبح أفضل منه!

١٤٦. عِينَ الجملة الوصفية:

١. كنت أبحث عن كتاب يناسب ثمنه لي؛

٢. فتحت عنه في مكتبات عديدة لكن ما حصلت عليه،

٤. رأيت أن أهن الكتب هو الذي يقرأ و يعمل بها!

١٤٧. عِينَ ما لِيَسْتَ فيه صفة:

١. حكت لنا جدتي حكاية ما سمعناها، عن كيفية دراسة النساء في الماضي!

٢. وفرت الأسرة لأولادها الصغار ما يحتاجون إليه حتى يدرسو!

٣. أصبحت المصالحة بالأيدي عملاً شائعاً بين الأصدقاء!

٤. التلاميذ يصلون إلى مدارسهم مبكرين كل يوم!

لُغَاتُ الْمُهِمُّ دَرْسٌ پِنْجُومٌ

راجح : مراجعه کرد مضارع : يُراجِع / امر : راجع مصدر : مراجعة	حدَثَ : سخن گفت = تکلم مضارع : يُحدَثُ / امر : حدَثَ مصدر : تَحْدِيثٍ	أَجَّلَ : به تأخير انداحت = أَخْرَجَ مضارع : يُؤَجِّلُ / امر : أَجْلُ / مصدر : تأجيل
عِدَّةٌ : چند	خَجْلٌ : شرمنده شد (مضارع : يَخْجُلُ)	أَدْوِيَةٌ : داروها
قَرَرَ : قرار گذاشت (مضارع : يُقرِّرُ)	خُطْةٌ : نقشه ، برنامه (جمع : خُطَّاتٌ)	إِسْتَشَارَةٌ : مشورت کرد (مضارع : يَسْتَشِيرُ / مصدر : إِسْتِشَارَةٌ)
قطٌّ ، قِطَّةٌ : گربه	خُلْلَةٌ : دوستی = صداقت	إِغْتَرَاءٌ : فریب خورد (مضارع : يَغْتَرِرُ)
فُطْنٌ : پنبه	فَشْلٌ = شکست خورد	إِضْطَرَارٌ : ناگزیر کرد (مضارع : يَضْطَرِرُ)
كُنْ : باش	(مضارع : يَفْشِلُ / مصدر : فَشَلٌ)	تُضْطَرُ : ناگزیر می شوی
لَنْ : حرف نشانه آینده منفي	رَزَقٌ : روزی داد	إِحْتِيَالٌ : فریکاری
مُحَدَّدٌ : مشخص شده	زاوية : گوشه (جمع زوايا)	إِطَارٌ : تاییر ، چارچوب
مقال : گفتار = قول - کلام	ساقَ : رانندگی کرد	إِطَارُ احْتِيَاطِيٌّ : چرخ یدکی
مِمَّا : مِنْ + ما : آنچه	(مضارع : يَسْوُقُ / مصدر : سَوْقٌ)	بَعْدَ : دور ساخت (مضارع : يَبْعُدُ / امر : يَعْدُ / مصدر : تَبَعِيدٌ)
نَالَ : به دست آورد ، دست یافت (مضارع : يَنْتَلُ / مصدر : نَيْلٌ)	صَامَ : روزه گرفت (مضارع : يَصُومُ)	بِرٌّ : نیکی = احسان
نَدَبَ : فراخواند (مضارع : يَنْدُبُ)	صُعْوَدَةٌ : سختی ≠ سُهولة	وَاجَةٌ : رو به رو شد (مضارع : يُوَاجِهُ / امر : وَاجَهَ / مصدر : مَوْاجِهَةً)
تَبَيَّنَ : آشکار شد مضارع : يَتَبَيَّنُ / امر : تَبَيَّنَ مصدر : تَبَيَّنَ	صَلَّى : نماز خواند (مضارع : يَصَلِّيُ)	حَضْرَةُ الصَّيْدَلِيٌّ : جناب داروخانه دار (لِ : بر سر فعل مضارع به معنای (تا این که))
حَرَاجٌ : حالت بحرانی	صَمِّنَ : ضمانت کرد (مضارع : يَضْمَنُ)	حَلْدٌ : پیوست
وَزَعَ : پخش کرد مضارع : يُوزِعُ / امر : وَزَعَ مصدر : تَوْزِيعٍ	عاهَدَ : پیمان بست مضارع : يُعاَهِدُ / امر : عاهِدٌ مصدر : مُعَاهَدَةٌ	مَحْرَارٌ : دماسنج
قَرَبَ : نزدیک ساخت مضارع : يُقَرِّبُ امر : قَرْبٌ / مصدر : تَقْرِيبٌ	فَاتَ : از دست رفت (مضارع : يَفْوُتُ / مصدر : فَوْتٌ)	مُعَارَضَةٌ : مخالفت

١٤٨. «تبين أن الرجل الذي تصادم بسيارة كان قد نام عند قيادة السيارة» عين الصحيح:

٤. بيان كرد	٣. ديده شد	٢. مشخص شد	١. فهمیدی

١٤٩. «عاهد الأولاد والديهم أن لا يكذبوا عليهمما» عين المناسب:

٤. عمل كردد	٣. درخواست كردد	٢. به عهده گرفتند	١. قول دادند

١٥٠. «حينما كنا قد تصادمنا بالسيارة، والذي يسوقها» عين المناسب:

٤. راننگی کرده بود	٣. هدایت کرد	٢. میراند	١. راننگی می کند

١٥١. «إحدى إطارات سيارتنا انفجرت أمس و ما كان عندنا إطار احتياطي» عين الصحيح:

٤. تایرها - محظوظ	٣. تایرها - یدکی	٢. موتور - ذخیره	١. چهار چوب - ذخیره

١٥٢. عین الخطأ :

١. ما مضى فات، و لك السّاعة التي أنت فيها: از دست رفته است

٣. اشتريت الأدوية من الصيدلية: داروخانه دار

١٥٣. عین الخطأ في المرادفات:

١. تَبَدِّيَ الْإِمَامُ(ع) إِلَى أَفْضَلِ الْأَعْمَالِ بِحَسْنِ أَعْمَالِهِ: دعا

٣. خير إخوانك من دعاك إلى صدق المقال : القول

١٥٤. عین الصحيح في المضادات:

١. وافق الأستاذ أن يؤجل لنا الامتحان: يؤخر

٣. تعلمنا من الوالد درسا لننساه ابداً: استذكر

١٥٥. عین الخطأ في التضاد:

١. مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ لِمُهَاجَرَةِ قَبْلَ أَنْ يَفْهَمَ : المواقفة

٣. فِي وَقْتِ الْحَرَجِ يُعْرَفُ الْأَصْدِيقَاءُ الْأُوفِيَاءُ: السهوّة!

١٥٦. «لَمَا ..... الشَّيْطَانُ مِنْ بَابِ اللَّهِ ..... أَنْ ..... جَمِيعُ أَبْنَاءِ الْبَشَرِ عَنِ الْصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ بِ.....!!.»، عین الأصح والأدق للفراغات:

٢. طُرِد - عاهَدَ - يُبَعَّدَ - الاحتیال

١. حَرَجَ - عَرَمَ - يُعَدِّبَ - الوسَوَاسِ

٤. تَرَكَ - قَصَدَ - يُوسُوسَ - الاحتیال

٣. أُخْرَجَ - ضَمِنَ - يَنْهَى - الوسَوَاسِ

١٥٧. «قَالَ أَحَدُ الْمُشْرِكِينَ: لَى ..... نَسْتَطِيعُ بِهَا أَن ..... مُحَمَّداً (ص) حَتَّى يَتَرَكَ مَكَّةَ!»:

٤. خُطْهَةُ - نُقْرَرَ

٢. قَائِمَةُ - نَنْدَبَ

١. قَائِمَةُ - نُخْرَجَ

١٥٨. عین الخطأ في التضاد:

١. لَا تَحْسَبَ أَنَّ النَّجَاحَ شَيْءٌ تَحْصُلُ عَلَيْهِ بِسُهُولَةٍ: سُعْوَة

٣. رَبُّ عَجَلَ ظُهُورَ مُنْقِذِ الْعَالَمِ: حَتَّى مَمْتَلَأَ الْأَرْضُ عَدْلًا: أَجْلٌ

الف) مضارع مرفوع : هرگاه فعل مضارع خالی از ادوات ناصبه، جازمه و ... باشد به آن مضارع مرفوع می گوییم. مثال: **يَدْهُبُ - يَخْرُجُ**

ب) مضارع منصوب: هرگاه فعل مضارع بعد از ادوات ناصبه قرار بگیرند منصوب می گردد.

ادوات ناصبه: - آنْ (اینکه - تا اینکه) - لَكَيْ (براینکه)
- لِـ (تا اینکه) (لام تعلیل) - لَنْ (هرگز نه)
- كَيْ (تا اینکه - برای اینکه) - حتّى (تا - تا اینکه)

(۱۴، ۱۳، ۷، ۴، ۱) ← ⇔ → -

حروف ناصبه + اول مضارع : - نونها از آخر حذف
- صیغه ۶ و ۱۲ بدون تغییر

أَنْ يَذْهَبَ	:	أَنْ + يَذْهَبُ
كَيْ نُسَبِّحَ	:	كَيْ + نُسَبِّحُ
لِيَذْهَبُوا	:	لِ + يَذْهَبُونَ
لِيَخْرُجُنَّ	:	لِ + يَخْرُجُنَّ

• نکات :

۱) هرگاه یکی از حروف ناصبه بر سر فعل مضارع بباید (به جز لَنْ) به مضارع التزامی فارسی ترجمه می شود. مثال: أَحِبُّ أَنْ أَعْلَمَ لُغَةَ الْقُرْآنَ : دوست دارم که زبان قرآن را یاد بگیرم.

۲) فعل مضارع همراه با لَنْ مضارع مستقبل منفي ترجمه می شود و خودش غالباً با قيد (هرگز) همراه می شود . مثال: لَنْ أَذْهَبَ (نخواهم رفت) یا (هرگز نمی روم)

۳) دقت کنید ، طراح سوال می تواند جمله ای با سیاق آینده (مثلاً با قید آینده) دهد و بخواهد که آن را منفی کنید که بایستی از لَنْ برای منفی کردن آن استفاده کرد .

تست) گیفْ تُنْفِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةَ؟ (أُسَافِرُ إِلَى مَدِينَتِي فِي الْأَسْبُوعِ الْقَادِمِ)

- ۱) ما سافَرْتُ   ۲) لَمْ أُسَافِرْ   ۳) لَمَا أُسَافِرْ   ۴) لَنْ أُسَافِرْ

۴) مابین حروف ناصبه و فعل مضارع هیچ چیزی نمی آید به جز لای نفی

مثال: آن + لا (نفی)	آن لایذهَبَ	آلا
لِكِيلا يعلم	لِكِيلا لايعلم	لِكِي + لا (نفی)

۵) دقت کنید که « حتّی » می تواند با اسم و یا فعل ماضی هم باید ، بدیهی است که در اینصورت حرف ناصبه نیست .

بَقِيَنا فِي مَدِينَةِ مَشَهُدٍ حَتَّى نَهَايَةِ شَهْرٍ خُرَدَادٍ : تا پایان ماه خرداد در شهر مشهد ماندیم .

سَارَ الرَّجُلُ حَتَّى وَصَلَ إِلَى قَرْيَةٍ : مرد حرکت کرد تا به روستایی رسید .

۶) مواظب باشید فعل هایی مانند « يَكُونُ ، تَضَمَّنُ ، يَسْتَعِينُ و ... » ، که « ن » جزو حرف اصلی شان است هنگام منصب کردن ، شما را به اشتباه نیندازد و به اشتباهی ن را حذف نکنید .

حَتَّى تَسْتَبِينَ / لِيَكُونَ / آن يَسْتَعِينَ ....

۷) اگر دو یا چند فعل مضارع با حروفی مانند « وَ ، فَ ، ... » به هم وابسته شوند ، یک حرف ناصبه همه آنها را هم زمان تغییر می دهد .

أُرِيدُ آن أَخْرُجَ مِنَ الْبَيْتِ وَ أَدْهَبَ إِلَى السُّوقِ لَاشْتَرَى ثَوْبًا

۸) بنابر شرایط جمله ، فعلی را که دارای ساختار « آن + مضارع » می باشد ، می توانیم به صورت مصدر و مصدرهای عربی را می توانیم به صورت التزامی ترجمه کنیم :

أُحِبُّ آن أُدَافِعَ عَنْ هُوَيْتِي = أُحِبُّ الدَّفَاعَ عَنْ هُوَيْتِي

دوست دارم که از هویّتم دفاع کنم = دفاع کردن از هویّتم را دوست دارم

۹) دقت کنید که :

« حرف (لِ) میان امر غایب ، مضارع منصوب و اسم مجرور مشترک است »

﴿ لِ + فعل مضارع در اینصورت لام حرف جر نیست و لام ناصبه یا جازمه (امر) است .

﴿ بهترین راه برای تشخیص لام ناصبه و جازمه از هم ، ترجمه کردن به هر دو طریق (مضارع منصوب و امر غایب) است تا درست تشخیص داده شود .

برای این که به دانش آموزان احترام کنند . ☐

لِيُكْرِمُوا الطُّلَابَ :

باید به دانش آموزان احترام کنند . ✓

ذهب لیشاهد جمال الصحراء : رفت تا زیبایی صحراء را ببینند . (لام ناصبه)

﴿ غالباً (نه همیشه) زمانی که لِ در اول جمله یا بعد از فعل هایی همچون (قال و آجاب) ، نقطه (.) ، و دو نقطه (:) باید لام امر غایب است .

آجاب یا (قال) : لَيَذَهَبُوا (لام امر غایب)

﴿ اگر فعل جمله فقط « لِ + فعل مضارع » بوده و فعل دیگری در جمله نباشد در آنصورت « لِ + فعل مضارع » جازمه است چه در اول جمله باید ، چه بعد از مبتدا و چه در وسط جمله :

إنَّ الْمُؤْمِنِينَ لِيَعْبُدُوا اللَّهَ : مومنان باید خدا را عبادت کنند
(اینجا لام جازمه است و به غیر از امر غایب فعل دیگری در جمله نیست)

﴿ لِ + مضارع .... + (حروف ناصبه به جز لَنْ) + مضارع .... = لام در چنین عباراتی جازم (امر) است .

لِيُحَاوِلْ حَتَّى يَفْوَزَ فِي الدِّرْسِ : باید تلاش کند تا در درس موفق شود .

﴿ (فَ ، وَ ، ثُمٌ) + لُّ + مضارع = لام جازم (امر) است .

فَلْيَنَظِرِ الْإِنْسَانَ إِلَى طَعَامِهِ : پس انسان باید به غذایش بنگرد .

﴿ لِ + اسم (معرب یا ضمیر و موصول و اشاره و استفهام) یا مصدر = لام جزء میباشد و معنی « برای » میدهد و اسم بعد از آن مجرور به حرف جزء میباشد .

مِسَاعِدَةِ الْفَقَرَاءِ ذَهَبَتِ إِلَى الشَّارِعِ : برای کمک به فقیران به خیابان رفتم (مُساعدة مصدر میباشد - لام جاره)
 لِتَعْلِمِ الدِّرْسِ عَلَيْكُمْ أَنْ تَجْتَهِدُوا كثیراً : برای یادگرفتن درس ، باید بسیار تلاش کنید (تعلُّم مصدر می باشد - لام جاره)
 نَحْنُ نَتَنَاؤلُ الرِّمَانِ لِتَكَوِّنَ الْكُرْيَاٰتِ الْحَمَراءُ : ما انار را برای تشکیل گلbul های قرمز می خوریم .
 (تکوین مصدر میباشد - لام جاره)

﴿ لِ + مضارع اول جمله + ... + (عَلَى + اسم یا ضمیر) یا فعل یَجِب = لام ناصبه است و معنی تا و تا اینکه میدهد .

لِنَجْحَ فِي الْحَيَاةِ عَلَيْنَا أَنْ نُحاوِلَ كثیراً : ما باید بسیار تلاش کنیم تا در زندگی موفق شویم (لام ناصبه)

﴿ لِ + مضارع + ... + فعل ماضی یا امر (یا گاهی مضارع ساده) = غالباً لام ناصبه است .
 لِيفوزوا فِي الْمُبَارَأَةِ حَاوْلُوا كثیراً : برای اینکه در مسابقات موفق بشوند بسیار تلاش کردند .

﴿ در جملاتی که لام ناصبه می شود و دو جمله داریم ، معمولاً قابلیت جا به جای هست و می توان جمله را جا به جا کرد مثلا در جمله بالا می توان نوشت :
 حَاوْلُوا كثیراً لِيفوزوا فِي الْمُبَارَأَةِ : بسیار تلاش کردند برای اینکه در مسابقات موفق بشوند .

تست ﴿ : عيّن "اللام" ناصبة؟

١. لمشاركة في المراسيم المنعقدة بمدرستنا لبسنا ثيابنا الجديدة
  ٢. لتحاول في حياتك حتى تصل إلى أهدافك المنشودة حتماً
  ٣. الوصول إلى حياة سعيدة يحتاج إلى المحاولة فلأحاول كثيرة
  ٤. لنبدأ مطالعة الدروس فوراً قبل أن تضيع الفرصة الموجودة

پاسخ گزینه‌ی ۱ می‌باشد.

✓**گزینه ۱** ⇨ یک عبارت دو فعلی است با قابلیت جایگایی "لیستنا...لشارک...".

و اینکه فعل مضارع منصوب با لام قابلیت تبدیل به جار و مجرور را دارد: للمشاركة في .....

در گزینه‌ی ۲ $\Leftarrow$ ل + مضارع .... + حتى + مضارع .... = ل در چنین عباراتی جازم (امر) است.

در گزینه‌ی ۳ $\Leftrightarrow$ فَ (و) + لُّ + مضارع = این لام جازم (امر) است.

در گزینه‌ی ۴ $\Leftrightarrow$ ل + مضارع ... + مضارع منصوب = لام در چنین عباراتی، چازم (امر) است.

١٥٩. « لَا تَغْرِبُوا بِصَلَاتِهِمُ الْكَثِيرَةِ لَأَنَّهُمْ يَتَعَامِلُونَ مَعَ النَّاسِ بِالْاحْتِيَالِ وَ لَا يَعْمَلُونَ بِوْعُودِهِمْ!»:

۱. نماز بسیارشان فریبتان ندهد که آن ها با مردم با فریبکاری رفتار می کنند و به وعده هاشان عمل نمی کنند!

۲. فریب نماز بسیار ایشان را نخورید؛ زیرا آن ها با فریبکاری با مردم رفتار می کنند و به وعده هایشان عمل نمی کنند!

۳. نباید فریب نمازهایشان را بخورید؛ چه، آن ها با فریبکاری بسیار با مردم رفتار می کنند و به وعده هایشان پاییند نیستند!

۴. هرگز نماز بسیار آن ها فریبتان ندهد؛ زیرا آن ها با فریبکاری با مردم رفتار کردند و به وعده های خود عمل نکردند!

١٦٠. « تَعَلَّمْتُ فِي أَيَّامٍ صُعُوبَتِي مِنَ الدَّهْرِ دُرُوسًا لَّنْ آنْسَاهَا أَبْدًا فَأَسْتَفِيدُ مِنْهَا أَيْضًا فِي مَوَالَةِ حَيَاةِي بِالْتَّأْكِيدِ!»:

۱. در روزهای سختی ام، از روزگار درس هایی را آموختم که هرگز آن ها را فراموش نخواهم کرد، پس یقیناً از آن ها در ادامه زندگی ام هم استفاده می کنم!

۲. روزگار در ایام سختی درس هایی به من داد که فراموششان نمی کنم، پس بی شک از آن ها در ادامه زندگی هم استفاده خواهم کرد!

۳. در ایام سختی ام، از روزگار درس هایی آموخته ام که هیچ گاه نباید فراموششان کنم، پس بی شک از آن ها در ادامه زندگی هم بهره خواهم بردا!

۴. در روزهای سخت، از روزگار درس هایی آموختم که هیچ گاه قادر به فراموش کردنشان نیستم؛ پس یقیناً از آن ها در ادامه زندگی ام هم استفاده می کنم!

١٦١. « لَنْ يَهُرُبُ العَاقِلُ مِنْ صُعُوبَاتِ الدَّهْرِ بَلْ يُوَاجِهُهَا بِالْتَّفَاؤِلِ حَتَّى يَجِدَ طُرُقاً مُنَاسِبَةً لِحَلِّهَا!»:

۱. انسان عاقل از سختی های زندگی فرار نمی کند، بلکه با آن ها با خوش بینی رو به رو می شود تا راه های مناسب برای حل آن ها بیاید!

۲. عاقل از سختی های روزگار فرار نخواهد کرد، بلکه با خوش بینی با آن ها رو به رو شد تا راه هایی مناسب برای حل آن ها پیدا کند!

۳. عاقل از سختی های روزگار فرار نکرد، بلکه با خوش بینی با آن ها رو به رو شد تا این که توانست راه هایی مناسب برای حل آن ها بیابد!

۴. انسان عاقل هرگز از رویارویی با سختی های زندگی فرار نمی کند، بلکه با خوش بینی با آن ها رو به رو می شود و برای حل آن ها راه های مناسب را پیدا می کند!

١٦٢. « عَزَمَ الشَّابُ عَلَى الْاسْتِغْفَارِ بَعْدَ صَلَاتِهِ لِيَتَخَلَّصَ مِنْ ذُنُوبِهِ الْكَثِيرَةِ!»:

۱. تصمیم جوان این است که بعد از نماز استغفار کند تا از گناهان بسیار رهایی یابد!

۲. جوان باید برای رهایی از گناهان بسیارش بعد از نماز؛ طلب بخشش کند!

۳. جوان تصمیم گرفت بعد از نماز طلب بخشش کند، برای این که از گناهان بسیارش رهایی یابد!

۴. جوان برای این که گناهان بسیارش را رها کند، تصمیم دارد تا بعد از نماز استغفار نماید!

١٦٣. عین الخطأ:

۱. الَّذِي يُحِبُّ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ جَاهِلٌ: كُسْيَيْ كَهْ قَبْلَ اَزْ اِينَ كَهْ بَشْنُودْ پَاسْخَ مَيْ دَهْدَ نَادَانَ اَسْتَ!

۲. قَدْ يُعَارِضُ الْجَاهِلُ قَبْلَ أَنْ يَعْتَمِدَ: گَاهِی نَادَانَ قَبْلَ اَزْ اِينَ كَهْ بَفَهْمَدْ مَخَالَفَتَ مَيْ كَنَدَ!

۳. عَلَيْنَا أَنْ لَا نَحْكُمْ بِمَا لَا نَعْلَمُ: ما نَبَيْدَ كَهْ حَكْمَ كَنِيمَ بَهْ آنَ چَهَ كَهْ نَدَانَسْتَهَ اِيمَ!

۴. عَلَيْكَ أَنْ لَا تَسْتَشِيرَ الْكَذَابَ: توْ نَبَيْدَ بَا بَسِيَارْ دَرَوْغَوْ مَشُورَتَ كَنِيمَ!

۱۶۴. «لِلسَّائِقِينَ إِطَارٌ احْتِيَاطٌ فِي سَيَّارَتِهِمْ، إِذَا إِنْفَجَرَ إِطَارٌ مِنْ سَيَّارَتِهِمْ يَسْتَفِيدُونَهُ حَتَّى يَحْلُوا مَشَكَلَتِهِمْ!»:

۱. رَانِدَگَانَ درْ ماشِینَ خُودْ زَاپَاسْ دَارَنَدَ، هَرَگَاهْ لَاسْتِيَكَيْ اَزْ ماشِينَ آنَ هَا مَنْفَجَرَ شُودَ اَزْ آنَ اسْتَفَادَهَ مَيْ كَنَنَدَ تَا مشَكَلَ خُودَ رَاحَ حلَّ كَنَنَدَ!

۲. بَرَايِ رَانِدَگَانَ درْ ماشِينَ لَاسْتِيَكَيْ يَدَكَيْ اَسْتَ!، هَنَگَامِيَ كَهْ چَرَخِيَ اَزْ ماشِينَ تَرْكِيدَ اَزْ آنَ اسْتَفَادَهَ كَرَدَهَ تَا مشَكَلَ خُودَ رَاحَ حلَّ كَنَنَدَ!

۳. رَانِدَگَانَ درْ خُودِروِيَ خُودْ چَرَخَ زَاپَاسْ دَارَنَدَ، اَگَرْ لَاسْتِيَكَيْ اَزْ ماشِينَشَانَ مَنْفَجَرَ شُودَ اَزْ آنَ اسْتَفَادَهَ مَيْ كَنَنَدَ تَا مشَكَلَ آنَ هَا حلَّ شُودَ!

۴. يَكْ زَاپَاسْ درْ ماشِينَ رَانِدَگَانَ اَسْتَ كَهْ هَرَگَاهْ لَاسْتِيَكَيْ اَزْ ماشِينَ آنَ هَا مَنْفَجَرَ شُودَ اَزْ آنَ اسْتَفَادَهَ كَنَنَدَ تَا مشَكَلَ رَاحَ حلَّ كَنَنَدَ!

۱۶۵. «نَحْنُ سَبُّيْنُ لَكُمْ فِي هَذِهِ الْقَصْةِ الْقَصِيرَةِ نَتْيَاجَةَ الْكِذَبِ وَأَنْتُمْ لَنْ تَنَسَّوْهَا!»:

۱. ما بَرَايِ شَما درِ اِينَ قَصَهِ كَوتَاهْ، نَتْيَاجَهِ درَوْغَ رَاهِ بَيَانِ خَواهِيَمَ كَرَدَ وَ شَما آنَ رَاهِ فَرَامُوشَ نَخَواهِيَدَ كَرَدَ!

۲. ما نَتْيَاجَهِ درَوْغَ رَاهِ درِ اِينَ قَصَهِ كَوتَاهْ بَيَانِ مَيْ كَنِيمَ وَ شَما آنَ رَاهِ فَرَامُوشَ نَمَى كَنِيدَ!

۳. بَرَايِ شَما درِ اِينَ قَصَهِ كَوتَاهْ، نَتْيَاجَهِ درَوْغَ بَيَانِ شَدَهَ وَ شَما آنَ رَاهِ فَرَامُوشَ نَكَنِيدَ!

۴. درِ اِينَ قَصَهِ كَوتَاهْ، نَتْيَاجَهِ درَوْغَ رَاهِ شَما آشَكارَ خَواهِيَمَ كَرَدَ وَ شَما آنَ رَاهِ فَرَامُوشَ نَمَى كَنِيدَ!

۱۶۶. «إِنْ أَبِيَّنَ الْوَاقْعَ لِلآخَرِينَ يَتَبَيَّنَ كِذْبُكَ فَتَفَشِّلُ فِي حَيَاكَ!»:

۱. چَنَانَ چَهَ بَرَايِ دِيَگَرَانَ وَاقِعَيْتَ آشَكارَ شُودَ، درَوْغَ توْ آشَكارَ شَدَهَ وَ درِ زَندَگَيِ اَتَ شَكَسْتَ مَيْ خُورَى!

۲. اَگَرْ وَاقِعَيْتَ بَرَايِ دِيَگَرَانَ بَيَانِ شُودَ، درَوْغَ توْ آشَكارَ مَيْ شُودَ وَ درِ زَندَگَيِ شَكَسْتَ خَواهِيَ خُورَدَ!

۳. اَگَرْ دِيَگَرَانَ وَاقِعَيْتَ رَاهِ بَدَانَدَ، درَوْغَ توْ آشَكارَ مَيْ شُودَ وَ درِ زَندَگَيِ خُودَ شَكَسْتَ مَيْ خُورَى!

۴. اَگَرْ وَاقِعَيْتَ رَاهِ بَرَايِ دِيَگَرَانَ بَيَانِ كَنَمَ، درَوْغَ توْ آشَكارَ مَيْ شُودَ وَ درِ زَندَگَيِ اَتَ شَكَسْتَ مَيْ خُورَى!

۱۶۷. «عَلَيْنَا أَنْ لَا نَهَرَبَ مِنَ الْوَاقْعِ أَبْدًا حَتَّى لَا نُواجِهَ مَشَاكِلٍ وَصَعْوَدَاتٍ كَثِيرَةً فِي حَيَاكَ!»:

۱. بَرَمَاسْتَ كَهْ اَزْ وَاقِعَيْتَ اَصْلَا فَرَارَ كَنِيمَ تَا مشَكَلَاتَ وَ سَخْتَنَهَاهَيَ بَسِيَارَ زَندَگَيِ باْ ما موَاجِهَ نَشَوَدَ!

۲. اَزْ وَاقِعَيْتَ نَبَيْدَ تَا اَبَدْ فَرَارَ كَنِيمَ تَا بَهِ مشَكَلَاتَ وَ سَخْتَنَهَاهَيَ زَيَادَ درِ زَندَگَيِ دَچَارَ نَشَوَيْمَ!

۳. ما نَبَيْدَ اَزْ وَاقِعَيْتَ هَيَچَ وقتَ فَرَارَ كَنِيمَ تَا باْ مشَكَلَاتَ وَ سَخْتَنَهَاهَيَ بَسِيَارَيَ درِ زَندَگَيِ مَانَ موَاجِهَ نَشَوَيْمَ!

۴. ما هَيَچَ گَاهَ اَزْ وَاقِعَيْتَ فَرَارَ نَمَى كَنِيمَ تَا باْ مشَكَلَاتَ وَ سَخْتَنَهَاهَيَ بَسِيَارَيَ درِ زَندَگَيِ مَانَ بَرَخُورَدَ نَكِينَمَ!

۱۶۸. «بِهِ دَشْمَنَانَ اِجَازَهَ نَخَواهِيَمَ دَادَ كَهْ دَرِ كَارَهَاهَيَ ما دَخَالَتَ كَنَنَدَ!»:

۱. نَحْنُ لَا نَسْمَحُ لِلأَعْدَاءِ حَتَّىٰ يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!

۲. يَجِبُ أَلَا نَسْمَحَ لِأَعْدَائِنَا أَنْ يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!

۳. لَنْ نَسْمَحَ لِلأَعْدَاءِ أَنْ يَتَدَخَّلُوا فِي أُمُورِنَا!

۱۷۹. «اگر در کارهایت حتی ده بار هم شکست خورده، هرگز نامید نشو!»:

۱. إِنْ تَفْشِلَ فِي أُمُورِكَ حَتَّىٰ عَشْرِ مَرَّاتٍ فَلَا تَيَأسْ أَبْدًا!

۲. إِذَا فَشِلْتِ فِي أُمُورِكَ فِي الْمَرْأَةِ الْعَاشِرَةِ فَيَجِبُ أَلَا تَيَأسِي أَبْدًا!

۳. عِنْدَمَا فَشِلَتِ فِي أُمُورِكَ حَتَّىٰ عَشْرِ مَرَّاتٍ ، مَا يَئِسَتْ أَبْدًا! ۴. إِنْ وَاجَهَتِ الْفَشَلَ فِي أُمُورِكَ حَتَّىٰ فِي الْمَرْأَةِ الْعَاشِرَةِ، فَلَا تَيَأسْ أَبْدًا!

۱۸۰. «دوستانی را در زندگی ات انتخاب کن که تو را با اعمال خوبشان به راه حق فرا بخوانند!»:

۱. عَلَيْكِ أَنْ تَخْتَارِي فِي حَيَاتِكَ صَدِيقَاتٍ يَنْدِبِنَكَ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِالْأَعْمَالِ الْحَسَنَةِ!

۲. اِخْتَرِ فِي الْحَيَاةِ أَصْدَقاءَ حَتَّىٰ تَدْعُوكَ بِخَيْرِ أَعْمَالِهِمْ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ!

۳. اِنْتَخِبْ أَصْدَقاءَ فِي حَيَاتِكَ يَنْدِبُونَكَ بِأَعْمَالِهِمُ الْحَسَنَةِ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ!

۴. اِنْتَخِبْ فِي حَيَاتِكَ الصَّدِيقَاتِ حَتَّىٰ يَنْدِبِنَكَ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِأَعْمَالِهِنَّ الْحَسَنَةِ!

۱۸۱. «بر آن چه از دستستان رفته است ناراحت نشودید تا خداوند بهتر از آن را به شما بدهد!»:

۱. لَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَقَدَتُمُوهُ إِنَّ اللَّهَ يُعْطِيكُمْ خَيْرًا مِّنْهُ! ۲. عَلَيْكُمْ أَلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ حَتَّىٰ يُعْطِيَكُمُ اللَّهُ خَيْرًا مِّنْهُ!

۳. لَا تَحْزَنَا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمَا لِكِي يُعْطِيَكُمَا اللَّهُ أَفْضَلَ مِنْهُ! ۴. إِنْ فَاتَكُمَا شَيْءٌ فَلَا تَحْزَنَا عَلَيْهِ لَأَنَّ اللَّهَ يُعْطِيَكُمَا أَفْضَلَ مِنْهُ!

۱۸۲. «پیامبر خدا به یارانش چیزهایی را یاد می داد که سعادت دنیا و آخرت را برایشان تضمین می کرد!»:

۱. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يُعْلَمُ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءً تَضَمَّنَ لَهُمْ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ!

۲. إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ عَلَمَ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءً ضَمِّنَ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ لَهُمْ!

۳. رَسُولُ اللَّهِ كَانَ يُعْلَمُ الْأَصْحَابَ أَشْيَاءً حَتَّىٰ تَضَمَّنَ لَهُمْ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ!

۴. يُعْلَمُ رَسُولُ اللَّهِ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءً تَضَمَّنَ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ لَهُمْ!

۱۸۳. «این داروی نوشته شده روی این ورقه را می خواهم!»:

۱. أَطْلُبُ هَذِهِ الْأَدْوِيَةِ الْمُكْتَوِبَةِ عَلَىٰ هَذِهِ الْوَرْقَةِ!

۲. أَرِيدُ هَذِهِ الدَّوَاءَ الْمُكْتَوِبَ عَلَىٰ هَذِهِ الْوَرْقَةِ!

۱۸۴. «به داروخانه می روم تا دماسنچ و قرص های مسکن برای سرد در بخم و برگردم!»:

۱. أَذَهَبُ إِلَى الصَّيْدَلِيِّ لِأَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَالْحَبْوَبَ التَّسْكِينَ لِلصُّدَاعِ وَأَرْجِعَ!

۲. أَذَهَبُ إِلَى الصَّدِيلِيَّةِ حَتَّىٰ أَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَالْحَبْوَبَ الْمُسَكِّنَةَ لِلصُّدَاعِ وَأَرْجِعَ!

۳. ذَهَبْتُ إِلَى الصَّيْدَلِيَّةِ حَتَّىٰ أَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَالْحَبْوَبَ الْمُهَدِّدَةَ لِلصُّدَاعِ وَرَجَعْتُ!

۴. سَأَذَهَبُ إِلَى الصَّيْدَلِيَّةِ حَتَّىٰ تَشَتَّرِيَ الْمَحْرَارَ وَالْحَبْوَبَ الْمُسَكِّنَةَ لِلصُّدَاعِ وَأَرْجِعَ!

١٧٥. عین الخطأ:

١. على الإنسان أن يستفيد من النعم في طريق الكمال؛ انسان باید از نعمت ها در راه تکامل استفاده کند،
٢. و لا ينسى مسؤوليته أمام الخالق؛ تا مسئولیت خویش را در مقابل خالقش فراموش نکند،
٣. لأنّ من لم ينتفع بالنعم في سبيل الحق؛ زیرا هرکس از نعمت ها در راه حق بهره من نشود،
٤. فقد كفر بها و ضيّعها من دون حجّة؛ نسبت به آن ها ناسیابی کرده و آن ها را بی دلیل تباہ کرده است!

١٧٦. عین « اللام » يختلف عن الباقي:

١. لأبعد تلميذاتي عن التكاسلِ اجهثدتُ كثيراً!
٢. في فصلِ الخريفِ يقطُفُ المزارعونَ ثمارَ الأشجارِ للبيع في السوقِ!
٣. لِكُلِّ فصلٍ ثلاثةُ أشهرٍ!
٤. اجتنب الشّرْ فهو خيرٌ لك!

١٧٧. عین الخطأ في الأفعال المضارعة:

١. عليكم أن تساعدونَنَّى في جمِيعِ المحاصيلِ الزراعيةِ!
٢. حاولُتُ كثيراً لتهذيبِ نفسي لِأكونَ أسوةً للآخرينَ!
٣. ما تجتمعُ التملةُ في الصيفِ تجدُ ثرتُه في الشتاءِ!
٤. « لَن تَالُوا إِلَّا حَتَّى تُنْفِعُوا مِمَّا تُحِبُّونَ »

١٧٨. عین العبارة التي يتغير فيها زمان المضارع:

١. حاوِلُوا أَن تَتَقدَّمُوا في دروسكم!
٢. اصِرْ حَتَّى آكُلُ الفطورَ معَ أُسرتِي!
٣. جَلَسُوا على المائدةِ ليَتَأوَّلُوا الطَّعامَ!
٤. المسلمينُ لن يَسْتَسِلُّمُوا أَمامَ ظُلْمِ الظَّالِمِينَ!

١٧٩. عین الصحيح عن نوع الأفعال على الترتيب: « أرادت المجتمعات البشرية أن تصل إلى الكمال فشجعوا شبابها حتى يحاولوا في جميع المجالات!»:

١. فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع منصب - فعل مضارع ماضٍ - فعل مضارع مرفوع
٢. فعل مضارع منصب - فعل أمر - فعل مضارع منصب
٣. فعل أمر - فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع منصب
٤. فعل مضارع مرفوع - فعل أمر - فعل مضارع مرفوع

١٨٠. عین الحروف التي تستخدم قبل الفعل المضارع:

١. أن - حتّى - لِ - عن - لَن ٢. حتّى - كَي - لَم - فِي - لِ ٣. إِن - أَن - لَن - لِكَي ٤. لِ - لِكَي - مِن - حتّى - أَن

١٨١. عین العبارة التي لا يوجدُ فيها الفعل المستقبل في المعنى:

١. نَحْنُ سَوْفَ نَتْلُو أَيَّاتِ الْقُرآنِ لِيَهْدِنَا اللَّهُ!
٢. التُّجَارُ سَاقَرُوا إِلَى بِلَادٍ مُخْتَلِفَةٍ لِلتجَارَةِ!
٣. الْكُفَّارُ لَن يَفْهَمُوا كَلَامَ الْحَقِّ فِي حَيَاتِهِمْ!
٤. سَرَضَ أُمِّي أَن أَذْهَبَ إِلَى السَّفَرِ!

١٨٢. عین فعلاً مضارعاً لا تغيّر علامه آخره إذا جاءت الحروف الناصبة أو الجازمة:

١. هل يمكن أن تفتح النافذة ليتغير هواء الغرفة؟
٢. عَزَّمَتِ الكاتباتُ أَن يُعَلَّمَنَ الآخرينَ أسلوبَ كتابتهنَّ!

٤. ساعدَنِي مُعلِّمِي لِأكْتَبِ المَقَالَةَ الْمُفَيْدَةَ!

٣. إِنْ تَصِرُّوْا يَنْصُرُكُمُ اللَّهُ فِي جَمِيعِ الْأَمْوَارِ!

١٨٣. عَيْنُ الْخَطَا عن الفعل المضارع:

١. أَدْرُسَنَ حَيْدَارًا حَتَّى لا تَفْشَلَنَ فِي الامْتِحَانَاتِ!

٢. فَكَرِي قَبْلَ أَنْ تَبَدَّلَنِي بِالْكَلَامِ لِكَيْلا تَنَدَّمِي بَعْدَهُ!

١٨٤. عَيْنُ ما لِيْسَ فِيهِ مِنَ الْحُرُوفِ النَّاصِبَةِ:

١. الْأَعْدَاءُ يُحاوِلُونَ كَثِيرًا لِيُفَرَّقُوا صُفُوفَ الْمُسْلِمِينَ!

٣. نَحْنُ نَتَعَلَّمُ الْعَرَبِيَّةَ لِكَيْ نَفَهَمَ الْفَارَسِيَّةَ أَفْضَلَ!

١٨٥. عَيْنُ حَرْفِ «اللَّامِ» تَخْتَلِفُ عَنِ الْبَقِيَّةِ:

١. سَوْفَ نُسَافِرُ إِلَى مِصْرِ لِتَعْرُفُ عَلَى مَعَالِمِهَا الْأَثَرِيَّةِ!

٣. إِقْرَأُ هَذَا الْكِتَابَ لِتَفَهَّمَ أَهْمَيَّةَ الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ فِي الْعَالَمِ!

١٨٦. عَيْنُ حَرْفِ «اللَّامِ» تَخْتَلِفُ عَنِ الْبَقِيَّةِ:

١. ذَهَبَ الْأُخُوكَصُرُ إِلَى الْأُخُوكَبُرِ لِتَعْتَذِرَ إِلَيْهِ بِسَبَبِ عَمَلِهِ الْقَبِيجِ!

٣. لِبَنَاءِ الْمُسْتَقْبَلِ الْمُضِيِّ عَلَيْكُنَّ أَنْ تُحَاوِلُنَّ أَكْثَرَ مِنْ قَبْلِ!

١٨٧. عَيْنُ ما لِيْسَ فِيهِ الْمُضَارِعِ الْمُنْصُوبِ:

١. الإِثْيَارِ صِفَةٌ إِنْسَانِيَّةٌ يَجِبُ أَنْ نَنْزَّلَنَ بِهَا!

٣. وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدَّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنِذِرَ الْذِينَ ظَلَّمُوا

١٨٨. عَيْنُ «حَتَّى» مِنَ الْحُرُوفِ النَّاصِبَةِ:

١. «سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ»

٣. انتَخَبَ صَدِيقًا وَفِيَّ لِنَفْسِكَ حَتَّى لَا تَبْقَى وَحِيدًا فِي الْمَشَاكِلِ!

۲ لغات مهم درس ششم

گفتو : همتا	حضور : تمدن	اُردیہ : اردو
لا : بر سر فعل مضارع به معنای (نباید)	دُکتوراہ : دکترا فَخْرِيَّة : افتخاری	اشارہ کرد (مضارع : یُشیر / مصدر : اشارہ)
لَمْ : حرف نفي	شَكْل : تشکیل داد مضارع : یُشكّل / امر : شَكْل مصدر : تشکیل	اطعَم : خوراک داد مضارع : یَطْعِم مصدر : إطعام
مُحاصرَة : سخنانی		إنجليزية : انگلیسی
مَدْ : کشیدن ، گشترش		
مُسْتَشِرِق : خاورشناس	شهادة : مدرک	الْقَى : انداخت (مضارع : يُلْقِي / مصدر : إلقاء)
مُعْجَبَة بِ : شیفته (أَعْجَبَ ، يُعْجِبُ)	صَمَد : بی نیاز	
مُقاَبَلَة : مصاحبه	عَدَ : به شمار آورد، شُمُرْد (مضارع : يَعُدُ)	کانت تلقي محاصرة : سخنانی می کرد
مُنْدُ : از هنگام	فرَنسِيَّة : فرانسوی	
وَلَد : زایید	قارَبَ : نزدیک شد	أنقرة : آنکارا
جوع : گرسنگی	ثقافی : فرهنگی (ثقافة : فرهنگ)	أوصى : سفارش کرد (مضارع : يوصي)
اسلام : اسلام آورد (مضارع : يُسْلِمُ / امر : أَسْلِمُ / مصدر : إسلام)	(مضارع : يُقارِبُ / مصدر : مقاَبَلَة) (ما يُقارِبُ : نزدیک به)	حصلَ على : به دست آورد (مضارع : يَحْصُلُ / امر : أَحْصَلُ / مصدر : حُصول)
آمن : ایمان آورد ، ایمن کرد (مضارع : يُؤْمِنُ)	(مضارع : يَلُدُ / مصدر : ولادَة)	
إیلاف : همدلی کردن	جامعة : دانشگاه	رحلة : کوچ يُكُل طلاقة : در نهایت روانی ، با تمام شیوایی

- ١٨٩.** «الأمم المتحدة هي مكان للحوار بين الحضارات» عين الصحيح:
٤. سنتها	٣. تمدنها	٢. فرهنگها	١. كشورها
- ١٩٠.** «أَتَرِيدُ مِنِي أَنْ أَجْرِي مُقَابِلَةً مَعَكِ الْآن؟ عَفُوا مَا عَنِّي وَقَتُّ لِذَلِكِ» عين الصحيح:
٤. مصاحبه	٣. مواجهه	٢. گفتگو	١. مذاکره
- ١٩١.** «أَنَا لَمْ أَلْقَ الأَحْجَارَ إِلَى زَجاجِ جِيرَانِنَا لِأَنِّي أَعْرَفُ أَنَّ هَذَا الْعَمَلُ سَيِّئٌ جَدًا» عين المناسب:
٤. نمى انداختم	٣. نینداختم	٢. نخواهم انداخت	١. نمى اندازم
- ١٩٢.** «يَجِوَزُ قَبُولُ دَرْجَةٍ أَوْ شَهَادَةٍ فَخَرِيَّةٍ مِنَ الْجَامِعَاتِ فِي جَمِيعِ الْبَلَادِ» عين المناسب:
٤. افتخاری	٣. مفتخرانه	٢. فخرفروش	١. افتخار آمیز
- ١٩٣.** «أَنْشَأْنَا مَرْكَزاً ثَقَافِيًّا يَحْتَوِي عَلَى مَكْتَبَةِ عَامَةٍ وَجَمِيعِ النَّاسِ يَسْتَفِيدُونَ مِنْهَا» عين المناسب:
٤. هنری	٣. فرهنگی	٢. اجتماعی	١. علمی
- ١٩٤.** «أَشَارَ هَذَا الْعَالَمُ إِلَى أَهْمَيَةِ الْمَسَاوَةِ بَيْنِ الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ مَرَّاتٍ كَثِيرَةٍ» عين المناسب:
٤. شور کرد	٣. مشورت کرد	٢. اشاره کرد	١. تأکید کرد
- ١٩٥.** «لَا يُمْكِنُنِي التَّعَاوُنُ مَعَكُ إِذَا لَمْ تَكُنْ مُعِيَّبًا بِأَعْمَالِي» عين الصحيح:
٤. شيفته	٣. شگفت آور	٢. تعجب کننده	١. دوستدار
- ١٩٦.** «أَحَدُ أَسَايَّدَةِ جَامِعَتِنَا أَلْقَى مُحَاضَرَةً فِي بَعْضِ جَامِعَاتِ بَلَادِنَا عَلَى الصَّعِيدَيْنِ الْوَطَنِيِّ وَالْدُّولِيِّ» عين المناسب:
٤. حاضر شد	٣. خطاب قرار داد	٢. سخنرانی کرد	١. صحبت کرد
- ١٩٧.** عين مجموعة فيها كلمة لا تناسب الأخرى:
٢. الأَسْبُوعُ - الشَّهْرُ - الْيَوْمُ - الْعَامُ	١. الْقِطْ - الْبَطْ - الْجِرَباءُ - الذَّبِيبُ
٤. الدُّولَةُ - الْبَلَدُ - الْمَدِينَةُ - الْقَرَيَّةُ	٣. الْأَرْدِيَّةُ - الْفَخَرِيَّةُ - الْفَرَنْسِيَّةُ - الإِنْجِلِيزِيَّةُ
- ١٩٨.** عين عباره جاء فيها المتضادان:
٢. الثَّقَافَةُ قِيمٌ مُشَرَّكَةٌ بَيْنَ جَمَاعَةِ مِنَ النَّاسِ!	١. قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا
٣. أَمْرَنَى رَبِّي بِمَدَارَةِ النَّاسِ كَمَا أَمْرَنَى بِأَدَاءِ الْفَرَائِضِ!	٤. «عَسَى أَنْ تَكْرُهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُجْبُوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ»
- ١٩٩.** عين الخطأ للفراغ:
٢. كانت شيميل ..... محاضرات باللغة الفارسية! (تُؤَلِّفُ)	١. أنا... الهيش في الشرق. (أُحِبُّ)
٣. ..... شيميل في إحدى مقابلاتها إلى الأدعية الإسلامية! (تُشيرُ)	٤. لـ..... فريق كرة القدم في مدرستي! (أشَكُّ)
- ٢٠٠.** «..... المسلمينُ أَغْلَبُ سُكَّانِ الْعَالَمِ وَيُحْسَبُ الْإِسْلَامُ أَكْثَرُ الْأَدِيَانِ اِنْتَشَارًا فِي الْعَالَمِ». عين الفعل المناسب:
٤. يَرْتَبُ	٣. يُشَكُّ	٢. يَقَارُبُ	١. يَرْتَبُ
- ٢٠١.** «..... الْلُّغَةُ الْأَنْجِلِيزِيَّةُ مِنْ أَكْثَرِ اللُّغَاتِ الْعَالَمِ شَهِرَةً» عين غير المناسب لتكميل الفراغ:
٤. تُعَلِّمُ	٣. تُعَتَّبُ	٢. تُعَدُّ	١. تُحَسَّبُ

ادوات جزم فعل مضارع دو دسته اند:

- لَمْ يَنْصُرْ : لَمْ
- لَمَّا يَدْهُبُوا : لَمَّا

الف) ادوات جزم یک فعل مضارع:

- لای نهی (در مقدمه بحث شد) : لَا تَدْهُبُوا
- لام امر غایب (در مقدمه بحث شد) : لِيَدْهُبْ

ب) ادوات جزم دو فعل مضارع: ادات شرط (إن، من، ما)

مضارع مجزوم به لَمْ (ولَمَّا) : (فعل جَحد)

هرگاه فعل مضارع بعد از حرف لَمْ و یا لَمَّا واقع شود مجزوم می شود یعنی :

لَمْ یا لَمَّا + فعل مضارع : - _ →

- نونها از آخر حذف

- صیغه ۶ و ۱۲ بدون تغییر

مثال: يَذَهَبُ ← لَمْ يَذَهَبْ / يَجْلِسَانِ ← لَمَّا يَجْلِسَانِ

• نکات :

- ۱) فعل مضارع با (لَمْ) گاهی به ماضی ساده منفي و گاهی به ماضی نقلی منفي ترجمه می شود ولی فعل مضارع با (لَمَّا) فقط به ماضی نقلی منفي ترجمه می شود . (همراه با هنوز)

مثال : لَمْ يَذَهَبْ (نرفت) یا (نرفته است) - لَمَّا يَذَهَبْ (هنوز نرفته است)

- ۲) حرف (لَمْ) بر سر فعل ماضی نمی آید ولی (لَمَّا) بر سر فعل ماضی می آید و در آن صورت اسم

است و معنی (زمانیکه - هنگامیکه) می دهد . البته دقت کنید که اگر بعد از (لَمَا) فعل مضارع مجزوم نشود ، لَمَا باز هم میتواند معنی زمانیکه بدهد .

لَمَا جاءَ ذَهْبِتُ : زمانیکه او آمد من رفتم .

لَمَا يَدْخُلُ أَبَى الْبَيْتَ أَقُومُ مِنْ مَجْلِسِي إِحْرَامًا لِشَأْنِهِ وَ مَقَامِهِ : زمانیکه پدرم وارد خانه میشود برای احترام به شأن

و مقام او ، از جایم برمیخیزم .

۳) لِمَ به معنی (چرا) می باشد و نباید آنرا با (لَمْ) اشتباه گرفت .

مثال: لِمَ ذَهَبْتَ إِلَى السُّوقِ : چرا به بازار رفتی؟

۴) هرگاه هنگام مجزوم کردن ، برای ساکن کردن حرف آخر به یکی از حروف (و - ی) رسیدیم خود آن

حروف حذف می شوند : مثال : لَمْ + يَدْعُو $\Leftrightarrow$ لَمْ يَدْعُ يَهْدِ

یادآوری :

● **امر غایب و متکلم :** (امر بلام یا مضارع مجزوم) :

از شش صیغه مضارع غایب و دو صیغه مضارع متکلم به طریق زیر درست می شود :

۱) امر لام مكسوری (لـ) که به آن لام امر می گویند به اول صیغه های مضارع می آوریم

✓   ↳   ✓   (صیغه ۱، ۴، ۱۳ و ۱۴)   ۲) آخرش را مجزوم می کنیم :

✓   ↳   حذف (صیغه ۵، ۳، ۲)

✓   صیغه ۶ (جمع مونث)   ↳   بدون تغییر

۳) دقت کنید که صیغه ۶ بدون تغییر باقی می ماند .

مثال: لِيَذَهَبُ - لِيَذَهَبَا ... لِيَذَهَبْنَ .. لِأَذَهَبُ - لِنَذَهَبُ

● **دقت:**

۱) لام امر فقط بر سر صیغه های متکلم و غایب می آید ، در سوالات اگر آن را با صیغه های مخاطب بیاورند اشتباه است .

۲) لام امر اگر بعد از (و - ف - ثم) قرار بگیرد می توانیم آن را ساکن کنیم .

مثال: فَيَنْظُرُ (باید بنگرد) - وَلِيَقُولُوا (باید بگویند) - ثُمَّ لَيَذْهَبَنَ (پس باید بروند)

۳) در ترجمه امر غایب از کلمه (باید) استفاده می کنیم : مثال: لَتَذَهَّبَ ⇔ باید برویم

۴) برای منفی کردن فعل امر غایب از **فعل نهی** استفاده خواهیم کرد :

لَيَذَهَّبَ (باید برود) ⇔ لَا يَذَهَّبَ (نباشد برود)

● فعل نهی (امر منفی) :

هرگاه بخواهیم انجام دادن کاری را از کسی بازداریم ، حرف (لا نهی) را بر سر فعل مضارع آورده و آخر آن را مجزوم می نماییم :

- ✓ لَا + فعل مضارع :   ن ⇔ حذف (صیغه های ۱، ۴، ۷، ۱۳، ۱۴ و ۱۱)
- ✓ صیغه ۶ و ۱۲ (جمع مونث) ⇔ بدون تغییر

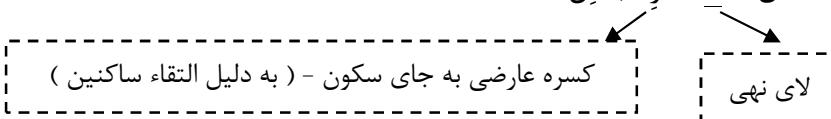
لا + تذهبون ⇔ لَا تَذَهَّبُوا / لا + تكتّبین ⇔ لَا تَكْتُبَی / لا + یجلسن ⇔ لَا يَجِلسُن

● نکته :

۱) این فعل بیشتر در افعال صیغه مخاطب کاربرد دارد .

۲) کسره در آخر مضارع ، حکم سکون را دارد . (چون کسره از ویژگی های اسم است)

مثال: لَا تَنْصُرُ الْبَاطِلُ

۳) در ترجمه ای فعل نهی در صیغه های غایب و متکلم از کلمه (نباشد) استفاده می کنیم ولی در صیغه های مخاطب نیازی به استفاده از آن نیست همان امر منفی فارسی است.

لَا يَذَهَّبُوا : نباشد بروند (غایب) / لَا تذهب : نباشد برویم (متکلم) / لَا تَذَهَّبُوا : نروید (مخاطب)

■ انواع لا :

- (**لا**) **نفي** : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و تغییری در آن ایجاد نمی کند. (**لا + فعل مضارع مرفوع**)

مثال : و اللہ یعلمُ و انتُ لاتعلَمون : و خدا می داند ولی شما نمی دانید .

- (**لا**) **نهی** : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و آن را مجزوم می کند. (**لا + فعل مضارع مجزوم**)

مثال : لاتدخلوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقةٍ : از یک در وارد نشوید و از درهای مختلف وارد شوید .

- (**لا**) **نفي جنس** : بر سر اسم در اول جمله اسمیه قرار می گیرد. (**لا + اسم نکره**) (درس اول دوازدهم)

مثال : لاتلميَّدَ فِي الصَّفَّ : هیچ دانش آموزی در کلاس نیست .

- (**لا**) **حرف عطف** : بین دو اسم تنوین دار و یا دو اسم ال دار قرار می گیرد. (**اسم + لا + اسم**)

مثال : قرأْتُ المجلَّةَ لا الصَّحِيفَةَ : مجله را خواندم نه روزنامه را

- **لا جواب به معنی (نه)** : در پاسخ به سوال (هل) و (أ) :

مثال : أَأَنْتَ مِنْ تَبَرِيزْ : لا ، أنا من تهران

هشدار :

مواظب کلمه (آلا : آگاه باش) باشد که جزو هیچکدام از انواع لای ذکر شده نیست .

مثال : آلا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطمَئِنُ الْقُلُوب

٢٠٢. « لَا يَحْزِنَكَ قَوْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا تَقْنُطْ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ! »:

١. سخنان آنانی که به خداوند و روز واپسین کافر شده اند، تو را اندوهگین نکند و از رحمت خدا نامید نشو!
٢. نباید کلام کسی که به الله و روز قیامت کافرشده، تو را ناراحت کند و از رحمت خدا نامید شو!
٣. گفتار کسانی که به خدا و روز قیامت کافر می شوند، تو را ناراحت ننماید و نباید از رحمت خدا نامید شو!
٤. سخن کسانی که به خداوند و روز واپسین کافر شده اند، نباید تو را اندوهگین کند و از رحمت خداوند نامید نشو!

٢٠٣. عین الصَّحِيحِ:

١. لِتَنَهَّضُ الْمُسْلِمُونَ مِنْ نُومِ الْغَفْلَةِ؛ مُسْلِمَانَانِ از خواب غفلت بیدار می شوند،
٢. لِكَيْتَقَدِّمُوا فِي الْمَجَالَاتِ الْمُخْتَلِفَةِ؛ که در زمینه های مختلف پیشرفت کنند،
٣. وَ يَرْفَعُوا عَلَمَ الْإِسْلَامَ بِأَيْدِيهِمْ؛ و پرچم اسلام را با دستانشان بالا برند،
٤. وَ لَا يَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ فِي الدِّينِ؛ و تا از زیان دیدگان در دنیا نشدنند!

٢٠٤. عین الصَّحِيحِ:

١. « لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاهَ وَ أَنْتُمْ سُكَارَى »: نباید در حالی که مست هستند، نماز بخوانند!
٢. لَمْ يَمُنِّ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ أَبْدًا: خداوند هرگز بر بندگانش منت نمی گذارد!
٣. لَمْ تَنْتَخِبُونَ طَرِيقًا يَجْرِكُمْ إِلَى الضَّلَالِهِ: چرا راهی را انتخاب می کنید که شما را به گمراهی بکشاند؟
٤. تَعَلَّمُ الْقُرْآنَ لِتَفْهِمِ الْقُرْآنِ تَمَامًا: برای فهمیدن کامل قرآن، عربی یاد بگیر!

٢٠٥. عین الصَّحِيحِ:

١. لا تخرجين من البيت قبل أن تلبسي ملابس مناسبةً: قبل از این که لباس های مناسبی بپوشی از خانه خارج نشو!
٢. ليسافر الإنسان و يحصل على تجارب كثيرة: انسان باید مسافرت کند تا به تجربه های فراوانی دست یابد!
٣. لم يقدر أحد أن يأتي بمثل القرآن: کسی نتوانسته است که مانند قرآن را بیاورد!
٤. لا يعقل العاقل هدفاً يقتل و قته: عاقل نباید هدفی را دنبال کند که وقتی را بکشد!

٢٠٦. عین الخطأ:

١. « أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى »: آیا نمی داند که خداوند می بیند؟
٢. لا تظلم كما لا تُحُبُّ أَنْ تُظْلَمَ: ستم نکن همان طور که دوست نداری به تو ستم شود!
٣. فَلَيَعْتَمِدِ الْإِنْسَانُ عَلَى قَدْرَاتِهِ فَقْطًا: انسان فقط باید بر توانایی هایش تکیه کند!
٤. مَنْ عَدْبَ لِسَانَهُ كَثُرٌ إِخْوَانُهُ: هرکس زبانش شیرین شود، دوستانش زیاد می شوند!

٢٠٧. عین الخطأ:

١. هَوَلَاءِ نَسَاءُ لَا يَفْعَلُنَّ مَا يَضْرُهُنَّ : این زنان نباید کاری را انجام دهند که به آن ها ضرر می رسانند.
  ٢. يُعَطِّي هَذَا الْأَسْتَادُ الدَّكْتُورَاهُ الْفَخْرِيَّةَ تَقْدِيرًا لِجُهُودِهِ : به این استاد به پاس تلاش هایش دکترای افتخاری داده می شود.
  ٣. لَنْ أَسْتَشِيرَ مَنْ يَحْسُبُ نَفْسَهُ عَاقِلًا : با کسی که خودش را عاقل می پنداشد، هرگز مشورت نخواهم کرد!
  ٤. لِتُشَارِكَ فِي حَفْلَةِ تَكْرِيمِ الْمُعَلَّمِينَ : باید در جشن بزرگداشت معلمان شرکت کنیم!
- ٢٠٨. «لَا تَأْكُلُوا مِمَّا مِنْ يَذْكُرُ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ»:**

١. از آن چه نام خداوند بر آن ذکر نشده است، نخورید!
  ٢. نمی خورید از آن چیزی که اسم خدا بر آن آورده نمی شود!
  ٣. نباید از چیزی بخورید که اسم خداوند بر آن آورده نشود!
  ٤. از آن چه نام الله را بر آن ذکر نکرده اند، نخورید!
- ٢٠٩. «لِاتَّكَمْ مَعَ أَصْدَقَائِ لِيُسَاعِدُونِي فِي تَعْلِمِ دَرْوِسِيِّ حَتَّى أَنْجَحَ فِي امْتِحَانَاتِ آخِرِ السَّنَةِ!»:**
١. باید دوستانم در یادگیری درس ها به من کمک کنند تا در امتحانات پایان سال قبول شوم!
  ٢. باید با دوستان خود صحبت کنم تا به من در یادگیری درس هایم کمک کنند تا در امتحانات پایان سال موفق شوم!
  ٣. با دوستانم صحبت می کنم تا به من در یادگرفتن درس هایم کمک کنند تا در امتحانات پایان سال موفق شوم!
  ٤. برای این که با دوستانم صحبت کنم باید به آن ها در یادگیری درس هایم کمک کنم تا در آزمون های انتهای سال موفق شوند!
- ٢١٠. «أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَسْطُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ»:**

١. آیا نمی دانند که خداوند روزی را برای کسی که می خواهد، فراوان می کند؟
  ٢. آیا ندانسته اند که خدا روزی را برای هرکس که بخواهد، می گستراند؟
  ٣. آیا ندانستند که خداوند روزی را به هرکسی که خواست، گسترانیده است؟
  ٤. آیا ندانسته اید که خداوند روزی را می گستراند برای کسی که بخواهد؟
- ٢١١. «قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّنَا قُلْ مُثُؤْمِنُوا وَلَكُنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا»: «بَادِيهِ نَشِينَانِ گَفْتَنِدْ:.....»:**
١. ایمان آوردم بگو ایمان نیاورده اید، بلکه بگویید: اسلام آورده ایم!
  ٢. ایمان آوردم بگو: ایمان نیاورید، بلکه بگویید: اسلام بیاورید!
  ٣. ایمان می آوریم بگو ایمان نمی آورید، بلکه بگویید: اسلام می آوریم!
  ٤. ایمان می آوریم بگو: شما ایمان نیاورده اید، ولی الان می گویید: اسلام آورده ایم!

٢١٢. عَيْنُ الخطأ:

١. أَنَا مُأْسِفٌ فِي السَّنَتِينِ الْمَاضِيَتِينِ: من در دو سال گذشته مسافت نکرده ام!
٢. هُوَ لَنْ يَرْجِعَ إِلَى الْمَلْعُبِ غَدًا: او فردا به ورزشگاه برخواهد گشت!
٣. مَنْ يَجْتَهِدْ يَنْجَحْ فِي أَعْمَالِهِ: هرکس تلاش کند باید در زندگی اش موفق شود!

٤. حاول لکی لا تیاس فی حیاتِک: تلاش کن تا در زندگی ات مایوس نشوی!

٢١٣. عین الخطأ:

١. «لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدْ»: نزاده و زاده نشده است و کسی برای او همتا نبوده است!

٢. «عَلَى اللَّهِ فَلَيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ»: پس مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند!

٣. «فَلَيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ»: پس پروردگار این خانه را باید عبادت کنید!

٤. «الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جَوْعٍ وَآتَهُمْ مِنْ خَوْفٍ»: کسی که در گرسنگی به آنها خوراک داد و آن ها را از ترس ایمنی بخشد!

٢١٤. عین الخطأ في التعريب:

١. هرگز به خوبی دست نخواهیم یافت: لَنْ تَنَالَ الْبَرُّ أَبْدًا،

٢. تا از آن چه دوست داریم، اتفاق کنیم: حَتَّى نُنْفَقَ مِمَّا نُحْبُّ،

٣. و از بازدارندگان از بدی باشیم: و نَكُونَ مِنَ النَّاهِينَ عَنِ الْمُنْكَرِ،

٤. و از دوستی با دلسوز نادان دوری نماییم!: و لَنْجَتَبَ مُصَادَّقَةً مُشْفِقٍ جَاهِلٌ!

٢١٥. در کارها باید به خداوند توکل کنیم تا به بهترین شکل به پایان برسدا:

١. لِتَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي أَعْمَالِنَا حَتَّى تَصُلَ إِلَى غَايَتِهَا بِشَكْلٍ أَحْسَنِ!

٢. لِتَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي الْأَعْمَالِ حَتَّى تَصُلَ إِلَى نَهَايَتِهِ بِأَحْسَنِ شَكْلٍ!

٣. عَلَيْنَا أَنْ نَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي الْأَعْمَالِ حَتَّى وَصَلَ إِلَى آخره بِأَحْسَنِ شَكْلٍ!

٤. يَجُبُ عَلَيْنَا أَنْ نَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي الْأَعْمَالِ لَكِ يَصَلَ إِلَى نَهَايَتِهِ بِأَفْضَلِ الْأَشْكَالِ!

٢١٦. ما برای رسیدن به اهداف خود باید تلاش دانشمندان بزرگ را مورد توجه قرار دهیم!» عین الخطأ:

١. للحصول على أهدافنا علينا أن نهتم بجهد العلماء الكبار!

٢. لنجعل جهد العلماء الكبار نصب أعيننا للوصول إلى أهدافنا!

٣. يلزم علينا بالاهتمام بأهدافنا للوصول إلى اجتهاد العلماء العظام!

٤. للتوصُّل إلى أهدافنا يجب علينا أن نجعل اجتهاد العلماء العظام نصب أعيننا!

٢١٧. «این دختران اگر تلاش نکنند، در انجام وظایف خود به موفقیت دست نخواهند یافت!

١. إنْ لَمْ تَجْتَهِدْ هُوَلَاءُ الْبَنَاتِ، لَنْ يَنْجُحْنَ فِي أَدَاءِ وَاجِبَاتِهِنَّ!

٢. إنْ لَمْ يَجْتَهِدُنَّ هُوَلَاءُ الْبَنَاتِ، لَمْ يَفْزُنَّ فِي الْقِيَامِ بِالْوَاجِبَاتِ!

٣. إِذَا لَا تَجْتَهِدْ تِلْكَ الْبَنْتَ لَمْ تَحْصُلْ عَلَى التَّجَاحَ فِي الْأَدَاءِ بِالْوَاجِبَاتِ!

٤. إِذَا لَمْ تَجْتَهِدِي هَذِهِ الْبَنَاتِ، لَمْ تَصْلِنِ إِلَى التَّوْفِيقِ فِي الْقِيَامِ بِوَاجِبَاتِهِنَّ!

٢١٨. عین الصحيح في الأمر عن الأفعال التالية: « تَرْجِعَنَ - يَرْجِعُنَ - تَرْجِعِينَ »:

١. لِتَرْجِعَنَ - إِرْجِعَنَ - اِرْجِعِي ٢. إِرْجِعَ - لِيَرْجِعَ - إِرْجِعَنَ - لِيَرْجِعِي ٣. إِرْجِعَنَ - لِيَرْجِعَنَ - اِرْجِعِي ٤. إِرْجِعَنَ - لِيَرْجِعَنَ - اِرْجِعِي

٢١٩. عین الصحيح في النهي عن الأفعال التالية: « غَسَلْتُ - غَضِبْتُ - حَدَّثْنَا »:

١. لا أَغْسِلُ - لا تَغْضَبِي - لا يُحَدِّثُنا ٢. ما غَسَلْتُ - ما غَضِبْتُ - ما حَدَّثَنَا

٣. لا أَغْسِلُ - لا تَغْضِبِينَ - لا تُحَدِّثُنَا ٤. لا أَغْسِلُ - لا تَغْضَبِ - لا تُحَدِّثُ

٢٢٠. عین الصحيح عن الكلمات التي تحتها خط: « ليعبد الإنسان خالقاً لا كُفُولَه و لا يُشرك بعبادته حتى يفوز في الدنيا والآخرة!»:

١. لِيَعْبُدُ - لا يُشَرِّكُ - حتَّى يَفْوَزَ ٢. لِيَعْبُدَ - لا يُشَرِّكَ - حتَّى يَفْوَزَ

٣. لِيَعْبُدُ - لا يُشَرِّكُ - حتَّى يَفْوَزُ ٤. لِيَعْبُدَ - لا يُشَرِّكَ - حتَّى يَفْوَزُ

٢٢١. عین ما ليس فيه المضارع المجزوم:

١. ليفهم الطلاب هذا الدرس يحتاجون إلى زمن أكثر! ٢. لينظر المؤمنون إلى العالم كُلُّه بِنَظَرِ الاعتبار!

٤. لا تحدِّث الناس بِكُلِّ ما سمعت بِهِ!

٢٢٢. عین « لِـ » لا يمكن أن تكون جازمة:

١. لِتُواجِهَ النِّسَاءُ صُعُوبَاتِ الدَّهْرِ صَابِرَاتٍ!

٣. ليحفظ التلاميذ ثلاثة أشعار للجلسة القادمة!

٢٢٣. عین الخطأ عن نوع « الـ »:

١. السنجب الطائر لَهُ غِشاءُ خاصٌ كالمظلة: الجارة

٣. إِمَّا بُعِثْتَ لِأَنَّمِّ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ: الناصبة

٢٢٤. قُلْتُ لَهَا بِصَوْتِ عَالٍ: لِتَصْدِقَ فِي حَيَاكَ دَائِمًا لِتَبْتَعِدَ عَنِ الرَّذَائِلِ!. عین الصحيح في نوع الكلمات الثلاث:

١. ناصبة - ناصبة - جازمة ٢. حرف جز - جازمة - ناصبة ٣. جازمة - جازمة - ناصبة ٤. جازمة - لام أمر

٢٢٥. عین « لا » الناهية:

١. الَّذِي لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحِمَهُ اللَّهُ فَارْحَمُوهُ حَتَّى تُرَحَّمُوا!

٤. لَا أَنْسَى ذَكْرِيَاتِ حَفْلَةِ زَوْجِ صَدِيقِي الَّتِي انْعَدَتْ قَبْلَ شَهْرٍ!

٢٢٦. لا يطلب الوالدان لأولادهما إلا الخير فلا يسمحوا أن يصادقوا أي شخص! عین نوع « لا » في الفعلين:

١. النافية - الجازمة ٢. النافية - النافية ٣. النافية - النافية ٤. الجازمة - النافية

٢٢٧. و لا تيأسوا من روح الله إنه لا ييأس من روح الله إلا القوم الكافرون» عین الصحيح:

١. لا تيأسوا: فعل نهي، للمخاطبين ، لازم ، مزيد ثلاثي / فعل و فاعله ضمير الواو البارز

٢. لا يَيْأَسُ : مضارع مجزوم - للغائب - لازم / فعل و مع فاعله ، جملة فعلية

٣. الله (الثاني) : اسم الجلالة - مفرد - مذكر - نكرة / مضاف إليه

٤. الْكَافِرُونَ: جمع سام للمذكر - اسم فاعل - معرفة / صفة

٢٢٨. عَيْنَ مَضَارِعًا لَا يُتَرَجِّمُ مَضَارِعًا :

٢. حاولت كثيراً لِأَسْتَطِيعَ أَنْ أَنْجَحَ فِي الْامْتِحَانِ!

١. لِيَعْلَمَ الْإِنْسَانُ أَنَّ كُلَّ نَفْسٍ ذَانِقَةُ الْمَوْتِ!

٤. الْمُسْلِمُونَ لِيَسْتَطِعُوا أَنْ يَوْجَهُوا الْمَشَاكِلَ!

٣. « قُلْ مَا تُوْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا »

٢٢٩. عَيْنَ الْفَعْلِ مَاضِيًّا فِي الْمَعْنَى :

٢. الطَّلَابُ لَمْ يَحْضُرُوا فِي الصُّفُوفِ بِسَبَبِ بِرُودَةِ الْجَوِّ!

١. مَنْ حَفَرَ بَئْرًا لِأَخِيهِ وَقَعَ فِيهَا!

٤. إِعْتَدُوا عَلَى اللَّهِ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِكُمْ!

٣. الْمُؤْمِنُونَ لَا يُشْرِكُونَ أَحَدًا بِعِبَادَةِ رَبِّهِمْ!

٢٣٠. عَيْنَ الْعَبَارَةِ الَّتِي يُمْكِنُ أَنْ تَكُونَ مَضَارِعًا مَرْفُوعًا أَوْ مَجْزُومًا :

٢. الْمُمَرَّضَاتُ لَا يُهْمِلْنَ فِي أَدَاءِ وَظَاهِفَهُنَّ!

١. مَا تَخْرُجُ النَّمَلَةُ إِلَى سطحِ الْأَرْضِ تَنْشَرُهَا تَحْتَ ضَوْءِ الشَّمْسِ !

٤. طَلَبَتْ هَذِهِ الْأُمُّ مِنْ وَلَدِيهَا أَنْ يُسَاعِدَهَا فِي أَعْمَالِ الْبَيْتِ!

٢. لِأَسْاعَدَ الْمَحْرُومِينَ فِي بِلَادِي، سَاقَرْتُ إِلَى هَذِهِ الْمَنَاطِقِ!

٢٣١. عَيْنَ حِروْفًا كُلُّهَا تَقْدِرُ عَلَى حَذْفِ النُّونِ :

٤. لِ - لَا - إِنْ - مِنْ

٣. عَنْ - لَمْ - أَنْ - لَا

٢. حَتَّى - مَا - لَمْ - لِ

٢٣٢. « مَمَا دَخَلْنَا الصَّفَّ قَلْتُ لِصَدِيقِي لِنْجِلُسْ فِي الْأَمَامِ لِنْسِمُعْ كَلَامُ الْأَسْتَاذَةِ جَيْدًا! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي نَوْعِ الْلَّامَاتِ الْثَّلَاثِ :

١. جَارَةً / جَازِمَةً / نَاصِبَةً   ٢. نَاصِبَةً / جَازِمَةً / حَرْفُ الْجَزْرِ   ٣. جَارَةً / نَاصِبَةً / لَامُ الْأَمْرِ / جَازِمَةً   ٤. حَرْفُ الْجَزْرِ / لَامُ الْأَمْرِ / جَازِمَةً

٢٣٣. عَيْنَ الْأَفْعَالِ مَجْزُومَةِ كُلُّهَا :

١. عِنْدَمَا أُنْزِلَ الْقُرْآنُ لَمْ يَقْدِرْ أَحَدٌ عَلَى أَنْ يَأْتِي بِمَثْلِهِ حَتَّى الْآنِ!

٢. مَنْ لَمْ يُقْصِرْ فِي أَدَاءِ وَاجِبَاتِهِ الْيَوْمِ يَصِلُ إِلَى أَهْدَافِهِ غَدًّا!

٣. لِيُسْتِيقْظَ كُلُّ الْمُسْلِمِينَ مِنْ نُومِ الْغَفْلَةِ حَتَّى يَأْخُذُوا حَقَّهُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ!

٤. يَنَادِينِي صَدِيقِي أَنْ أَشَاهِدَهُ وَلَكِنِّي لَمْ أَفْهَمْ مَا كَانَ قَصْدَهُ مِنْ هَذَا النَّداءِ!

٢٣٤. عَيْنَ الْمَضَارِعِ الْمَنْصُوبِ :

٢. أَمْرَتِ الْأُمُّ بِنَاتِهَا أَنْ لَا يَكْسِلُنَّ فِي أَعْمَالِهِنَّ!

١. هَذِهِ الْدُّرْسِ صَعْبٌ، لِيُسَاعِدَكَ أَخْوَكَ!

٤. إِنْ تَعْرَفُوا حَلاوةَ عَاقِبَةِ الْحَقِّ تَصْبِرُوا عَلَى مَرَاتِهِ!

٣. فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَجَائِبُ كَثِيرَةٌ لِتَتَبَرَّأُ إِلَيْهَا الْإِنْسَانُ!

درس هفتم: ☺ لغات مهم درس هفتم

مَحْضَرٌ : سر سبز	بَيْنَ : آشکار کرد (مضارع : يُبَيِّنُ)	أَبْدَعَ : نوآوری کرد
عَقْلَ : اندیشید (مضارع : يَعْقِلُ / مصدر: عَقْلٌ)	تَغْيِيرٌ : دگرگون شد (مضارع : يَتَغَيِّرُ / امر : تَغَيِّرُ / مصدر: تَغَيِّيرٌ)	مضارع : يُبَدِّعُ / امر : أَبْدَعُ / مصدر : أَبْدَاعٌ
مُصَابٌ : دچار شده	دَخِيلٌ : وارد شده	(مضارع : يَزَادُ / مصدر : ازدیاد)
مُعَرَّبٌ : عربی شده	دِيَاجٌ : ابریشم	الْأَمُ : درد (جمع : آلام)
مُفَرَّدَاتٌ : واژگان	شَارِكٌ : شرکت کرد	إِشْتَدَّ : شدّت گرفت (مضارع : يَشْتَدُ)
مِسْكٌ : مُشك	(مضارع : يُشارِكُ / امر : شارِكُ / مصدر : مُشارِكةً)	إِشْتَقَّ : برگرفت (مضارع : يَشْتَقُ / مصدر : اِشتِقاق)
زُكَامٌ : سرما خوردگی شدید		إِشْتَهَرَ : نامدار شد (مضارع : يَشْتَهِرُ)
مُنْذُدٌ : از هنگام	ضَمٌ : در بر گرفت (مضارع : يَضْمُ)	إِشْتَهَيَ : خواست
نَطَقَ : بر زبان آورد (مضارع: يَنْطِقُ / امر : إِنْطِقُ / مصدر : نُطق)	تَحَسَّنَ : خوب شد (مضارع: يَتَحَسَّنُ / امر: تَحَسَّنُ / مصدر : تَحَسُّن)	(مضارع : يَشْتَهِي / مصدر : إِشتِهاء)
نَقْلٌ : منتقل کرد (مضارع : يَنْقُلُ / امر : أُنْقُلُ / مصدر : نَقل)	حَضْرَةٌ : جناب	إِنْصِمامٌ : پیوستن (إنضم ، ينضم)
يَضْمُ : در بر می گیرد (ماضی : ضَمٌ)	حُمَّى : تب	مُسْتَوْصَفٌ : درمانگاه
أَفْوَاهٌ : دهان ها (مفرد : فَمٌ)	وَفْقًاً : بر اساس	أَوْفَا : وفا کنید
إِلْتَقْتِي : دیدار کرد (مضارع : يَلْتَقِي / مصدر : إِلتِقاء)	إِسْتَوْدَعَ : سپرد (مضارع : يَسْتَوْدِعُ)	بِالْإِضَافَةِ إِلَيْ : افزون بر
فَحَضَرٌ : معاینه کرد (مضارع : يَفْحَضُ)	نَظَفٌ : تمیز کرد (مضارع : يُنَظِّفُ / امر : نَظْفٌ)	قَمَّنَ : آرزو کرد (مضارع : يَقَمِّنَ) الْأَسِنَةُ : زبان ها (مفرد : لسان)
	سُفْنٌ : کشتی ها (مفرد : سَفِينة)	بِضَائِعَةٌ : کالاها (مفرد : بِضَائِعَة)

- ٢٣٥.** عین الصحيح: «لا أعرفُ معنى هذه **المُفْرَدَة** ابْحَثُ عن معناها في المعجم من فضلك»
١. مفرد   ٢. منحصر به فرد   ٣. جداً جداً   ٤. واژه
- ٢٣٦.** عین الصحيح: «أنا فقط تذكّرُت ما حَدَثَ عِنْدَمَا نُقلْتُ إِلَى المستشفى»
١. انتقال داد   ٢. منتقل كردم   ٣. انتقال داده شدم   ٤. نقل کردم
- ٢٣٧.** عین الصحيح: «هذه الكلمة أصلها فارسية لكنها مُعرَّبَة»
١. عرب شده   ٢. اعراب پذير   ٣. دارای اعراب   ٤. عرب شده
- ٢٣٨.** عین الصحيح: «كُلَّمَا آكَلْتُ لَا أَجُوْعُ بِلِ أَشْتَهِيْ أَنْ آكَلْ كُلَّ مَا فِي الْمَائِدَةِ»
١. اشتها دارد   ٢. شهامت دارم   ٣. میل دارم   ٤. مینوشم
- ٢٣٩.** عین الصحيح: «**الْمَسْكُ وَ الدَّيْبَاج** كاذا من البضائع التي لم تكن عند العرب في الزمن القديم»
١. مشک - پنهه   ٢. مشک - ابریشم   ٣. مشک - پنبه   ٤. مشک - ابریشم
- ٢٤٠.** عین الصحيح: «إِذَا أَنْتَ لَا تَرِيدُ أَنْ تُغَيِّرَ نَفْسَكَ فَاعْرِفْ أَنَّهُ لَا يَتَغَيِّرُ أَيْ شَيْءٌ»
١. تغییر دهی - تغییر نمی کند   ٢. تغییر کنی - تغییر نمی کند   ٣. تغییر دهی - تغییر نمیدهد   ٤. تغییر کنی - تغییر نمی دهد
- ٢٤١.** عین المناسب: «لَمَّا إِنْضَمَ أَيْ إِلِينَا، فَقَدْ ضَمَ فَرِيقُنَا أَشْخَاصًا قَوِيًّا وَ نَشِطًا لِلْتَّعَاوُنِ مَعًا فِي الْأَعْمَالِ»
١. در برگرفت - پیوست   ٢. پیوست - در برگرفت   ٣. در برگرفت - در برگرفت   ٤. پیوست - پیوست
- ٢٤٢.** عین المناسب: «إِذَا زَادَتِ الطَّالِبَاتُ مِنْ مَطَالِعَهُ كَتَبْنَاهُنَّ إِزَادَ اسْتَعْدَادُهُنَّ لِلِّامْتَحَانِ»
١. زیاد کردن - زیاد میشود   ٢. زیاد کنند - زیاد خواهد شد   ٣. زیاد کنند - زیاد می شود   ٤. زیاد کردن - افزایش می یابد
- ٢٤٣.** عین المناسب: «هل تعرّفُ ما هو الفرقُ بين معنى «شقّ» و «اشتقّ»؟ كُنْتُ أَعْرِفُ وَ لَكُنِي نسيِّتُ يَجِبُ أَنْ لَرَجِعَ دروسَ مَرَّةٍ أخرى»
١. شکافت - مشتق کرد - مراجعه کنم   ٢. شکافت - برگرفت - دوره کنم   ٣. شکافته شد - مشتق شد - مراجعه کنم
- ٢٤٤.** عین المناسب: «أَنَا أَصْبِتُ بِالْزَّاكِمِ وَ عَنِيْدِ حُمَّى شَدِيدَة، هَلْ إِذَا آكَلْ هَذِهِ الشَّرَابَ سُوفَ يَتَحَسَّنُ حَالِي؟»
١. گلودرد - سرماخوردگی - بهتر خواهد شد   ٢. سرماخوردگی - تب - بهتر خواهد کرد   ٣. گلودرد - سرماخوردگی - خوب خواهد شد
- ٢٤٥.** عین الخطأ في المترافق والمتضاد:
١. يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهِمْ (سیما = وجه)   ٢. إِزَادَادَ نَفْوُذُ اللُّغَةِ الْفَارَسِيَّةِ (ازداد ≠ قَلَّ)
٣. قَدْ بَيَّنَ الْعَلَمَاءُ أَبعَادَ التَّأْثِيرِ. (بَيَّنَ = ظَاهِرٌ)   ٤. أَكَلْتُمْ قَمَرِي وَ عَصَيْتُمْ أَمْرِي. (عَصَيْتُمْ ≠ أَطَعْتُمْ)
- ٢٤٦.** عین الصحيح في الفراع: «..... قطعة من قُماش و .... حفلة عظيمة تَنَعَّقُدُ في موضعات مختلفة».
١. السُّتُّار - العيد   ٢. البقاع - المستوصف   ٣. السرير - الفردوس   ٤. الشرشف - المهرجان
- ٢٤٧.** عینَ ..... التَّوَاصُل بَيْنَ الْعَرَبِ وَ الْفُرَسِ ..... نَقْلُ الْمَفَرَدَاتِ بَيْنَهُمَا:
١. إِشْتَقَ - نَطَقَ   ٢. إِنْضَمَ - إِشْتَهَرَ   ٣. إِزَادَادَ - إِشْتَدَّ   ٤. تَحَسَّنَ - شارک

نواخ ●

عبارت است از مجموعه کلماتی که بر سر جمله اسمیه می‌آیند و در اعراب مبتدا و خبر تغییراتی ایجاد می‌کنند.

۱) افعال ناقصه (کان و اخواتها) (درس هفتم یازدهم)

نواخ عبارتند از: ۲) حروف مشبهه بالفعل (إن و اخواتها) (درس اول دوازدهم)

۳) لا (ناسخه) (لای نفی جنس) (درس اول دوازدهم)

(۱) افعال ناقصه: این افعال بر سر جمله اسمیه می‌آیند و مبتدا را به صورت مرفوع نگه داشته و خبر را منصوب می‌کنند که در این صورت به مبتداء، اسم افعال ناقصه و به خبر، افعال ناقصه گفته می‌شود. در واقع این افعال همان افعال استنادی زبان فارسی هستند.

افعال ناقصه عبارتند از: کان (بود) - صار (شد) - لیس (نیست) - أصبح (گردید، شد)

کان اللہ خبیراً (الله اسم کان - خبیراً خبر کان)	↔	اللهُ خَبِيرٌ (الله مبتدا و خبر خبر)
اصبحَ الاعداً مُنْهَزِمِينَ فِي هَذِهِ الْحَرَبِ (الاعداء اسم اصبح - منهزمین خبر اصبح)	↔	الْاعْدَاءُ مُنْهَزِمُونَ فِي هَذِهِ الْحَرَبِ (الاعداء مبتدا - منهزمون خبر)

﴿ انواع اسم افعال ناقصه : ﴿

۱) اسم ظاهر: مثال: کان اللہ خبیراً (الله اسم کان - خبیراً خبر کان)

۲) ضمیر بارز: مثال: کاُنوا قلیلاً (ضمیر « و » اسم کان - قلیلاً خبر کان)

۳) ضمیر مستتر: مثال: كُنْ شجاعاً (ضمیر مستتر انت اسم کان - شجاعاً خیر کان)

﴿ انواع خبر افعال ناقصه : ﴿

۱) مفرد: مثال: کان وعد رَبِّي حَقّاً (وعد اسم کان - حقاً خبر کان)

۲) جمله:

﴿ فعلیه : مثال : کانَ التلمیذُ يجتهدُ فی درویسِه (التلمیذ اسم کانَ - يجتهدُ خبر کانَ)

﴿ اسمیّه : مثال : کانَ میثُمْ جهادُه عظیمُ (میثُم اسم کانَ - جهاده عظیم خبر کانَ)

(۳) شبه جمله : مثال : کانَ المعلُّمُ فی الصَّفِ (المعلم اسم کانَ - فی الصَّف خبر کانَ)

دقت : صرف افعال ناقصه

در بین افعال ناقصه فعل « أصبح » مانند افعال عادی صرف می شود ولی بقیه افعال ناقصه صرفشان با فعل های

معمولی فرق دارد؛ به صرف این فعل ها که در جدول زیر آمده دقت کنید :

الف) صرف ماضی :

نَحْنُ	أَنَا	أَنْتَنَ	أَنْتُمَا	أَنْتِ	أَنْتُمْ	أَنْتُمَا	أَنْتَ	هُنَّ	هُمَا	هِيَ	هُم	هُمَا	هُوَ
كُنَّا	كُنْتُ	كُنْتُنَّ	كُنْتُمَا	كُنْتِ	كُنْتُمْ	كُنْتُمَا	كُنْتَ	كُنَّ	كَانَا	كَانَتَا	كَانوا	کانَا	کانَ
صِرَنا	صِرْتُ	صِرْتُنَّ	صِرْتُمَا	صِرْتِ	صِرْتُمْ	صِرْتُمَا	صِرْتَ	صِرْنَ	صَارَتَا	صَارَت	صَارُوا	صارَا	صارَ
لَسَنا	لَسْتُ	لَسْتُنَّ	لَسْتُمَا	لَسْتِ	لَسْتُمْ	لَسْتُمَا	لَسْتَ	لَسْنَ	لَيْسَتَا	لَيْسَتْ	لَيْسُوا	لَيْسَا	لَيْسَ

ب) صرف مضارع :

نَحْنُ	أَنَا	أَنْتَنَ	أَنْتُمَا	أَنْتِ	أَنْتُمْ	أَنْتُمَا	أَنْتَ	هُنَّ	هُمَا	هِيَ	هُم	هُمَا	هُوَ
نَكُونُ	أَكُونُ	تَكُنَّ	تَكُونَانَ	تَكُونَنَ	تَكُونُونَ	تَكُونَانَ	تَكُونُ	يَكُنَّ	تَكُونَانَ	تَكُونُونَ	يَكُونَانَ	یکونان	یکونَ
نَصِيرُ	أَصِيرُ	تَصِيرَنَ	تَصِيرَانَ	تَصِيرَينَ	تَصِيرَونَ	تَصِيرَانَ	تَصِيرُ	يَصِيرَنَ	تَصِيرَانَ	تَصِيرُ	يَصِيرَونَ	یصیران	یصیرُ

ج) صرف امر :

نَحْنُ	أَنَا	أَنْتَنَ	أَنْتُمَا	أَنْتِ	أَنْتُمْ	أَنْتُمَا	أَنْتَ	هُنَّ	هُمَا	هِيَ	هُم	هُمَا	هُوَ
لِنَكُونُ	لِأَكُونُ	لِتَكُنَّ	لِتَكُونَانَ	لِتَكُونَنَ	لِتَكُونُونَ	لِتَكُونَانَ	لِتَكُونُ	لِيَكُنَّ	لِتَكُونَانَ	لِتَكُونُونَ	لِيَکونان	لِیکونَا	لِیکونَ
لِنَصِيرُ	لِأَصِيرُ	لِتَصِيرَنَ	لِتَصِيرَانَ	لِتَصِيرَينَ	لِتَصِيرَونَ	لِتَصِيرَانَ	لِتَصِيرُ	لِيَصِيرَنَ	لِتَصِيرَانَ	لِتَصِيرُ	لِيَصِيرَونَ	لِیصیران	لِیصیرُ

تذکرہ:

۱) افعال ناقصه که دارای مضارع و یا امر باشند مانند ماضی آن عمل می کنند.

۲) کان، صار و أصيَحَّ به صورت ماضي، مضارع و امر بـکار می (روند).

۳) لیس فقط به صورت ماضی به کار می رود . البته دقت کنید که لیس اگرچه ماضی است ولی معنی مضارع می دهد .

۴) چنانچه یکی از افعال ناقصه بر سر ضمیر منفصل مرفوعی وارد شود این ضمیر را حذف می کنیم و فعل ناقصه را صیغه همان ضمیر منفصل مرفوعی حذف شده می بریم. یعنی به ضمیر متصل مرفوعی معادل خود تبدیل می کنیم:

كَانَ + نَحْنُ مُسَافِرُونَ   ↪   كَنْتَ مُسَافِرِينَ   ↪   كَانَ + أَنْتَ تَلْمِيذٌ

۵) چنانچه اسم افعال ناقصه، اسم ظاهر (غير ضمير)، باشد فعل ناقصه همواره به صورت مفرد می‌آید و تنها از نظر جنسیت با آن مطابقت می‌کند.

كانَ الضيْفُ حاضِرًا (الضيْف اسْمَ كَانَ - حاضِرًا خبرَ كَانَ)

كان الضيفان حاضرين (الضيفان اسم كان - حاضرين خبر كان)

كان الضيوف حاضرين (الضيوف اسم كان - حاضرين خبر كانَ)

اما اگر فعل ناقصه بعد از اسم بیاید، با آن از نظر تعداد و جنس مطابقت می کند

الضيُفُ كانَ حاضرًا (الضيُفُ متدا - «كانَ حاضرًا» خبر - «ضيُيرِ مستترٌ هُوَ» اسم كأنَ - حاضرًا خبر كأنَ)

الضيّفان كانا حاضرين (الضيفان مبتدأ - « كانوا حاضرين » خبر - ضمير « ا » اسم كان - حاضرين خبر كان)

الضيوف كانوا حاضرين (الضيوف مبتدأ - كانوا حاضرين « خبر - ضمير » و « اسم كان - حاضرين خبر كان)

^(۶) با جمع های غیر عاقل، افعال ناقصه به صورت مفرد مونث به کار می رود چه قبل از آن و چه بعد از آن.

العَصَافِيرُ كَانَتْ فَوْقَ الشَّجَرَةِ (العَصَافِيرُ مَبْتَدَأٌ - كَانَتْ فَوْقَ الشَّجَرَةِ «خَبْرٌ» - ضَمِيرُ مَسْتَهْوِيٍّ هُوَ اسْمُ كَانَتْ - فَوْقَ الشَّجَرَةِ خَبْرٌ كَانَتْ)

^{٧)} «أَصْبَحَ و صَارَ» از نظر معنی تقریباً اثر پیکسانی دارند :

اصبح - صار $\leftrightarrow$ شد - گردید   يُصْبِحُ - يَصْبِرُ $\leftrightarrow$ می شود - می گردد

۸) «کان» از مهم ترین افعال ناقصه است. کاربرد آن را از نظر ترجمه در شرایط زیر ببینید:

الف) به تنها یی در جمله بباید:

۱. به معنای «بود»: کان التلمیذ فی الصّف : دانش آموز در کلاس بود.

۲. به معنای «است» (این معنی بیشتر در مورد صفات خداوند و پدیده های ثابت طبیعی کاربرد دارد)

مثال: إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا: بی گمان خداوند آمرزنده و مهربان است.

ب) به عنوان فعل کمکی:

۱. به معنی فعل ماضی استمراری می باشد. مثال: کان يَذَهَبُ : می رفت / کانوا يَسْمَعُونَ : می شنیدند

۲. با فعل ماضی یا با «قد + ماضی» به معنی ماضی بعيد می باشد. مثال: کان قَدْ ذَهَبَ = رفته بود

ج) بر سر «ل» یا «عِنْدَ» + اسم یا ضمیر بباید، معادل فعل «داشت، داشتی، داشت....»

کانت لِلطَّالِبِ ذَاكِرَةً قَوِيَّةً: دانش آموز حافظه ای قوی داشت   کانَ عَنْدِي سَرِيرٌ حَشِبيٌّ: تختی چوبی داشتم.

۹) اگر فعل ناقصه «کان» در جمله خود، اسم فاعل با حرکت تنوین فتحه «—» داشته باشد، می تواند به عنوان فعل کمکی سازنده معادل ماضی بعيد عمل کند.

مثال $\leftrightarrow$ کان الطَّالِبُ جَالِسًا عَلَى الْكُرْسِيِّ: دانش آموز روی صندلی نشسته بود.

۱۰) دقت کنید وقتی فعل کان به باب های دیگر رفته و معنایش تغییر می کند دیگر فعل ناقصه نیست:

باب تفعیل $\leftrightarrow$ گوئَنَ - يُكَوِّنُ - تَكُونَ $\leftrightarrow$ خلق کرد - تشکیل داد

باب تفعّل $\leftrightarrow$ تَكَوَّنَ - يَتَكَوَّنُ - تَكُونَ $\leftrightarrow$ به وجود آمد، تشکیل شد

۱۱) فعل صار اگر به باب تفعیل برود هم معنایش تغییر می کند و هم اینکه دیگر فعل ناقصه نمی باشد:

باب تفعیل $\leftrightarrow$ صَيَرَ - يُصَيِّرُ $\leftrightarrow$ دگرگون کرد

۲۴۸. «کان کبارُنَا يُصْرَوْنَ عَلَى أَن لَا يُتَرَكَ احْتِرَامُ الصَّغَارِ وَ نَهْتَمْ بِتَرْبِيَتِهِمْ بِشَكْلٍ أَحْسَنٍ!»:

۱. بزرگان ما اصرار می ورزیدند که احترام به کوچکترها ترک نشود و به تربیت آن ها به شکل نیکوترا توجه کنیم!
۲. بزرگان همیشه به ما اصرار می کردند که احترام کودکان رها نگردد و به تربیتشان به شکل نیکو اهتمام ورزیم!
۳. بزرگان پافشاری می کنند که احترام گذاشتن به کودکان رها نشود و آن ها را به شکل نیکو تربیت کنیم!
۴. اصرار بزرگان ما بر این بود که احترام کوچک ترها حفظ شود و به تربیتشان به شکل نیکوترا توجه کنیم!

۲۴۹. عین الصَّحِيحُ :

۱. «لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَ إِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ»: بی شک در (داستان) یوسف و برادرانش نشانه هایی برای پرسش کنندگان است!
۲. «وَ أَفْوَا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلًا»: به پیمان وفا کردند، زیرا پیمان مورد سؤال خواهد بود!
۳. «وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ»: خانواده اش را به نماز و زکات دستور می دهد!
۴. «أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً»: از آسمان آبی را فرو فرستاد و زمین سرسبز شد!

۲۵۰. «كَانَ لِجَدِيٍّ خَاتِمًا قَيِّمًا يُحْبَهُ كَثِيرًا لَأَنَّ وَالَّدَهُ كَانَ وَرَتَهُ لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ!»:

۱. پدربرزگم انگشتی ارزشمند دارد که آن را بسیار دوست دارد؛ زیرا پدرش بعد از مرگش آن را برایش به ارث گذاشته است!
۲. برای پدربرزگ من، انگشت ارزشمندی هست و آن را بسیار دوست دارد؛ چون آن را بعد از مرگ پدرش، به ارث برده است!
۳. پدربرزگم انگشت ارزشمندی داشت که آن را بسیار دوست داشت؛ زیرا پدرش آن را برایش بعد از مرگ خود به ارث گذاشته بود!
۴. پدربرزگ من انگشت ارزشمندی داشت و آن را بسیار دوست داشت؛ زیرا آن را از پدرش بعد از مرگ به ارث برده بود!

۲۵۱. «إِسْتَمِعُوا إِلَى الْقُرْآنِ بِخُشُوعٍ عِنْدَ تَلَاوَتِهِ فَعَسَى أَنْ يَرْحَمَكُمُ اللَّهُ وَ تُصْبِحُوا مِنَ الْفَائزِينَ!»:

۱. وقتی که قرآن را با فروتنی می خوانند، به آن گوش فرادهید، پس شاید که خدایتان شما را مورد رحمت قرار دهد و از رستگاران شوید!
۲. به قران هنگام خوانده شدنش با فروتنی گوش فرادهید، پس امید است که خداوند شما را ببخشید و از رستگاران گردید!
۳. هنگام تلاوت قران با تواضع به آن گوش فرا دهید تا پروردگارستان شما را ببخشید و از رستگاران باشید!
۴. به قران زمانی که آن را تلاوت می کنند، با تواضع گوش دهید؛ زیرا امید است که خدا به شما رحم کند و رستگار گردید!

۲۵۲. «كُنْتَ تَعَوَّدُنَا أَنْ نَقْرَأُ عَشْرَ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ نَنَأِمُ !»:

۱. عادت کرده ایم که ده آیه از آیات قرآن را قبل از خواب، بخوانیم!
۲. ده آیه از قران را طبق عاده‌مان می خوانیم، سپس می خوابیم!
۳. عادت کرده بودیم که ده آیه از قرآن را بخوانیم، سپس بخوابیم!
۴. عادت ما بر این بود که بعد از خواندن ده آیه از قرآن بخوابیم!

۲۵۳. «كُنْتَ أَشْعُرُ بِأَنَّ سَكِينَةً مِنَ اللَّهِ أَنْزَلْتَ عَلَى قَلْبِي فِي تِلْكُ الْحَظَاتِ الصَّعِبةِ!»:

۱. در آن لحظات سخت، احساس می کردم که آرامشی از سوی خدا بر دم نازل شده است!
۲. احساس می کنم در این لحظات دشوار، آرامشی از خداوند بر دل من نازل می شود!
۳. در آن لحظات دشوار، احساس من این بود که خداوند آرامشش را بر دل من نازل کرده است!

۴. آرامشی را که در آن لحظات سخت بر دل من نازل شد، احساس می کنم که از سوی خدا بوده است!

۲۵۶. «كُنَا نَطْنُ إِذَا اشْتَهِدَ شَخْصٌ فِي سَبِيلِ الْحَقِّ لَنْ يَبْقَى لَهُ ذِكْرٌ فَيُنَسَى تَمَامًا ! »:

۱. گمان می کنیم آن گاه که کسی در راه حق شهید شود، از او یادی باقی نخواهد ماند و کاملاً فراموش می شود!

۲. فکر می کردیم که اگر شخصی در راه حق به شهادت برسد، یاد او باقی می ماند و فراموش نخواهد شد!

۳. گمان ما بر این بود که هرگاه شخصی در راه حق شهید شود، از او یادی نخواهد شد و به طور کامل فراموش می شود!

۴. گمان می کردیم اگر کسی در راه حق شهید شود، برای او یادی نخواهد ماند و کاملاً فراموش می گردد!

۲۵۷. عین الخطأ:

۱. «كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ : خَانُواهُدَ خَوْدَ رَبِّهِ بِهِمَازَ وَ زَكَاتَ امْرَ مِنْ كَرَدِ!»

۲. « وَ اؤفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا » : به پیمان وفا کنید زیرا پیمان مورد سؤال است!

۳. «يَقُولُونَ بِالسِّتَّنِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قَلْوِبِهِمْ » : چیزی که در قلب هایشان نیست با زبان های خود می گویند!

۴. « اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَارًا » : از پروردگارستان آمرزش خواستند قطعاً او بسیار آمرزنده بود!

۲۵۸. عین الصَّحِيحِ :

۱. گُن صابرًا عند مصائب الدنيا : هنگام سختی های دنیا صبر کن!

۲. فِي فَصْلِ الرَّابِعِ صَارَتِ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً : در فصل بهار، زمین سرسبز شد!

۳. كَانَ الطَّالِبُ قدْ كَتَبَ هَذِهِ الْآيَةَ عَلَى اللَّوْحِ : دانش آموز این آیه را بر تخته می نوشت!

۴. كَانَ تُكَتَّبُ واجباتُ كثيرةً في البيتِ بعدَ المدرسةِ : بعد از مدرسه، تکالیف بسیاری در خانه می نوشت!

۲۵۹. «الَّذِينَ يَكِنُونَ الْذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ وَ لَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللِّهِ فَبَشِّرُهُمْ بِعِذَابٍ أَلِيمٍ »:

۱. کسانی را که طلا و نقره می اندوزند و در راه خدا آن را اتفاق نمی کنند به آن ها عذابی دردنگ بشارت بده!

۲. کسانی که طلا و نقره می اندوختند و در راه خدا اتفاق نمی کردند، به آن ها عذابی دردنگ بشارت داده شد!

۳. کسانی که طلا و نقره اندوختند و در راه خدا اتفاق نکرده اند در عذاب دردنگ گرفتارند!

۴. ای کسانی که طلا و نقره جمع می کنید و در راه خدا اتفاق نمی کنید، عذاب دردنگ بشارت داده شده است!

۲۶۰. «بَعْضُ الْكَلِمَاتِ الْفَارِسِيَّةِ قَدْ تَعَيَّرَتْ فِي لِسَانِنَا بِسَبِبِ كُثُرَةِ اسْتِعْمَالِهَا فِي مُدْنِ إِيْرَانَ الْمُخْتَلِفَةِ ! »:

۱. گاهی در زبان ما بعضی از کلمات فارسی به دلیل کثرت استفاده از آن در شهرهای ایران به صورت مختلف تغییر کرده است!

۲. بعضی از کلمات فارسی در زبان ما به خاطر زیادی کاربرد آن در شهرهای مختلف ایران تغییر کرده است!

۳. بعضی از کلمات فارسی در زبان ، به خاطر بسیار کاربرد آن در شهرهای ایرانی گوناگون تغییر کرده است!

۴. در زبان ما، بعضی از کلمات فارسی به علت زیادی استفاده در شهرهای مختلف ایران گاهی تغییر می کند!

۲۵۹. «أَلْفُتُ فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَّةِ كِتَابًا يُسَاعِدُ الطَّلَابَ فِي دراساتِهِمْ وَسَمِّيَّتُهُ كَنْزَ الْعِلْمِ!»:

۱. کتابی را در سال گذشته تألیف کردم که به دانشجویان در تحقیقات‌شان کمک می‌کند و آن را گنج علم نامیده ام!
۲. در سال گذشته کتابی تألیف کردم که به دانشجویان در پژوهش هایشان کمک می‌کرد و آن را گنج علم نامیدم!
۳. در سال گذشته کتابی را نگاشتم که به دانشجویان در درس هایشان کمک کرده بود و آن را گنج علم ها نامیدم!
۴. کتابی در سال قبل نوشتمن که به دانشجویان در درس خواندن کمک می‌کرد و آن گنجینه علوم نامگذاری شد!

۲۶۰. «آیا قبلاً از این که به این منطقه بروی به تو درباره خطراتش هشدار نداده بودم؟»:

۱. أَلَا أَحْذِرُكَ عَنِ الْأَخْطَارِ تِلْكَ الْمَنْطَقَةِ قَبْلَ أَنْ تَذَهَّبَ إِلَيْهَا؟
۲. أَكْنَتْ لَا أَحْذِرُكَ قَبْلَ أَنْ تَذَهَّبَ إِلَيْهَا؟
۳. أَمَا كَنْتَ حَذَرْتُكَ عَنِ الْأَخْطَارِ هَذِهِ الْمَنْطَقَةِ قَبْلَ أَنْ تَذَهَّبَ إِلَيْهَا؟

۲۶۱. «آن شاعران ایرانی در سروده هایشان از واژگان عربی بهره می‌برند!»:

۱. أولئك شعراء إيرانيون يستفيدون من المفردات العربية في أشعارهم!

۲. كان هؤلاء الشعراء الإيرانيون استفادوا من المفردات العربية في إنشاداتهم!

۳. هؤلاء الشعراء الإيرانيون كانوا قد استفادوا من المفردات العربية في أشعارهم!

۴. أولئك الشعراء الإيرانيون كانوا يستفيدون من المفردات العربية في إنشاداتهم!

۲۶۲. «کتابی را از کتابخانه مدرسه گرفتم که آن را در دست دوستم دیده بودم!»:

۱. كُنْتُ قَدْ رَأَيْتُ كِتَابًا فِي يَدِ صَدِيقِي الَّذِي أَخْذَتُهُ مِنْ مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ!
۲. أَخَذْتُ مِنْ مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ كِتَابًا رَأَيْتُهُ فِي يَدِ صَدِيقِي!

۳. أَخَذْتُ الْكِتَابَ مِنْ مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ كَنْتُ قَدْ رَأَيْتُهُ فِي يَدِ صَدِيقِي!

۲۶۳. «معلمان ما همیشه تأکید می‌کردند که راه رسیدن به موفقیت، تلاش است!»:

۱. كَانَ مُعَلَّمُونَا تُؤَكِّدُونَ دَائِمًا أَنَّ طَرِيقَ الْحَصُولِ عَلَى النَّجَاحِ هُوَ السَّعْيُ!

۲. كَانَتْ مُعَلَّمَاتُنَا يُؤَكِّدُنَّ دَائِمًا أَنَّ طَرِيقَ الْوَصُولِ إِلَى النَّجَاحِ هُوَ الاجتِهادُ!

۳. مُعَلَّمُونَا كَانُوا يُؤَكِّدُونَ دَائِمًا أَنَّ طَرِيقَ الْوَصُولِ إِلَى النَّجَاحِ هُوَ الْمُحاوَلَةُ!

۴. كَانُوا مُعَلَّمُونَا يُؤَكِّدُونَ دَائِمًا أَنَّ سَبِيلَ الْوَصُولِ إِلَى النَّجَاحِ هُوَ السَّعْيُ!

۲۶۴. «إنْ نَؤْمِنْ بِأَنَّ الْبَاطِلَ سَيَكُونُ زَهْوًا فَلَنْ نَيَأسْ مِنْ سِيَطَرَةِ الظَّالِمِينَ!»:

۱. اگر ایمان بیاوریم که باطل از بین رفتی خواهد بود، از مسلط شدن ظالمان نامید نخواهیم شد!

۲. چنان‌چه ایمان بیاوریم که باطل نابودشدنی است، از این که ظالمان مسلط شوند نامید نمی‌شویم!

۳. چنان‌چه ایمان داشته باشیم که باطل از بین خواهد رفت، از مسلط شدن ظالمان نومید نخواهیم شد!

۴. اگر به این که باطل از بین رفتی است، ایمان داشته باشیم، از این که ظالمان مسلط شوند نومید نمی‌شویم!

۲۶۵. «كانت أشعة القمر الفضية المتكوّنة من سبعة ألوان تخلب قلوبنا، عندما كنا نمشي بهدوء على تلال الرمل!» :

۱. أشعه ماه نقره ای رنگ تشکيل شده از هفت رنگ، دل های ما را آن زمان که آرام بر تپه هایی از شن راه می رفتیم!
۲. أشعه نقره ای رنگ ماه با رنگ های هفتگانه اش، دل ها را شیفته می کرد، آن گاه که ما به آرامی بر تپه هایی شنی راه می رفتیم!
۳. وقتی با آرامش بر تپه های شن راه می رفتیم، نور نقرهای فام ماه که از هفت رنگ تشکيل شده بود، دل های ما را می ربود!
۴. هنگامی که آرام بر تپه های شنی قدم میزدیم، نور ماه نقره ای رنگ که هفت رنگ داشت، دل ها را می ربود!

۲۶۶. «كان يزداد قلقـي كل يوم عندما تمضـي الأيام و أنا ما كنت أعمل عملاً مفيدـاً!» :

۱. هر روز که می گذشت اضطراب من بیشتر می شد، چون من کار مفیدی انجام نداده بودم!
۲. وقتی روزها می گذشت در حالی که هیچ کار مفیدی انجام نمی دادم، اضطرابم هر روز بیشتر می شد!
۳. هر روز نگرانیم افزایش می یافت، در حالی که هیچ کاری مفید انجام نداده بودم و روزها گذشته بود!
۴. هنگامی که روزها می گذشت، هر روز به نگرانی هایم افزوده می شد در حالی که کاری مفید انجام نمی دادم!

۲۶۷. عین الخطأ:

۱. كُنْتْ قَدْ ذَهَبْتُ عَنْدَ الطَّبِيبِ أَمْسِ فَلَمَا فَحَصَنِي قَالَ لِي، : دِيَرُوز نَزَدْ بِزْشَكْ رَفَتَه بِوَدَمْ پَسْ وَقْتِي مَنْ رَأَى مَعَائِنَه مَيْكَرَدْ، بَهْ مَنْ گَفَتْ ،
۲. أَنْتَ مَصَابُ بُزْكَامْ وَعِنْدَكَ حَمَى شَدِيدَة، أَكْتُبْ لَكَ وَصَفَةً، : تَوْدَچَارْ بَهْ سَرْمَاخُورْدَگَى هَسْتَى وَتَبْ شَدِيدَى دَارِى، بَرَايَتْ نَسْخَه اَيْ مَيْ نُويِسَمْ،
۳. حَتَّى يَتَحَسَّنَ حَالُكَ فَخُذْ فِي الْبَدَايَةِ الْأَدْوِيَةِ مِنَ الصَّيْدِلِيَّةِ الَّتِي وَقَعَتْ، : تَا حَالَتْ خَوْبْ شَوْدَ، پَسْ دَرْ اَبْتَدا دَارُوْهَا رَا بَغِيرْ اَزْ دَارُوْخَانَه هَايِي کَه وَاقِعْ شَدَه اَسْتَ،
۴. فِي نَهَايَةِ مَمْرُّ الْمَسْتَوْصِفِ وَاجْلِبُهَا حَتَّى أَشْرَحْ لَكَ طَرِيقَ اسْتِفَادَتِهَا! : دَرْ اَنْتَهَى رَاهِرُوْيِ دَرْمَانْگَاهْ، وَ آنْ هَا رَا نَزَدَمَانْ بِيَاوَرْ تَا شِيوَهْ اسْتِفَادَه اَزْ آنْ هَا رَا بَرَايَتْ شَرْحَ دَهْمَ!

۲۶۸. عین الصـحـيـحـ:

۱. ما كـنـتـ قد عـرـفـتـ أـنـ زـمـيلـي يـعـمـلـ فـي مـطـعـمـ الـمـدـرـسـةـ: نـدانـسـتـه بـوـدـمـ كـه هـمـكـلـاسـى اـمـ درـغـذاـخـورـى مـدـرـسـه كـارـ مـيـكـنـدـ!
۲. مـيـكـنـ السـائـقـ إـسـتـطـاعـ أـنـ يـتـخـلـصـ مـنـ الـخـطـارـ فـتـصـادـمـ: رـانـنـدـه نـمـى تـوانـسـتـ خـودـ رـاـزـ خـطـرـ نـجـاتـ دـهـدـ، پـسـ تـصـادـفـ كـرـدـ!
۳. كـانـ صـدـيقـي قـدـ أـلـفـ كـتـابـاـ وـ فـيهـ أـشـارـ إـلـى مشـاكـلـ الـمـتـرـجـمـينـ: دـوـسـتمـ كـتابـيـ تـأـلـيفـ كـرـدـ كـه درـ آـنـ بـه مشـكـلـاتـ مـتـرـجـمانـ اـشـارـهـ كـرـدـ بـوـدـ!
۴. لـمـ يـكـنـ الطـبـاخـ تـذـوقـ الطـعـامـ فـمـا أـكـلـ أـحـدـ مـنـهـ شـيـئـاـ: آـشـپـزـ غـذاـ رـاـ نـمـى چـشـيدـ، پـسـ كـسـىـ اـزـ آـنـ چـيـزـيـ نـخـورـدـ!

۲۶۹. عین الخطأ:

۱. تَغَيَّرَ كَثِيرٌ مِنَ الْأَصْوَاتِ وَالْأَوْزَانِ الْفَارِسِيَّةِ عِنْ دُخُولِهَا إِلَى الْعَرَبِيَّةِ: بـسـيـارـيـ اـزـ صـدـاـهـ وـ وزـنـ هـایـ فـارـسـیـ زـمـانـ وـاردـ شـدـنـشـ بـهـ عـربـیـ تـغـيـيرـ كـرـدـنـدـ!
۲. الـأـعـارـبـ كـانـواـ قـدـ نـطـقـواـ بـعـضـ الـأـوـزـانـ الـفـارـسـيـةـ وـفـقـاـ لـأـلـسـنـتـهـمـ: اـعـرـابـ، بـرـخـیـ اـزـ وزـنـ هـایـ فـارـسـیـ رـاـ بـرـ اـسـاسـ زـبـانـ هـایـ خـوـيـشـ بـرـ زـبـانـ آـوـرـ بـوـدـنـدـ!

۳. کانت المفرداتِ العربية تزدادُ فی العصورِ الماضية فی الفارسية بسببِ العاملِ الديني: واوگان عربی در زمان گذشته، به سببِ علت (اهرم) دینی در فارسی زیاد می شد!

۴. قد کانَ تأثیرُ اللغة الفارسية على العربية قبل الإسلام أكثرَ ممَا بعدها: تأثير زبان فارسی بر عربی، پیش از اسلام بیشتر از بعد از آن بوده است!

٢٧٠. عین الخطأ:

۱. نقلتُ ألفاظٌ كثيرةً من الفارسية إلى العربية بسبب التجارة ودخول الإيرانيين؛ به سبب تجارت و ورود ایرانی ها واژگان زیادی از فارسی به عربی منتقل شد.

۲. في العراقِ و اليمَنِ و كانت تلک المفرداتُ ترتبطُ ببعضِ البضائعِ التي ما كانت عند العرب؛ در عراق و یمن ، و آن واژگان با برخی از کالاهایی مرتبط بود که عرب نداشت.

۳. كالمسكِ والديباجِ و اشتَدَّ النَّقلُ من الفارسية إلى العربية بعدهما؛ همچون مشک و ابریشم و انتقال از فارسی به عربی شدت گرفت پس از آن که،

۴. انضمت إيران إلى الدول الإسلامية و زادت نفوذ لغتها شيئاً فشيئاً فيها؛ ایران به کشورهای اسلامی پیوست و نفوذ زبانش کم کم در آن ها زیاد شد!

٢٧١. «في العصر العباسي ازداد نفوذ اللغة الفارسية في العربية لأن الفرس شاركوا في قيام الدولة العباسية»: در عصر عباسی ....

۱. نفوذ زبان فارسی در عربی فزونی یافت، چون که فارس ها در برپایی حکومت عباسی شرکت کردند!

۲. زبان فارسی در عربی رخنه کرد، زیرا فارس ها در قیام دولت عباسی شرکت داشتند!

۳. زبان فارسی نفوذش را در عربی زیاد کرد، زیرا که فارس زبان ها، شریک قیام دولت عباسی بودند!

۴. نفوذ زبان فارسی در عربی زیاد شد، زیرا ایرانیان در ایجاد دولت عباسی، شرکت کرده بودند!

٢٧٢. «كانَ لإبنِ المُقْفَعِ دورٌ عظيمٌ في تأثيرِ اللغةِ العربيةِ من الفارسيةِ فَهُوَ نقلٌ عدداً من الكتبِ الفارسيةِ إلى العربيةِ»:

۱. برای ابن مقفع سهمی عظیم در تأثیر زبان عربی بر فارسی بود، زیرا که او تعدادی از کتاب های فارسی را به زبان عربی منتقل کرد!

۲. ابن مقفع، نقشی بزرگ در اثرپذیری زبان عربی از فارسی داشت، پس او تعدادی از کتاب های فارسی را به عربی برگرداند!

۳. ابن مقفع سهمی عظیم در تأثیر زبان عربی بر فارسی دارد، زیرا که او چندین عدد از کتاب های فارسی را به زبان عربی ترجمه کرده است!

۴. وظیفه ابن مقفع، در اثرپذیری زبان عربی از فارسی بزرگ بود، پس که او تعدادی از کتاب ها را از فارسی به عربی انتقال داد!

٢٧٣. «للفيروز آبادي معجم مشهور باسم القاموس يضمُّ مفرداتٍ كثيرةً باللغةِ و يُستفادُ بها كثيراً»:

۱. واژه نامه فیروز آبادی مشهور به اسم «قاموس» است و واژگان بسیاری را به زبان عربی شامل می شود و از آن بسیار استفاده می شود!

۲. فیروزآبادی فرهنگ لغتی معروف دارد به نام «قاموس» که واژگان بسیاری را به زبان عربی در برمی گیرد و از آن زیاد استفاده می گردد!

۳. برای فیروزآبادی دایرة المعارف معروفی به اسم «قاموس» است که به زبان عربی بسیاری از کلمه‌ها را در خود گنجانده است و از آن خیلی استفاده می‌کنند!

۴. فرهنگ لغت معروف فیروزآبادی به نام «قاموس» کلمه‌های بسیاری را دربردارد و استفاده زیادی از آن می‌شود!

۲۷۴. عین الصَّحِيحُ لِلْفَرَاغِينَ: «.....الْأَرْضُ مُخْضَرَةٌ بَعْدَ أَنْ ..... مِنَ السَّمَاءِ أَمْطَرْ شَدِيدَةً!»

۱. أصبحَ - أُنْزِلَ	۲. أَصْبَحَتْ - أَنْزَلَتْ	۳. أَصْبَحَتْ - أَنْزَلَتْ	۴. أَصْبَحَ - أَنْزَلَ

۲۷۵. عین الصَّحِيحُ حَسْبُ الْقَوَاعِدِ:

۱. كَانَتْ قَدْ فَرِحَنَ! ۲. كُنَّا أَذَهَبْ!	۳. كُنْتُمْ تَعْتَقِدُونَ!	۴. كَانَتْ قَدْ بَيَّنَا!

۲۷۶. عین ما لیس فیه من الأفعال الناقصة:

۱. «اسْتَغْفِرُوكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَارًا!»	۲. لَمْ يَكُنْ عِنْدَ الْفَارَابِيِّ فِي بَيْتِهِ مَصَبَّحٌ لِلِّمَطَالِعَةِ!

۳. إِنَّكُمْ مَسْؤُلُونَ حَتَّىٰ عَنِ الْبَقَاعِ وَالْبَهَائِمِ!	۴. لَنْ تَكُونَ نَاجِحًا فِي حَيَاتِكَ إِلَّا بِالْمَحَاوِلَةِ الْمُتَوَاصِلَةِ!

۲۷۷. عین ما لیس فیه من الأفعال الناقصة:

۱. إِنَّ ذَا الْقَرْنِينَ سَارَ مَعَ جَيْوَشِهِ إِلَى الْغَرْبِ لِإِقْامَةِ الْعَدْلِ!	۲. إِنَّهُ قد صَارَ أُسْوَةً لِزَمَلَاءِ فِي الْأَخْلَاقِ وَالدِّرَاسَةِ!

۳. لَيْسَتْ لَدِيْ فَكْرَةُ الْآنِ لِحْلُّ هَذِهِ الْقَضِيَّةِ!	۴. هُنَّ سَيِّرَنَ مِنَ الْفَائزَاتِ إِنْ وَاصَلْتَ دَرَاسَاتَهُنَّ!

۲۷۸. عین الصَّحِيحُ لِلْفَرَاغِينَ لِإِيْجَادِ الْمَاضِ الْاسْتَمْرَارِيِّ: «.....النَّاسُ فِي الْقَدِيمِ.....أَنَّ الشَّمْسَ تَدْوُرُ حَوْلَ الْأَرْضِ!»

۱. كَانَ - يَعْتَقِدُ	۲. كَانُوا - يَعْتَقِدُونَ	۳. كَانُوا - يَعْتَقِدُ	۴. كَانَ - يَعْتَقِدُونَ

۲۷۹. عین عباره فیها فاعل:

۱. يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهِمْ فِي يَوْمِ الْحِسَابِ!	۲. أَصْبَحَ الْمُسْلِمُونَ مَتَّحِدِينَ أَمَامَ أَعْدَاءِهِمُ الْمُشْتَرِكَةِ!

۳. فِي الْعَصِيرِ الْعَبَاسِيِّ ازْدَادَ نَفْوذُ الْلُّغَةِ الْفَارَسِيَّةِ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ!	۴. أَنْتُمْ مَسْؤُلُونَ حَتَّىٰ عَنِ الْبَقَاعِ وَالْبَهَائِمِ!

۲۸۰. عین ما فیه من الأفعال الناقصة:

۱. إِنْكَنْ دَوَّبَاتُ فِي الْقِيَامِ بِالْأُمُورِ!	۲. عَلَيْكَنْ الْقَنْاعَةُ فِي الْحَيَاةِ لَأَنَّهَا كَنْزٌ لَا يُنْقَدُ!

۳. الصَّابِرَاتُ كُنْ مُسِيَّطَرَاتٍ عَلَى أَنْفُسِهِنَّ عِنْدَ الغَضَبِ!	۴. أَكْبَرَ الْعَيْبُ أَنْ تَعْنِي مَا فِيْكَنْ مُثْلِهِ!

۲۸۱. هُنَّ نَسَاءٌ مَجَدَاتٌ فِي الْعَمَلِ! عِنْ الصَّحِيحِ مَعَ «أَصْبَحَ»:

۱. أَصْبَحَ هُنَّ نَسَاءٌ مَجَدَاتٌ فِي الْعَمَلِ!	۲. أَصْبَحَتْ نَسَاءً مَجَدَاتٍ فِي الْعَمَلِ!

۳. هُنَّ أَصْبَحَتْ نَسَاءً مَجَدَاتٍ فِي الْعَمَلِ!	۴. أَصْبَحَنَ نَسَاءً فِي الْعَمَلِ!

۲۸۲. عین الخطأ في المحل الاعرابي:

۱. إِسْتَلِمَ الْأَدوِيَّةِ مِنَ الصَّيْدَلِيَّةِ الَّتِي فِي مَمَرٌ الْمُسْتَوْصِفِ.	(مفعول - مضاف اليه)

۲. أَنَّتِ مَصَابَ الْرُّكَامِ وَعَنْكِ حُمَّى شَدِيدَةٍ.	(خبر - خبر)

٣. تبادل المفردات بين اللغات في العالم أمر طبيعي. (خبر - صفة)
٤. إزدادت المفردات العربية في اللغة الفارسية. (فاعل - صفة)
- ٢٨٣.** عين عبارة يوجد فيها فعل مضارع ليس في معنى الماضي.
١. الطلاب الذين لم يشاركون في امتحانات الجامعة ما اكتسبوا درجة عالية!
٢. كُننا نطالع دروسنا في البيت دائمًا و ننجح!
٤. وجدت صديقاً يشجعني على احترام الصغار!
٣. لي صديق يساعدني في الشدائد دائمًا!
- ٢٨٤.** عين فعلاً في معنى الماضي الاستمراري.
١. لقد كان في يوسف و إخوته آيات للسائلين»
٣. كنت أكتسب مكانة رفيعة في المسابقات!
- ٢٨٥.** عين العبارة التي جاء الأفعال الناقصة فيها أكثر.
١. أنزل من السماء ماءً فتصبح الأرض مُحضرَةً «
٣. من كان متوكلاً على ربِّه فيُصبح سعيداً في حياته!
- ٢٨٦.** عين العبارة التي جاء فيها من الأفعال الناقصة
١. العرب لا يتطهرون الكلمات الدخيلة طبق أصلها!
٣. أكلتم تمري و عصيتم أمري!
- ٢٨٧.** عين الصحيح في استخدام الأفعال الناقصة:
١. يداك ما كانت نظيفتين فعليك، أن تخسلهما !
٣. على المسلمة أن تكونى عاملةً بما أمرها الله!
- ٢٨٨.** عين الخطأ لتكامل عبارة «إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ...!».
١. كانت كاذبة في كلامها!
٣. كانوا يدعون إلى غير طريق الحق!
٢. يصبحون ظالمين فياكلون أموال اليتامي!
٤. كنتم تنتابون الناس بألقاب سيئة!
- ٢٨٩.** كم فعلاً من الأفعال الناقصة جاء في العبارات التالية: «فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم جاثيين»، «ويرسل عليها حسباناً من السماء فتصبح صعيداً زلقاً»، «لا تكون مهداراً ف تكون عاقبتك الندامة»
٤. خمسة
٣. أربعة
٢. ثلاثة
١. إثنان

پاسخنامه تست های جزو ه

1	F	40	F	79	3	118	2	107	3	196	2	235	F	274	3
2	F	41	3	80	2	119	2	108	2	197	2	236	3	275	2
3	F	42	F	81	3	120	2	109	2	198	2	237	1	276	2
4	F	43	F	82	2	121	F	110	1	199	2	238	3	277	1
5	F	44	F	83	F	122	F	111	2	200	3	239	2	278	F
6	F	45	3	84	2	123	2	112	3	201	F	240	2	279	2
7	F	46	2	85	2	124	2	113	3	202	F	241	2	280	2
8	F	47	F	86	2	125	F	114	1	203	3	242	2	281	F
9	F	48	3	87	2	126	1	115	1	204	3	243	2	282	2
10	F	49	2	88	1	127	2	116	F	205	3	244	F	283	2
11	F	50	2	89	F	128	F	117	3	206	1	245	2	284	2
12	F	51	1	90	3	129	2	118	3	207	1	246	F	285	2
13	F	52	F	91	1	130	F	119	1	208	1	247	F	286	2
14	F	53	F	92	1	131	2	110	2	209	2	248	1	287	2
15	F	54	2	93	3	132	2	111	3	210	2	249	1	288	F
16	F	55	3	94	2	133	2	112	1	211	1	250	3	289	2
17	F	56	F	95	1	134	F	113	2	212	3	251	2		
18	F	57	3	96	2	135	1	114	2	213	3	252	2		
19	F	58	F	97	2	136	F	115	2	214	F	253	1		
20	F	59	3	98	F	137	1	116	1	215	2	254	F		
21	F	60	1	99	2	138	2	117	1	216	3	255	F		
22	F	61	F	100	2	139	2	118	F	217	1	256	2		
23	F	62	1	101	1	140	F	119	2	218	F	257	1		
24	F	63	2	102	2	141	2	110	3	219	2	258	2		
25	F	64	1	103	F	142	F	111	2	220	2	259	2		
26	F	65	2	104	1	143	2	112	2	221	1	260	3		
27	F	66	3	105	2	144	1	113	2	222	F	261	F		
28	F	67	F	106	2	145	2	114	F	223	2	262	2		
29	F	68	F	107	F	146	1	115	3	224	2	263	2		
30	F	69	3	108	1	147	F	116	2	225	3	264	1		
31	F	70	2	109	2	148	1	117	2	226	1	265	3		
32	F	71	2	110	F	149	1	118	3	227	F	266	2		
33	F	72	2	111	2	150	2	119	3	228	2	267	1		
34	F	73	2	112	3	151	2	110	F	229	2	268	1		
35	F	74	3	113	F	152	2	111	3	230	2	269	3		
36	F	75	1	114	2	153	2	112	F	231	2	270	2		
37	F	76	3	115	1	154	1	113	2	232	1	271	1		
38	F	77	2	116	2	155	F	114	2	233	2	272	2		
39	F	78	2	117	F	156	2	115	F	234	2	273	2		

